

پریشگی رۆژی کوردهواری له

شهرحی بوخاری

دانه‌ر

مه‌لا حسین شیخ سعدی

نووسینه‌وه‌و ئاماده کردنی بو چاپ

به‌شیر حسین سعدی

به‌رگی شه‌شه‌م

له سالی ۱۹۵۲ دانراوه

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra-ahlamontada.com

پریشگی پوژی کوردهواری له

شهری بوخاری

دانه ر
مه لا حسین شیخ سعدی

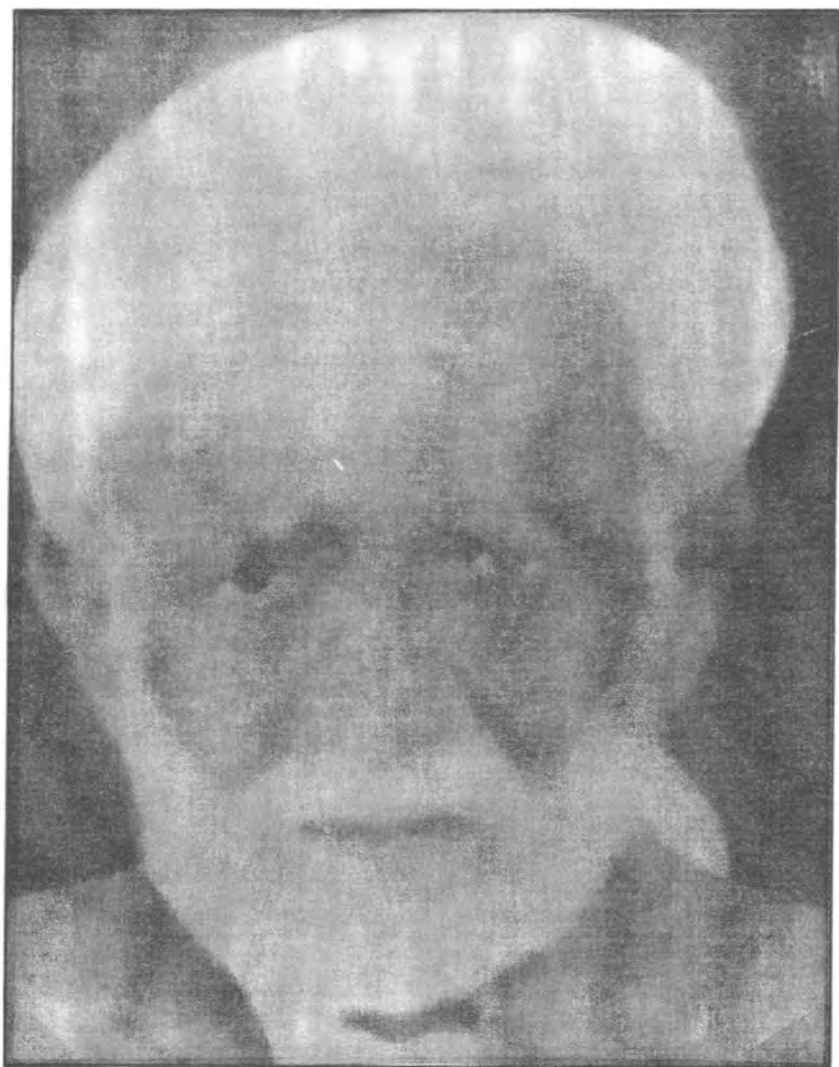
به رگی شه شه م

نووسینه وهو ناماده کردنی بو چاپ
بشیر حسین سعدی

له سالی ۱۹۵۲ داندراوه

پرشنگى زىڭى كوردىمىۋارى لەشەرخى بىرغارى
نوسىنەدومو ئامادەكردىنى بىز چاپ: پەشەر خوسىدا سەلى
كۆمبىيوتەر: نوسىنگەى كۆتۈر
تېرلۇ: ۱۰۰۰ دانە
چاپخانىەى ئۆلىستى ھەولەر

ژمارەى سپاردن بە كىتېبخانىەى ھەرىمى كوردستان
ژمارە (۱۰۳) ى سالى ۱۹۹۹ ى دراودەتن.

وینہی دانہر
مہلا حسین شیخ سہ علی
۱۹۸۳-۱۸۸۳

میژووی ژبانی دانه‌رو داندراوه‌کانی له‌چهند دیریکدا

۱۸۸۳-۱۹۸۳

ناوی ته‌واوی مه‌لا حسین شیخ سه‌عدی فه‌یزوللایه نازناوی له‌نده‌دب (فانی) یه‌و له‌هه‌ننډ هه‌لبه‌ستی نازناوی (کاکه) ی هه‌لبژاردوه. به‌رچه‌له‌ک له‌عه‌شیره‌تی بلباسه له‌تیره‌ی (به‌رچه له‌سالی ۱۸۸۳ له‌شاری هه‌ولیر هاتوته دونیاوه له‌ته‌مه‌نی شه‌ش سالی‌دا له‌به‌ر خوتندن داندراوه له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌ولیر که ناسراوه به‌ مزگه‌وتی بازار پاشان له‌زۆر جیگا گه‌راوه به‌ خوتنډ لای مه‌لا ناوداره‌کانی نه‌وکاته وه‌کو مه‌لا عبدالله‌ی جه‌لی زاده‌و مه‌لا صادق له‌ مزگه‌وتی شیخ جامی له‌شاری کۆتی و لای مه‌لا نه‌حمده‌ی سکتان و اجازه‌ی مه‌لا یه‌تیشی له‌هه‌ولیر لای مه‌لا به‌ر بکر عمر افندی وه‌رگرتوه که ناسراوه به‌ (مه‌لا فه‌ندی).

به‌یه‌که‌م جار له‌گوندی قه‌پلان بوته مه‌لا پاشان چوه‌و گوندی سیاوو خورمه‌له‌و سوریه‌و دوو‌گردگان له‌سالی ۱۹۴۷ له‌ دوو‌گردگانه‌وه هاته هه‌ولیر بوو به‌ مه‌لا ی مزگه‌وتی -دارتاشان-.

له‌ماوه‌ی ژبانیدا هه‌روه‌کو خۆی ده‌ی فه‌رموو (۳۰) سی سال هه‌ر خه‌ریکی خوتندن بوو و (۲۴) بیسته‌چوار سالی‌ش ده‌رسی به‌ فه‌قی‌یان گوتوه له‌و گوندانه‌ی باس کراو هه‌ر خه‌ریکی دانانی په‌رتوکی نایینی و دانانی هه‌لبه‌ست بوو، نه‌وا له‌خواه‌وه‌ش داندراوه‌کانتان به‌و باس ده‌که‌ین.

۱- ژبانی نینسان ته‌فسیری قورنان که شه‌ش به‌رگه‌و هه‌موو به‌رگه‌کانی بلاوکراوه‌تموه نه‌و په‌رتوکه‌ی له‌سالی ۱۹۳۰ داناوه به‌یه‌که‌م ته‌رجه‌مه‌و ته‌فسیری قورنانی په‌رو داده‌ندری له‌ کوردیدا. وه له‌لایه‌ن زۆریه‌ی مه‌لایانی کاتی خۆی په‌سندکراوه.

۲- په‌رشنگی رۆژی کورده‌واری له‌شه‌رحی بوخاری که نه‌وه‌شیان ده‌به‌رگه‌ نه‌وت به‌رده‌ستان به‌رگی شه‌شه‌مه له‌م په‌رتوکه که شه‌رحی ده‌یه‌که‌کانی بوخاریه به‌کوردی.

۳- دیوانی هه‌لبه‌ست به‌ناوی (دیوانی فانی) له‌سالی ۱۹۸۴ بلاوکراوه‌ته‌وه.

۴- ته‌رجه‌مه‌ی قه‌صیده‌ی بوردی به‌کوردی له‌سه‌ر هه‌مان کیش و سه‌روا له‌سالی ۱۹۸۵ بلاوکرایه‌وه نه‌و په‌رتوکه‌کانی سه‌ره‌وه‌م هه‌موو به‌چاپ گه‌یاندوه نه‌و په‌رتوکه‌کانی که هه‌شتا به‌چاپ نه‌گه‌یراون نه‌مانه‌ی خواوه‌ه‌ن:

۱- حقانق الخیام: ته‌رجه‌مه‌ی شیعه‌ره‌کانی (خه‌یام) به‌ به‌زمانی عه‌ره‌بی.

۲- شه‌رحی جامع الصغیر به‌کوردی که سی به‌رگه.

۳- شه‌رحی ذات الشفا به‌کوردی.

۴- شه‌ریعه‌تی نیسلام له‌چوار مه‌زه‌ب به‌کوردی.

۵- شه‌رحی له‌مه‌عات به‌عه‌ره‌بی.

۶- المنظوم فی العقود که بریتی به‌ له (۷۸۷) دیر هه‌لبه‌ست به‌ زمانی عه‌ره‌بی که باسی فه‌قی شافعی ده‌کا.

وه له‌به‌رواری ۱۹۸۳/۱۲/۱۱ له‌شاری هه‌ولیر نه‌و زانایه کۆچی دوایی کرد.

بشیر حسین سه‌عدی

بلاوکه‌ره‌وه‌و کورێ دانه‌ر

کتاب الشروط

باسی مهرجه کان

شروط جه معه بۆ شهرط. ته عریفی شهرطیش نه مه یه لازم بی له کن عهده می عهده م
یه عنی له نه بیوونی مهرج (شهرط) نه بیوونی مشروط. شرقاوی له ج (۲) ص (۲۷۵)
نه گهرچی له وی باش دیار کراوه به لام من له بهر اختصار و کورت کردنه وه اکتفام بهم مقداره
کرد.

۶۹۶: عن عَقْبَةَ بنِ عامِرٍ (ض) أَحَقُّ الشُّرُوطُ أَنْ تَوْفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ.

ته رجه مه

۶۹۶: ده گپ نه وه له عهده بهی کوری عامری جهنی په زای خودای لی بی پیغه مبه ر (د)
فه رموی لایق ترین و باشت رینی شهرت بۆ به جی گه یاندنی یان نه و شهرته یه که به و حلال
ده کن له خوتان عهده ته کانی نافرته تان له ماره کردنیان که ماره یی یه (له عینی وا ده لی)
نیمامی نه وه وی گوتیتی نیمامی شافعی فه رمویتی له گه ل بهشی زوری زانایان نه مه
محموله له سه ر نه م مهرجانه که له گه ل مقتضای عهده منافی نین. به لکی له مقاصدی
عهده بن. وه کوو دانانی مهرجی باش جوولانه وه له گه ل نافرته له عهده نکاح یان
دانانی مهرجی به دی هینانی شوین و خواردن و پۆشاک بۆ نافرته. به لام مهرجیک
که منافی مقتضای (واتا له گه ل مه بهستی ژن ماره کردن نه گونجی) عهده بی / وه کوو
مهرجه ک دابنی که نزیک نافرته که نه که وی یاخو به عهده دالت له گه لی نه جوولیتته وه نه م
ته رزه مهرجانه واجب نی یه به جی گه یاندنیان به لکی نه م مهرجانه باطلن واته راست نی یه
و کاری پت ناکرئ. صحتی نکاحه که ش به مهر المثل ده بی (۱). به لام لای امامی احمد
هه موو مهرجیک واجبه له بهر هه دیشی احق الشروط.. الخ. هه ندئ له علما استدلالیان
کردوه بهم هه دیشه. نه گهر ولی - واته نه و که سه ی ولی ژنه که یه وه کوو باوک شتیکی بۆ
خوی گپرا به شهرط غیری صداق (واته ماره یی) که په یوه ندی به نافرته ته که وه هه بی واجب
ده بی له سه ر میتد به جی ی بگه یینی چونکه نه ویش له و شروطیه که استحلالی فه رجی پت

(۱) مهر المثل: نه م ماره یی یه که بۆ نافرته داده ندئ به گوتیره ماره یی خوشکی یان پلکی یان
کس و کاری نه گهر ماره یی یه که له کاتی ماره کردن دیار نه کرابوو.

کراوه (واته چوونه لای نافرته تی پت حه لال کراوه). به لām لای هه ندی زانایان بۆ ژنه که به لای هه ندی زانایانی تریش بۆ وه لی یه. «ئه مه عامیکی مه خصوصه له بهر خروچی شروعی فاسده» (واته ئه مه یان شتیکی گشتی یه به لām تایبه ته له بهر دهه چوونی مه رجی خرابه هه ره عه قدیک له نه نوعی مبیاعات نه گه ر شرطیکی داخل کرا به جی گه یاندنی واجبه وه کو نکاح به لām له بهر اه تمام به شه ننی استحالی فره ج لی ره نکاح باس کراوه.

٦٩٧: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قُلَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَضِيْنَ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْوَلِيْدَةُ وَالْغَنَمُ رَدَّ عَلَيْكَ. وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةِ وَتَغْرِيبُ عَامٍ. أَغْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا.

ته ره چه مه

٦٩٧: ده گێڕنه وه له نه بو هو ره بیره وه زهیدی کوپی خالیدی جو هنی ره زای خودایان نه بی گو تیان یه کیتیک له عه ره به کانی بیابان نشین پیاو یکی له گه لدا بوو ها ته خدمت پیغه مبه ر (د) گو تی نه ی پیغه مبه ری خودا له سه ر فه رموده ی خودا له قورئان شه رعی مه ر ئه م پیاو به که نه ی له گه لی ها تبو له و زاناته ر بوو گو تی به لی به فه رموده ی کتابی خوده حوکمه مان له به یه ن به که «یه عنی به فه رموده ییکی مطلقه نه ک مصرحه چه چونکی دوور خسته نه وه ی نه و که سه ی زینا ده کا ره جم له قورئان نه یه. غه یری نه مه نده نه بی ناز نه ی (الشیخ والشیخه اذا زینیا فارجموهما البتة نکالا من الله». له قورئانی ش ده خوتنه ره له پاشان تلاوه ت و خوینه نه وه ی له قورئان نه سخ کرا. به لām حوکمی چونکی باقی مایه وه پیغه مبه ر (د) حوکمی پت کرد به م ته رزه به عه ره به که ی گو ت» به لی: یه عنی قسه به که عه ره به که گو تی نه ی پیغه مبه ری خودا کوپی مه ر نه جبه ری ئه م پیاو بوو. زیناشی کردو له گه ل ژنه که ی. خه به ریشم پتدرا که له سه ر کو په که م ره جم هه یه. منیش به وه جه ی مصاله سه د مه رو که چیتیکم داوه بۆ نه جاتی کو په که م ره جم نه کرئ نیستاش پرسیارم کردو وه نه زانایان (واته له زانایانی نه هلی فه توای زه مانی سه عاده تی که چوار خوله فاو عبدا لر حه ر کوپی عه وف و سق که سه یش له نه نصاری نه وانی ش نو یه ی کوپی که عب و معاذی کو پی جبه به ل و زیدی کوپی ثابت بوون» که ره جم له سه ر کوپی مه ر نه یه چونکی ژنی نه هیتو به لکی هه ره سه د جبه لده ی له سه ره له گه ل دوور خسته نه وه ی له و شاره ی زینای تیا کردو وه نه مایه ی - که نوێژی قه صری تیا دروست به ی. یا خو زیاته ر.

ره جم له سه ر نافرته ته که هه به چونکی شو ی کردو وه. تنجا پیغه مبه ر (د) فه رمو ی

سویند به و که سهی که روحی منی به دهسته به کتابی خودا که قورئان بووه له پیش نه وهی خویندنی له قورئان نه سخ بکری حوکمتان له بهینی ده کم کچه که و سه د مه ره که بۆ تو ره ده گریته وه به وجویی. له سه ر کوره که شت سه د جه لده هه یه نه گه ر اعتراف بکا (چونکی اقراری باوک له دژی کوره که قبول نا کری). وه دوور خسته وه شی له سه ر هه یه بۆ ما وهی سالتیک فره مانیشی کرد به یه کتیک له گه وره کانی نه صحاب که نه ویش (نه نیسی کوری ضحاکي سه له می- بوو.

فره موی بۆ لای ژنی نهم پیاوه نه گه ر اعترافی کرد به زینای خۆی یا به چوار شاهیتد به دیار که وت زینای کردووه ره جمی بکه چونکه میتردی هه یه. پتغه مبه ر (د) بۆنی نه نیسی ته خصیص کرد به م حوکمه چونکی له عه شیره تی ژنه که بوو پێیان خوش نه بوو یه کتیک حوکمیان بکا له عه شیره تی خۆیان نه بی. ئینجا ژنه که ره جم کرا.

٦٩٨: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) عَنْ عُمَرَ نُفِرْكُمْ مَا اقْرَأَكُمْ اللَّهُ قَالَهُ يَهُودُ خَيْبَرَ. وَقَالَ لِأَحَدِ بَنِي الْحَقِيقِ. كَيْفَ بِكَ إِذَا أُخْرِجْتَ مِنْ خَيْبَرَ تَعْدُو بِكَ قُلُوبَكُمْ لَيْلَةً بَعْدَ لَيْلَةٍ.

ته ره جه مه

٦٩٨: ده گپ ته نه وه له عبداللهی کوری عومه ر ره زای خودای لی بی گوتی وه کوو عومه ر کوری خۆی که عبدالله بوو نارد بۆ دابه ش کردنی وارداتی خه یبه ر له کشتوکال و خورما ناردیه خه یبه ر. شه ویک له خه ودا عبدالله یان له سه ر یان فره دا خوارێ ده ست و قاچی له جمه که چوو. هه زه ره تی عومه ر ره زای خودای لی بی له مه دینه به دووانده ر (خطیب) چوو سه ر مینه ر گوتی به راستی پتغه مبه ر (د) له پاش گرتنی خه یبه ر خه لکی خه یبه ری له سه ر جیگا و شوینی خۆی دامه زرانده بووه که به موزاره عه- نه ملاکی خه یبه ر به ناو بیته نیوهی مه حصولات بۆ اسلام بوو نیوه شی بۆ نه وان به م ته رزه فره موی «نه وه نده ی خودا دای مه زرانده ن ئیمه ش داتان ده مه زرتین» ئیستاش عبدالله کوری عومه ر بۆ به شه مالی نیسلام که نیوهی وارداته من ناردم بۆ خه یبه ر. له خه ودا به شه و زولیان لی کردووه ده ستو قاچی له جمه که چوو خوار بووینه. ئینجا ره نیم له سه ر نه مه یه ده ر یان بکه م له شوین و نیستمانی خۆیان نجا جووله که وه کوو تی گه یشتن عه زمی هه زه ره تی عومه ر بۆ ده ر کردنی نه هلی خه یبه ر- دوا بریار یاره هه ر ده ر یان ده کا. یه کتیک له سه رۆکه کانی به نی حوقیق هاته خدمه تی گوتی نه ی گه وره ی موسولمانان نه ری تو به راستیسته ئیمه ده رده که ی که پتغه مبه ریش (د) ئیمه ی له جیگای خۆی دامه زرانده ته وه که به موزاره عه مولکه کان به ناو

بینین. یو نیمه‌ی شهرت کردووه بهم نه‌و‌عه‌ه‌زه‌تی عومهر ره‌زای خودای لی بی. گوتی نه‌ری تزواتی ده‌گه‌ی من له‌بیرم چووه‌ قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د) وه‌کوو به‌توی گوت. نایا چلنز ده‌بی نه‌حوالت وه‌کوو ده‌رکرای له‌خه‌یبه‌ر به‌ووشتری خوش به‌زت غارده‌ده‌ی شو له‌پاش شو: گوتی نه‌مه له‌لایه‌ن ابو القاسم گالته‌یه‌ک بوو له‌گه‌ل من هه‌زه‌تی عومهر فهرمووی درۆ ده‌که‌ی نه‌ی دوژمنی خودا: ننجا هه‌زه‌تی عومهر ده‌ری کردن له‌خه‌یبه‌ر له‌جیاتی به‌ر میوه‌ی نه‌وساله مالی پی دان له‌ووشتر و مرده‌مال وه‌کوو کورتانه ووشتر و به‌تکوشتی تریش.

(ش) ننجا نهم فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د) به‌ره‌نیسی حوقه‌یق که‌پی گوت: نایا چلنز ده‌بی نه‌حوالت وه‌کوو ده‌رکرای له‌خه‌یبه‌ر. له‌ژیانی سعادته‌تی خوی بوو به‌معجزه و اخبر به‌غەیب. هه‌زه‌تی عومهریش که له‌تۆله‌ی له‌جو‌مگه‌چوونی ده‌ست و قاچی عبدالله داوای تۆله‌ی لی نه‌کردن. چونکی به‌شه‌و له‌خه‌ودا نهم زوله‌یان له‌عبدالله کردبوو نه‌زانرا کنی له‌بان فره‌یداوه‌ته‌ خواری.

٦٩٩: «شروط حديبية»

هه‌رجه‌کانی خوده‌یبه

مِنْ الْمَسْوَءِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رضي الله عنهما). إِنَّ خَالِدَ ابْنَ الْوَلِيدِ بِالْغَمِيمِ فِي خَيْلٍ لِقُرَيْشٍ طَلِيعَةً فَخَذُوا ذَاتَ الْيَمِينِ. مَا خَلَّتِ الْقُصُوءُ وَ مَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْتَلُونِي خُطَّةً يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتُ اللَّهِ إِلَّا أُعْطِيَتْهُمْ إِيَّاهَا. إِنَّا لَمْ نَجِ لِقِتَالِ أَحَدٍ وَلَكِنَّا جِئْنَا مَعْتَمِرِينَ وَإِنْ قُرَيْشًا قَدْ نَهَكْتَهُمُ الْحَرْبُ وَأَضْرَبَتْ بِهِمْ فَإِنْ شَاؤُوا مَادَدْتَهُمْ مُدَّةً وَيُخْلَوُا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ فَإِنْ أَظْهَرَ فَإِنْ شَاؤُوا أَنْ يَنْخَلُوا فِيمَا نَخَلُ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا وَلَا أَقْدَحَمُوا وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَاتِلَتُهُمْ عَلَى أَمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفَرِدَ سَالِفَتِي وَلَيُفْعِلَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ. أَمَّا الْإِسْلَامُ فَاقْبَلْ وَأَمَّا الْمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي شَيْءٍ... هَذَا فِلَانٌ وَهُوَ مِنْ قَوْمٍ يُعْظَمُونَ الْبُذُنُ فَاذْبَعُوها لَهُ. هَذَا مَكْرَزٌ وَهُوَ رَجُلٌ فَاجِرٌ. إِذَا جَاءَ سَهْلٌ قَالَ قَدْ سَهَّلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ. فَقَالَ اكْتُبْ بَيْنُنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابًا فَقَالَ النَّبِيُّ (ص). اكْتُبْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ إِنِّي لِرَسُولِ اللَّهِ وَإِنْ كَذَبْتُمُونِي اكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَلَى أَنْ تُخْلَوْا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْبَيْتِ فَنَطُوفُ بِهِ. إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ فَأَجْزُهُ لِي. بَلَى فافْعَلْ بَلَى بَلَى إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ وَهُوَ

ناصری بلی فأخبرتك انا ناتيه العام. قال فانك اتيه ومطوف به. قوموا فانحروا ثم احلقوا ثلاث مرات. لقد رأى هذا دُعْراً. فجاء ابو بصير. قال النبي صلى الله عليه وسلم ويلُ أمهٍ مسعرٌ حَرْبٍ لو كان له أحدٌ.

مه‌رجه‌کانی حوده‌یه

ده‌گینه‌وه له میسوه‌ری کوری مه‌خرمه - ره‌زای خودایان لئ بی گوتی پیغه‌مبه‌ر (د) له‌یه‌که‌م رۆژی ذی القعدة که رۆژی دووشه‌م بوو له‌سالی شه‌شه‌می کۆچی. به‌هزارو چهند که‌سی‌ک له‌نه‌صحاب له‌مدینه‌وه بۆ زیاره‌تی بیت روو به‌مه‌که ته‌شریفی فهرموو. هه‌تا هاته‌ ذو الحلیفه له‌وئ احرامی به‌عمره‌ به‌ست بو س‌رای کوری سوفیانیشی نارد به‌جاسوس بو استکشافی خه‌به‌ری قوره‌یش. هه‌تا له‌کاتی رۆیشتن له‌هه‌ندیکی رێگا پیغه‌مبه‌ر (د) فه‌مووی خال‌دی کوری وه‌لید که سه‌روکی پیش له‌شکری عه‌سکه‌ری قوره‌یش بوو به‌ (غه‌میمه) که جی‌گایه‌که له‌نزیک‌ی مه‌که له‌به‌ینی رابع و جوحفه به‌خۆبو دووسه‌د سواری قوره‌یش بۆ که‌شفی نه‌حوالی ئیمه‌ ئنجا ئیوه ده‌سته‌راست بگرن غه‌یری نه‌و رێگایه‌ که خال‌د ده‌یوست سوێند به‌خودا هیچ ناگای له‌خۆی نه‌بوو هه‌تا له‌ناکاو چاوی به‌تۆزی له‌شکری نه‌صحاب که‌وت هیچی تری پئ نه‌ما نه‌مه‌نده نه‌بئ. روو به‌مه‌که نه‌سپی تاودا. بۆ ته‌بلیغی هاتنی پیغه‌مبه‌ر (د) به‌قوره‌یش پیغه‌مبه‌ریش (د) رۆیشتن هه‌تا که‌یشته (نه‌نیه) که بۆ سه‌ر قوره‌یش شوێ ده‌بیته‌وه. له‌وئ ووشتی پیغه‌مبه‌ر که‌ناوی (قه‌صوا) بوو یخ بوو چۆکی‌دا هه‌رچه‌ند نه‌وانه‌ی له‌وئ بوون تی‌یان راخو‌ری به‌ قسه‌ی خو‌یان گوتیان - حه‌ل-حه‌ل- هه‌تا هه‌لبستی به‌هیچ جو‌ر له‌جی‌گای خۆی نه‌جولا نه‌صحاب گوتیان - خلات القصوا- واته‌ قه‌صوی سه‌ر ره‌ق بووه. پیغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی قه‌صوا سه‌ر ره‌ق نی‌یه هه‌تا نیستا ره‌ووشتی نه‌و سه‌ر ره‌قی نه‌بووه. به‌لکی نه‌و که‌سی که‌ فیلی قه‌ده‌غه‌کرد له‌مه‌که قه‌صواشی مه‌نع کرد له‌رۆیشتن پاشان فه‌رمووی سوێندم به‌و زاته‌ی که‌ رو‌حی منی به‌ده‌سته هه‌رچی داوام لئ بکه‌ن که‌ ریزگرتنی به‌یتی تیا هه‌بی و بیسته هۆی نه‌من و ئاسایش و بیسته هۆی نه‌بونی شه‌رکردن له‌حه‌ره‌می به‌یت پی‌یان ده‌ده‌م پاشان به‌زاتی مباره‌کی خۆی قه‌صوای زه‌جرکرد راست بۆوه. ئنجا له‌ قوره‌یشی لادا بۆ سه‌ره‌وه‌ی حوده‌یه هات له‌ جی‌گایه‌ک دابه‌زی که‌میکی ناو هه‌بوو. نه‌صه‌با به‌کانی پیغه‌مبه‌ر که‌م که‌مه به‌گۆلم له‌ناوه‌که سوودی‌ان وه‌رده‌گرت هه‌تا ناو ته‌واو بوو. شکایه‌تی تی‌نووبوونی خو‌یان و که‌م ناوی بی‌ره‌که‌یان (که‌ناوی ته‌مه‌د بوو) برده‌ خدمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (د) ئنجا له‌تیردانی پیرۆزی خۆی تیرتکی ده‌ره‌ینا نه‌مری پئ کردن. نه‌م تیره له‌ناو بی‌ره‌که دانین. سوێند به‌خودا وه‌کوو

تیره که یان له بیره که دانا له بنی بیره که ده رکولینی ناو جوښی خوارد هدا به غایه ټیک له پاش پرېوونی بیره که. نه صاحب به قاپ و قاچاغ ناویان له زاری بیر دهر د لم حنی دابوون. له ناگا و بده یلی کوړی و هرقای خوزاعی که سینه ی نه وان رازه گانی پیغه مبهری به ده شاردراوه و مده رمی نه سراری نه و بوون صه حابه یه کی گه وره بوو به خوی و به جه ماعه ټیک له به نی خوزاعی قه ومی خوی و ه کوو عه مری کوړی سالم و حه راشی کوړی نومه یه. خارجه ی کوړی که رزو به پر به ی کوړی نومه یه که خه لکی توهامه بوون یه عنی خه لکی مه که و ده وروپشتی مه که بوون. ننجا بده یل گوتی من که عبی کوړی لوی و عامری کوښ لوی م دیتق له سر ناوه زوره گانی حوده یبه دابه زیوون چند و وشتی تازه زاویان له گه ل به چند و وشتی به بیتچووی گه وره یان له گه ل بوو بوشیرو دژ به م فکریان کوشتار له گه ل به بکه نه نه هیلن بچی یه که عبه.

«ش» له قسه ی بده یلی کوړی و هرقا به دیار که وت که حوده یبه ناوی زور بووه له پش هاتنی نه صاحبان کافره گانی مه که لی دابه زیوون ناوه که یان ووشک کردبوو به خوی و ووشترو مالاتیان» پیغه مبهر (د) فدرمووی نیتمه نه هاتوین کوشتار له گه ل هیچ که بکه ین نیتمه احرا مان به نیه تی عومره به ستوه بو طه و اف و سه ی و حلق عومره ی خوم ته و او ده که ین وه ده گه پری نه وه له گه ل نه وه ش به راستی هتزی مادی و مه عنوی قوره یشی به کان له بهر شه ری زوریان به ته و او ی شکابوو. (واته له شه ری به در و له شه ری خه نده ق جیگایانی تریش زور زیانیان دیتبوو). ننجا نه گهر حه زده که نه په یانه کی گانی (مؤقت) له به ینی خوم و نه وان داده نیم واز له به ینی من و خه لکی دی بیین. ننجا نه گهر سه رکه وتن به من درا له سر خه لکی نه گهر حه زیان کرد بانه و انیش وه کوو خه لکی تر بیت ژیر فدرمان و طاعه تی من وه نه گهر نه شه اتنه ژیر طاعه تی من سویندم به و زاته ی که رژی منی به ده سه کوشتاریان له گه ل ده که م له سر نه م دینه ی خوم هدا ده مرم وه به ی شکیش خودای گه وره فدرمانی خوی به جی ده گه ینی له نه صره ت و سه رخستنی دینی خوی. بده یل گوتی نه م قسه ی که تز فدرمووت ده چم به قوره یشی راده گه یه نم. بده یل رژی تا چوه لای قوره یش گوتی من له لای نه م پیاه که پیغه مبهره هاتومه لای نیوه هندی قسم لی بیستوه نه گهر راتان لی یه بژتان ده گیتی مه وه. بی عه قله گانیان گوتی به نیتمه محتاج نین قسه ی نه و بو نیتمه بگیتی یه وه. خاوه ن رایه کانیشیان گوتیان بیگیترو هه رچی لیت بیستوه. بده یل فدرمایشتی پیغه مبهری به ته و او ی بژ گیترا نه وه. عوروتی کوړی مه سعودی موعه یتبی نه قه فی پروی قسه کردنی له قوره یش کرد گوتی نه ری نیوه بو من باوک نین ده ربارهی به زهی و (شه فقه ت) گوتیان با نه دی منیش وه کوو کوړی نیوه

نیم بۆ ئۆتوھ دەریارە ی پاراستنی ماف و حەقە کانتان. گوتیان با. گوتی ئەدی نسیه تی
توهمه بۆ خیانت به من دەدری. گوتیان (نا) گوتی ئەدی ئۆتوھ به ئەهلی عەکاظم گوت بۆ
من وەر نه مهیدان داوام لێ کردن بێن شەریان لە گەڵ بکەم نه یان توانی بێنه مهیدانی من.
منیش به خزم و خیزانی خۆم هاڤه لای ئۆتوھ گوتیان بەلێ. گوتی ئەم پیاره واته
(پێغه مبه‌ر) له قسه کانی خۆی خه‌صله‌تێکی ڕوو له مه‌صله‌حه‌تی بۆ ئۆتوھ دیار کردووه. قبول
بکه‌ن وازیش له‌ من بێن من بچمه‌ لای. گوتیان بچۆ لای وه‌کو به‌ خدمه‌ت پێغه‌مبه‌ر
گه‌شت پێغه‌مبه‌ر (د) عه‌ینی قسه‌ کانی بووه‌ یلی که‌ بۆ قوره‌شی گێڕابۆه به‌ عروه‌شی گوت
عوروه‌ گوتی ئە ی محمد تۆ پێم بلێ له‌ هیچ که‌ سه‌تکت بیه‌ستوه‌ له‌ عه‌ره‌ب هه‌موو قه‌ومی
خۆی به‌ هه‌یلاکدایی نه‌ گه‌ر دامان نا تۆ سه‌رکه‌وتی. وه‌ نه‌ گه‌ر سه‌ریش نه‌ که‌وتی بزر نی یه
چیت به‌ سه‌ر دێن نه‌ صه‌حابی تۆ که‌ لکی یان بۆ تۆ نابێ سوتندم به‌ خودا من ده‌ بینم
له‌ شکره‌ که‌ ی تۆ پێک هاتوه‌ له‌ خه‌لکی په‌راغه‌ نه‌ده‌. له‌ شکرێکی واش بی یه‌ک عه‌شیره‌ت و
یه‌ک ڕه‌نگ نه‌بی له‌ وانه‌یه‌ له‌ شه‌ ڕدا هه‌لبێ. پاشان به‌ ته‌نیا ده‌ مینی یه‌وه‌: حه‌زه‌تی نه‌بوو
به‌ کر گوتی تۆ گیلکه‌ ی کوسی لات بۆه‌ «ای عَضْ بَطْرُ فِرَجِ الْاَلَاتِ» نایا ئیمه‌ فیرار
ده‌ که‌ ی و پێغه‌مبه‌ر جێ ده‌ هێلین؟ عوروه‌ گوتی ئەمه‌ کێ یه‌ گوتیان نه‌بو به‌ کره‌. عوروه‌ گوتی
به‌ حه‌قی نه‌و زاته‌ ی که‌ رووحی منی به‌ ده‌ سه‌ نه‌ گه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌ نه‌ با که‌ زۆر چاکه‌ت له‌ سه‌رم
هه‌یه‌ وه‌ لام ده‌ دا یه‌وه‌. ئنجا عوروه‌ ڕووی قسه‌ کردنی له‌ پێغه‌مبه‌ر کرده‌وه‌ هه‌ر جاره‌ که‌ ی
قسه‌ یه‌کی ده‌ کرد ده‌ سه‌تکی بۆ ریشی پیروزی پێغه‌مبه‌ر ده‌ برد موغه‌ یه‌ی کوری شوعه‌ش بۆ
پاراستنی پێغه‌مبه‌ر به‌ شیرێ خۆیه‌وه‌ له‌ سه‌ر سه‌ری پێغه‌مبه‌ر ڕاوه‌ ستابوو. هه‌ر جاره‌
که‌ ده‌ سه‌تی بۆ ریشی پێغه‌مبه‌ر ده‌ هینا به‌ قونکی کالانی شیر که‌ قونکی له‌ زیو گیرابوو
له‌ ده‌ سه‌تی ده‌ دا. پێی ده‌ گوت ده‌ سه‌ت بکێشه‌وه‌ له‌ ریشی پێغه‌مبه‌ر. عوروه‌ سه‌ری بلند کرد
گوتی ئەمه‌ کێ یه‌ گوتیان موغیره‌ ی کوری شوعه‌یه‌ به‌ رازایه‌ که‌ ی خۆته‌. عروه‌ گوتی هه‌ ی
غه‌ ددار نه‌وه‌ من نه‌ بووم بو نه‌ وه‌ ی شه‌ ڕت تووش نه‌بی له‌ نه‌نجامی خیانه‌تی تۆ چه‌ند له‌ بۆت
ماندوو بووم و چه‌ند هه‌ولم دا. چونکی موغیره‌ له‌ زه‌مانی جاهیلیه‌ت له‌ گە‌ڵ سێزده‌ که‌س
له‌ ته‌قیف بۆ مصر بۆ لای مقوقه‌س ده‌ چوون له‌ ڕێگا بووه‌ عه‌داوه‌ت و دوژمنایه‌تی له‌ گه‌لیان
له‌ حاالی سه‌ر خۆشیاندا هه‌موویانی کوشت ماله‌ کانیشی هه‌موو هینا بۆ مه‌ دینه‌ لای
پێغه‌مبه‌ر (د) موسولمان بوو. پێغه‌مبه‌ر (د) به‌ موغیره‌ ی گوت ده‌ریاره‌ ی موسولمان بوونت
من قبولم کردی. به‌ لام ده‌ریاره‌ ی مال من له‌ هیچ دانیم یه‌ عنی تۆ به‌ غه‌در هاوڕێ کانی خۆت
کوشتوه‌. نه‌سپ و چه‌کیشت هینان من نه‌وه‌ قبول ناکه‌م و ڕاست نی یه‌ چونکی مالی
کافران نه‌ گه‌رچی له‌ زه‌مانی شه‌ ڕ حه‌لاله‌ به‌ لام له‌ زه‌مانی ناشتی ئەم هه‌موو کوشتن و تالانه‌

حه‌رامه. له‌پاشان (عروه) به‌ته‌واوی بیر‌کردنه‌وه‌و د‌قه‌ت ته‌ماشای گه‌وره‌یی و پ‌یز‌گرتنی
 نه‌ص‌حایی ده‌کرد. ده‌رح‌ق به‌ پ‌ت‌غه‌م‌به‌ر (د) به‌م ته‌رزه‌ گوتی والل‌ه پ‌ت‌غه‌م‌به‌ر (د) ت‌ف‌ت‌کی
 ف‌ره‌نه‌ده‌دا یا‌خ‌و به‌ل‌غه‌م‌ت‌کی ف‌ره‌ نه‌ده‌دا الا‌مه‌گ‌ر نه‌و ت‌ف و به‌ل‌غه‌مه‌ ده‌بایه‌ ب‌که‌و‌یت‌ه‌ نا‌و
 ده‌ستی یه‌ک‌ت‌یک له‌نه‌ص‌حایی پ‌اشان له‌روویی خ‌و‌زان و جه‌سه‌دی خ‌و‌زان هه‌ل‌ده‌سو‌ی وه‌ نه‌گ‌ر
 ف‌ه‌ر‌مان‌ت‌کی پ‌ی ب‌ک‌رد‌ب‌انایه‌ به‌ ز‌و‌ویی ب‌و به‌ج‌ت گه‌یاندنی ف‌ه‌ر‌مان‌ه‌که‌ سه‌عیان ده‌کرد. وه
 نه‌گ‌ر ده‌ست نو‌ت‌ژی بش‌وش‌ت‌بایه‌ ن‌ز‌یک بو‌و ک‌وش‌ت‌ار ب‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌و پ‌ش‌که‌ نا‌وه‌ی که
 له‌جه‌سه‌دی نه‌و ده‌ه‌اته‌ خ‌وار‌ی. وه‌ نه‌گ‌ر به‌نا‌ماده‌بوونی نه‌و ق‌سه‌شیان ب‌ک‌ردایه‌ به‌ز‌و‌ویی ب‌و
 به‌ج‌ت گه‌یاندنی هه‌ولیان ده‌دا له‌به‌ر رعایه‌تی نه‌ده‌ب و خ‌ض‌وع به‌ده‌نگی نه‌رم و به‌د‌زی
 ق‌سه‌یان ده‌کرد وه‌ له‌به‌ر به‌گه‌وره‌ زان‌ب‌یان و مه‌ه‌ابه‌تی نه‌م زاته‌ گه‌وره‌یه. به‌ل‌ی
 به‌و‌ور‌د‌بو‌نه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌م و چ‌او‌یان نه‌ده‌کرد. هه‌روه‌کو ته‌یر له‌سه‌ر سه‌ریان ن‌ی‌شت‌بی ب‌و
 نه‌وه‌ی نه‌وه‌کوو ب‌ف‌ری هه‌ر‌که‌س ته‌ماشای پ‌ت‌ش خ‌و‌ی ده‌کرد و سه‌ری ب‌ل‌ند نه‌ده‌کرد. ن‌نج
 ع‌روه‌ گه‌راوه‌ ب‌و‌ل‌ای ره‌ف‌یقه‌کانی خ‌و‌ی گوتی نه‌ی ق‌ه‌وم به‌خ‌ودا م‌ن به‌وه‌ف‌د ب‌و‌ل‌ای ز‌و‌ر
 مه‌ل‌یک و پ‌اشایان چ‌وو‌یه. ب‌و‌ل‌ای ق‌ه‌ی‌ص‌ر ق‌ه‌ر‌الی ر‌و‌م چ‌وو‌یه ب‌و‌ل‌ای ک‌س‌ری شای ع‌ه‌جه‌ه
 چ‌وو‌یه ب‌و‌ل‌ای نه‌ج‌اشی پ‌اشای حه‌به‌شه‌ چ‌وو‌یه نه‌و به‌گه‌وره‌گرتن و پ‌یز‌ل‌نانه‌ی که‌ل‌ای
 نه‌ص‌حایی م‌ح‌م‌د چ‌او پ‌ی‌که‌وت ده‌رح‌ق به‌ م‌ح‌م‌د له‌خه‌ده‌م و حه‌شه‌می ه‌ی‌چ پ‌اشایه‌کم چ‌او
 پ‌ی نه‌که‌وت‌وه‌ ده‌رح‌ق به‌ سه‌ر‌و‌کی خ‌و‌زان. ن‌ن‌جا ده‌ریاره‌ی پ‌یز‌گرتن و به‌گه‌وره‌زان‌ب‌ن
 به‌ته‌واوی هه‌م‌و‌وی ب‌و‌ گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ وه‌ له‌سه‌ر ته‌ر‌ت‌ب‌بی نو‌وس‌ینه‌وه‌مان. وه‌ نه‌م زاته‌ش
 خ‌وطه‌ب‌ت‌کی رو‌و له‌ مه‌صله‌حت ره‌و‌وش‌ت‌ت‌کی به‌خ‌ی‌رو چ‌اکه‌و به‌که‌ل‌کی ب‌و‌ ن‌ی‌وه‌ د‌یار ده‌کا
 ن‌ن‌جا ق‌ب‌و‌ول ب‌که‌ن. پ‌اشان پ‌ی‌او‌ت‌یک له‌به‌نی ک‌نانه‌ نا‌وی (ح‌وله‌ی‌سی ک‌و‌ری ع‌ه‌لقه‌مه‌بو‌ه
 گوتی ل‌ت‌م گه‌ر‌ت‌ن م‌ن ده‌چ‌مه‌ ل‌ای. گوتیان ب‌چ‌و وه‌کو له‌ پ‌ت‌غه‌م‌به‌ر (د) به‌د‌یار‌که‌وت.
 ف‌ه‌رم‌و‌وی نه‌مه‌ (ح‌وله‌ی‌سه‌) سه‌ر‌و‌کی ق‌ه‌ومی ک‌نانه‌یه‌ هه‌دی و ق‌و‌ریانی و‌وش‌تریان ز‌و‌ر لا
 گه‌وره‌یه. و‌وش‌ته‌ر‌کانی ق‌و‌ریانی ن‌ی‌شان ب‌دن و‌وش‌ته‌ر‌کانیان ب‌و‌ پ‌ت‌ش ب‌ردو به‌لب‌یک الل‌ه
 لب‌یک هه‌م‌و‌ویان ن‌ی‌شان دا و پ‌ت‌ش و‌ازیان کرد. ح‌وله‌یس وه‌کوو چ‌اوی به‌و حاله‌ که‌وت
 گوتی (س‌ب‌ح‌ان الله) له‌وه‌ نا‌وه‌ش‌ت‌نه‌وه‌ نه‌وانه‌ ق‌ه‌ده‌غه‌ ب‌ک‌ر‌ت‌ن له‌به‌یت. وه‌کوو گه‌راوه‌ ل‌ای
 ق‌و‌ره‌یش و ره‌ف‌یقه‌کانی له‌پ‌اش گ‌ف‌ت‌و‌گ‌ز‌یه‌کی ز‌و‌ر له‌گه‌ل پ‌ت‌غه‌م‌به‌ر (د) گوتی نه‌مانه
 به‌نی‌یه‌تی ق‌ت‌ع به‌ ع‌وم‌ره‌ ه‌ات‌و‌نه‌ و‌وش‌تر‌ت‌کی ز‌و‌ریان ن‌ی‌شانه‌ دار‌ک‌رد‌وه‌ ب‌و‌ هه‌دی و
 ک‌وش‌ته‌نه‌وه‌ له‌ حه‌ره‌م. به‌م ته‌رزه‌ خه‌نا‌و‌که‌یان له‌م‌ل ک‌رد‌و‌ونه‌ وه‌که‌م‌ت‌یک د‌و‌نگ‌یان به‌خ‌و‌رت‌ن
 ه‌ی‌نا‌و‌ون گوتیان نه‌ی ح‌وله‌یس ت‌و‌ و‌از له‌ن‌ی‌مه‌ ب‌ت‌نه. ن‌ی‌مه‌ به‌ هه‌وه‌سی خ‌و‌مان ده‌که‌ین.
 له‌پ‌اشان پ‌ی‌او‌ت‌کی غه‌د‌دارو در‌و‌زن گوتی ل‌ت‌م گه‌ر‌ت‌ن م‌ن ب‌چ‌مه‌ ل‌ای نا‌وی م‌ک‌ر‌زی ک‌و‌ری

حفص بوو وه کوله اصحاب به ديارگه وت پټغه مبهړ (د) فهرمووی نهمه - میکرهزه
 پیاوټکی خراپه. قسه ی له گهل پټغه مبهړ ده گرد. دیتی یان سوهیل کورې عمر هات
 پټغه مبهړ (د) به موفال به ناوی سوهیل فهرمووی بی شک نیشتان بو ساهل و ناسان
 بوو سوهیل گوتی بټنه کاغه ز له بهینی نټمه و خوت بنووسه پټغه مبهړ فهرمانی به حه زره تی
 علی کرد کاغه ز بنووسی فهرمووی بنووسه / بسم الله الرحمن الرحیم - سوهیل گوتی من
 نازانم رحمان چی یه پازی نیم و ابنووسی بنووسه باسمک اللهم وه کوو له سهره تای
 پټغه مبهړ ایه تیت له سهر عاده تی پټشی پټغه مبهړ ایه تیت وات ده نووسی نه صحابه کانی
 به یریزی پټغه مبهړ سویتندیان خوارد نهم عبارته قورنائیه نه بی نانوسین. پټغه مبهړ
 فهرمووی بنووسه باسمک اللهم زهره ری نی یه پاشان بنووسه نهمه نه و حوکمه یه پټغه مبهړ
 خودا کردی سوهیل گوتی والله نه گهر نټمه بمان زانیاه تو پټغه مبهړ خودای تومان
 قه ده غه نه ده کرد له بهیت وه کوشتاریشمان له گهل نه ده کردی به لام بنووسه نهمه حوکم و
 معاهده ی محمدی کورې عبدالله یه پټغه مبهړ (د) فهرمووی والله به حقی خودا به راستی
 وه به بی شک من پټغه مبهړ خودام وه کورې عبدالله شم به لام نه گهر پټشم باور ناکه ن
 بنووسه محمد کورې عبدالله. به لام یه که مین مخرج نهمه بی واز له بهینی نټمه و بهیت بیتن
 بو خومان طه وافی بکهین وه زیاره تی بکهین - سوهیل گوتی والله نټمه قبول ناکهین تو
 نټستا بی یه که عبه طه واف بکهی. وه عهره بیش بلټن محمد به زور بی نه و ی قوره یش بی
 یان خوش بی که عبه ی زیاره ت کرد به لام - نهم زیاره تی تو بو بهیت بمین تو سالتیکی تر.
 نهمه نووسرا. پاشان سوهیل گوتی - پټک هاتنه که مان له سهر نهمه یش بی یه ک پیاوی
 نټمه نټسته لای تو با له سهر دینی توش بی. نه گهر هات ده بی بیگیری یه وه بو نټمه
 نه صاحب به جواب هاتن گوتیان سبحان الله چلون بو ناو کافران رهد ده کرتته وه نهمه
 موسولمان بووه بزی هاتوته ناو نیسلام له م قسانه دا بوون دیتی یان کورې نه فسی
 سوهیل کورې عمر ناوی عاص بوو به لام به ناویانگ بوو به ابو جندلی کورې سوهیل
 به قاچه کانی زنجیر کراوی له بهندیخانه له مه که وه به دزی خوی خسته ناو عه سکه ری نیسلام
 چونکی نه بو جندلی کورې سوهیل له مه که بوو به لام له میتر بوو موسولمان بوو بوو سوهیل
 وه کوو چاوی به کوره کی خوی کهوت که به راگردن هاتوته ناو نیسلام گوتی یا محمد یه که م
 مخرج نه و یه که نهم کوره ی من بگیری یه وه. پټغه مبهړ (د) فهرمووی هټشتا کاغه زی
 معاهده و په یمانان مؤر نه کردوه یه عنی هتا نټما نه کری نه و ی له په یمانه که نووسراوه
 جی به جی کردنی واجب نابج» سوهیل گوتی والله که واته من مصاله حدت له گهل ناکه م
 له سهر هیچ شتیک بیری بیری پټغه مبهړ (د) فهرمووی نهمه بو من اجازه و روخت بده

سوهیل گوتی بۆ تۆش اجازە و روخصەت نادەم پیتەمبەر (د) دووبارە فەرمووی هەزەدە کە بە منی بێهەشی گوتی ئەبەدەن اجازە نادەم میکرزی پیاو خراپ کە لە گەڵ سوهیل هاتبو بۆ پیتک هاتن. بە پیتەمبەری گوت قەیناکا ئەوا بە تۆمان بەهەشی. بەلام پیتەمبەر (د) وەکوو تەگەشیست سوهیل بۆ گەڕاندنەوەی ابو جندل لەسەر قەسە ی خۆی زۆر مصرە هیچی تری نەفەرموو. ابو جندل لە قەسەکانی تەگەشیست دەی گێرنەو بە ناو کافران بەدەنگێکی بەرز هاواری کرد گوتی نەڕی ئەو عەشیرەتی اسلام من ئەوا بە موسولمانی هاتوو ئەو ناو ئێوە دووبارە من دەنێرنەو ناو کافران ئێوە قەت نازانن ئەم کافرانە لە حەسەرخانە چەند منیان عەزەبادووە لەم راکردنەشم چەند ماندوو بوو و نەزەتم کێشاو لە هەمووش مەبەستم تەب خودا بوو. ئنجا هەزەرتی عومەر فەرمووی چوو مە خەمدەت پیتەمبەر (د) پیت گوت. نەڕی تۆ پیتەمبەریکی بە حەق نی؟

پیتەمبەر: بەلێ پیتەمبەریکی بە حەق.

هەزەرتی عومەر: ئەدی ئیتە لەسەر حەق نین دوژمنیشمان لەسەر نا حەق نی یە؟

پیتەمبەر فەرمووی: بەلێ ئیتە لەسەر حەقین دوژمنیشمان لەسەر نا حەق.

هەزەرتی عومەر: گوتی ئەدی کەوا یە ئەم حالەتە دەنیو خەبیشە بۆچی لەدینی خۆمان قبول بکەین.

پیتەمبەر (د) فەرمووی من ناردراوی خودام سەر پیتچی ناکەم ئەو یارمەتیم دەدا.

هەزەرتی عومەر: عەزەم کرد نەڕی تۆ نەت فەرموو ئیتە بۆ مە کە دەچین طەوافی بەیت دەکەین.

پیتەمبەر (د) فەرمووی بەلێ وایە بەلام بە تۆم گوت ئیمسال دەچین؟

هەزەرتی عومەر: گوتی نا.

پیتەمبەر فەرمووی: موحەققەت بی تۆ دەچی یە مە کە طەوافی دەکە ی.

هەزەرتی عومەر فەرمووی بۆلای هەزەرتی ئەبو بەکر چووم گوتم ئەو ئەبو بەکر ئەمە

پیتەمبەریکی بە حەق نی یە: ابوبکر گوتی بەلێ پیتەمبەریکی بە حەق.

عمر: ئەدی ئیتە حەق نین دوژمنیشمان لەسەر نا حەق نی یە؟

ابوبکر: بەلێ ئیتە لەسەر حەقین دوژمنیشمان لەسەر نا حەق.

عمر: ئەدی بۆچی ئەم خەسەلەتە دەنیو ئەو بێ غیریەتی یە لەدینی خۆمان قبوول

بکەین وەکوو وای گوت هەزەرتی ئەبو بەکر رووی قەسە کردنی لە هەزەرتی عومەر کرد

پێی گوت: ئەو پیاو ئەمە پیتەمبەری خودایە بێ ئەمەری خودای خۆی ناکا خودای ئەو

سەرکەوتن و یارمەتی بە ئەو دەدا فەرمانی ئەو بە جێ دەگەینی لە فەرمانی ئەو جودا

نابته وه وه سوئند به خودا نهو له سهر حقه .

عومەر: نه دی به نئیمه ی نه گوت نئیمه ده چینه مه ککه وه طه وافی به یت ده کین؟

نه بو به کر: به لئ به نئیمه ی گوت به لام به تۆی گوت نئیمسال ده چین؟

عومەر: گوتی نا

نه بو به کر: به ین شک و گومان مسۆگه رت بی تۆ ده چسته به یت و طه وافیش ده کهی.

حه زه ته ی عومەر گوتی له پاش نه م گفتوگۆیم له گه ل پتغه مبه ر و نه بو به کر زۆر په شیمان

بوومه وه . چونکه راهه ستام له به جئ گه یاندنی فه رمانی پتغه مبه ر. له جه زای نه مه

سالیک به رۆژوو بووم و چه ند به نده م نازاد کرد له و ماهه ش به ده وام خه ریکی نوێژکردن

بووم.

(ش) (نه مه له به ر گومان نه بو له لایه ن هه زه ته ی عومەر به لکوو مه به سستی

تئ گه یشتنی حیکمه تی قضیه بو) نئینجا له پاش ته واپوونی کاغه زی موعا هه ده

پتغه مبه ر (د) فه رمانی به نه صاحب کرد هه لست هه دی و قوربانی خۆتان بکوژنه وه وه سه ری

خۆتان به تراش له ئیحرامی عومره به چوونه ده ری. راوی ده لئ والله بۆ به جئ گه یاندنی نه م

فه رمانه . یه کتیک له نه صاحب له جئگای خۆی نه جوولا . به کورتی سئ جار وای پئ فه رموون

قه ت یه کتیک هه لئه ستا چونکی نه صاحب ئومیدیان هه بوو که وه حی بۆ پتغه مبه ر بی

صولی حوده ییه هه لبه وشینه وه . به لکی بۆ مه که ده رۆن پئ یان ناخۆش بوو له سهر نه م

هه موو عه زم و قوه ته که له خۆیان ده دیت له پاش نه م هه موو مه سه رف و ماندوو بوونه .

به سووک و ئاسانی پئ طه وافی مه ککه به گه رینه وه مه دینه . وه کوو هیچ که سیک هه لئه ستا

پتغه مبه ر (د) چوو له ئی ئومی سه له مه . حیکایه تی نه حوالی خرابی خه لکی بۆ گتیه وه .

ئومی سه له مه گوتی لۆمه یان مه که . چونکی نه وان ته ووشی شتیککی گه وه بوون . له به ر

زه حمه ت کیشانی تۆ ده رباره ی- صلح- و بشگه رینه وه به ین گرتنی مه که به لام له گه ل

نه وه ش نه گه ر هه زه ده کهی ته ووشی سه ری پچی (موخاله فه ای تۆ نین. تۆ هه لسته به چۆ ده ری

قه سه له گه ل هیچ که سیک مه که هه تا هه دی و قوربانیه کانی خۆت ده کوژیه وه . وه بانگی

ده لاقی خۆت بکه (که خراشی کوپی ئومیه ی فه ضلی خوزاعی که عبی بو) سه رت

ده تراشی. ئنجا پتغه مبه ر (د) له سه ر ئیشهاره ی ئومی سه له مه چوو ده ری قسه ی له گه ل هیچ

که سیک نه کرد. هه تا ووشته رکانی خۆی کوشته وه وه سه ری خۆی تراشی. وه کوو نه صاحب

نه مه یان له پتغه مبه ر چاو پئ که وت. به تالووکه هه لستان هه ر که س ووشتی خۆی کوشته وه

و خۆیه خۆی سه ری یه کتریان تراشی. هه تا به غایه تیک نزیک بوو هه ندیک هه ندیکیان

بکوژن. له غه می نه وه ی بۆ یه که م جار قسه ی پتغه مبه ریان زوو جئ به جئ نه کرد. له پاشان

چند نافرەتێکی ئەهلی مەککە کە لە پێش کۆچ کردنی پێغەمبەر (د) بۆ مەدینە موسولمان
 بیوون هەر لە مەککە مابوونەوه. بەنی یەتی کۆچ کردنیان بۆ مەدینە لە کاتی صلح لە حودەییە
 گەشتە ناو عەسکەری نێسلام نجا دەر حەق بەم نافرەتانە خودای گەورە ئەم نایەتی
 خوارەوهی هەناردە خوارێ [یا ایها الذین آمنوا اذا جاءکم المؤمنات مهاجرات
 فامتنحوهنّ الله اعلم بایمانھن] یەعنی ئەو ئەوانەی باوەڕی یان هیناوه. وەکوو
 هاتنە لاتان لە ناو کافران نافرەتەکانی کلیمە ی شەھادەیان گوتی سۆتندیان بەدەن کە تەب
 لەبەر خۆشەویستی ئاینی هاتوونە ناو نێسلام. خودا زانا یە بەباوەڕییانی نافرەتەکان
 [فان علمتوهنّ مؤمنات فلا ترجعوهن الی الکفار] ئینجا نەگەر تێیان گەشتە
 نێماندارن. مەیان گیرەوه بۆ ناو کافران [لاھنّ حلّ لھم ولاھم یحلّون لھنّ] نە نافرەتەکان
 حەلالن بۆ کافران نە کافریش حەلالن بۆ نافرەتەکان [واؤھم ما انفقوا ولا جناح علیکم ان
 تنکحوهنّ اذا اتیتموھنّ أجورھنّ] وە بەمێردەکانی کافریان بەدەن. ئەوی صەرفیان
 کردووه. لە نافرەتەکانیان وەکوو ماری و شتی تریش وە گوناھیش نی بە بۆنیو ماریان
 بکەن وەکوو پێیان بەدەن ماری یەکانیان [ولا تُمسکوا بعصم الکوافر] وە پامە گرن
 نافرەتەکانی کافر. بە عەقەدی خۆیان کە لەزەمانی کافری یان کراوه. پاشان پێغەمبەر (د)
 گەراوه بۆ مەدینە. عوتیە کۆری جاری یە ئەقەفی بە نازناوی (کونیە) [ابو بصیر]
 موسولمان بوو. حەلیفی قورەیش بوو. لە مەدینە هاتە خدمەت پێغەمبەر (د) گوتیان لە سەر
 موعاھەدە نامەی خۆت هاتوین پێمان بدە یەو پێغەمبەریش (ابو بصیر) ی دانەوه.
 پیاوێکان و- ئەبو بصیر- هاتن هەتا ذوالحلیفە. دابەزین هەندێ خورمایان پێ بوو بیخۆن.
 ئەبو بصیر- بە یەکیکیانی گوت والله ئەو فلان دەبینم شیرەکی تو زۆر باشە پیاوێکە
 گوتی ئەو والله زۆرم تەجرەبە کردووه زۆر باشە شیرەکی لە کالان هەلکێشا ئەبو بصیر
 گوتی نادە تەماشایەکی بکەم. شیرەکی لە گەل کەوتە دەست ئەبو بصیر- دایە بەر شیران
 هەتا لە جێگای خۆی ساردی کردووه و کوشتی ئەو تریش رای کرد هەتا هاتەوه مەدینە
 بە غار خۆی لە مزگوتی پێغەمبەر خزانە پێغەمبەر (د) فەرمووی ئەمە ترسیکی لە دوو وەکو
 گەشتە خدمەت پێغەمبەر (د) گوتی والله پەفیقم کوژرا. بێ شک منیش کوژاوه
 ئەمەندە ی پێنەچوو ئەبو بصیر گەشتە ئەو. گوتی ئەو پێغەمبەری خودا خودای گەورە
 توێ گێرا بە خواوێ و عەدی خۆت تو منت پەکردووه بۆ ناو قورەیش لە پاشان خودا منی
 نەجات دا لەوان پێغەمبەر (د) فەرمووی ئەو هاوار بۆ دایکی ئەبو بصیر- خۆشکەری
 ناگری شەر بوو نەگەر هیچ کەسی لە پشت هەبوا یە «یەعنی حەزی دەکرد صلح و ناشتیمان
 لێ تێک بدا». ئەبو بصیر وەکوو ئەم فەرموودە ی لە پێغەمبەر بیست. زانی دە نیتێتەوه

ناو کافران. له مه دینه چووه ده ری هه تا چووه دهم به حر. نه بوو جندلیش له مه که که خوی
 له چه نگ کافره کانی مه که که قوتار کرد. التحاقی کرد به نه بو به صیر- نیتر وورده وورده هه
 پیاویک که له قوره ییش موسولمان ده بوو له زه مانای هودنه خزیان ده گه یانده نه بو به صیرو نه بو
 جه ندهل. هه تا بوون به حه فتا که س هه موسوی سوار نجا که سب و کاریان نه مه بوو.
 بیانیستایه قافله یه کی قوره ییشی یان ده رجووه بۆ شام ده هاتنه سهر ریگا ده یان گوشتن و
 مالیشیان ده برن کافره کانی قوره ییش که ورتنه تنگ و چه له مه چونکی ریگای بازرگانی
 و ده رجوون له مه که که یان لی به ستره. قوره ییش نه بو سوفیانی کوری حه ربیان ناره خدمه ت
 پیغه مبه ر(د) گوتیان بۆ خاتری خوداو بۆ خاتری حقوقی خزمایه تیمان بنیترته لای نه بو
 به صیرو جه ماعه ته که ی هیچی تر ریگا به کاروانه کافان نه گرن. له سهر نهم مه رجه هه
 که سی له مه که که موسولمان بوو نه گهر هاته مه دینه پیغه مبه ر نه ی گه ریترته وه -ره دی
 نه کاته وه- نجا نارویه لای جه ماعه ته یاخی بووه که ی- که له کوفر یاخی بیوون. ریگایان بۆ
 قوره ییش به ردا چوونه وه مه دینه نجا خودای گه وره نه و نایه ته ی ناره خوارای [بسم الله
 الرحمن الرحيم وهو الَّذي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيَّدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ انْ
 أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ... هه تا.. الحمية حمية الجاهلية]. مه به ست له حه ميه تی جاهلیه یه که م:
 توره بوون و خوگه وره زانیان بوو له باوه ری به رساله تی پیغه مبه ر(د) چونکی گوتیان
 نه گهر بمان زانیبوايه تو پیغه مبه ری خودای دووه م: لی نه گهران له کاغه زی موعاهده بسم
 الله الرحمن الرحيم بنووسری سنییم: نه یان هیشت زیاره تی که عبه بکه ن.

کتاب الوصایا

باسی وه سیهت کردن

۷۰۰: عن عبد الله ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم قال: ما حق أمری مُسَلَّمٌ له شيءٌ يُوصي فيه ببيتٍ لئَلَتَيْنِ إلاَّ وَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ.

تهرجه مه

۷۰۰: ده گترنه وه له عبد اللهی کوری حه زه تی عومهر ره زای خودای لئ بی. به راستی پیغه مبه ری خودا (د) فهرمووی هیچ عه قلیکی باش و له خواترس و احتیاطیک نی به بی نه و پیاوه موسولمانه ی شتیکی وای هه بی که راست وه سیه تی تیا بکری دووشه وشی لایمینیته وه ته نیا نه و کاته نه بی وه سیه ته که ی چه سپاو بی به دووشه تید نوو سراسبی لای خودا.

(ش) له فظی (حَق) لیره بۆ وجوب نی به ههروه کوو نیمامی نه وه وی له شافعی نه قدر کردوه. که وایه وه سیهت به حه ج و به زه کات و به حه قی خه لکی بی شاهیتد نه گهرچی واجبیش بی. به لام وه سیهت به خیترو صه ده قه یه ک له سئ یه کی میرات ۳/۱ لای هه ر چو مه زه هب واجب نی به به لکی سونه ته به شه رع باشه «حه ق به مه عنای حه زم و احتیاطه، بۆی له ته رجه مهش وانووسرا. له میراتی مردوو مافه کانی خودا پیتش ده خری به سه ر مافی خه لکی له مافه کانی خوداش زه کات له حه ج له پیتش تره له پاشان جی به جی کردنی نه و وه سیه ته ی که به شاهیتد دیار کرابی له پاشان مافه کانی میرات گران «ورته».

۷۰۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ أَنْ تَتَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبُ حَرِيصٍ تَامِلُ الْغَنَى وَتَخْشَى الْفَقْرَ. وَلَا تُمَهِّلَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ.

تهرجه مه

۷۰۱: ده گترنه وه له نه بو هوره ره ره زای خودای لئ بی گوتی پیاویک به پیغه مبه ری گوت کامه خیترو صه ده قه یه ک گه وره تره فهرمووی نه و صه ده قه یه گه وره تره که له حالی

صحّت و تندرستی باشد بیکه‌ی. رشت و حرّیص بی له‌کۆکردنه‌وی مال نومیتدی ده‌له‌مه‌ندیت هه‌بێ وه‌ بشت‌رسی که‌هه‌ژارو موحتاج بی. به‌دوا مه‌خه وه‌صیعت بۆ کاتیک که‌ رووح بگاته گه‌رووت بلی‌ی فلان شت بۆ فلان بێ و فلان شتم بۆ فلان بێ که‌ شته‌کانیشت هه‌مووی بووبیسته مالی میرات گران نه‌گه‌ر هه‌وه‌سیان لی بێ له‌ستی‌یه‌ک زیاتر وه‌رنه‌گرن (واته نه‌وه‌ی که‌ تو دای ده‌نتی به‌تالی ده‌که‌نه‌وه) له‌م هه‌دیشه وازاندرا بۆ صه‌ده‌قه سێ پله هه‌یه یه‌که‌مه‌ین له‌هه‌موان چاک‌تره له‌حه‌یاتی خۆت و له‌تندرستی‌دا بیکه‌ی دووم ناوه‌نجی‌یه له‌ژیانی خۆت‌دا بیکه‌ی به‌لام له‌کاتی نه‌خۆشی سێ‌یه‌م نه‌وه‌یه که‌ له‌پاش مردن به‌هۆی وه‌سیدت بکړی.

۷۰۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) يَامَعْشَرَ قُرَيْشِ اِشْتَرُوا اَنْفُسَكُمْ: لَا اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا يَا عَبَّاسُ ابْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا يَمُوتُ صَفِيَّةٌ عَمَّةُ رَسُولِ اللّٰهِ لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَيَا فاطمةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَلِّكِي مَا شِئْتِ مِنْ مَالِي لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا

ته‌رجه‌مه

۷۰۲: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هورەیره ره‌زای خودای لی بی گوتی خودای گه‌وره وه‌کوو نایه‌تی -وانذر عشیرتک الاقربین هاته خواری. پیتغه‌مبه‌ر (د) هه‌لستا چوو له‌سه‌ر کیتی (صه‌فا) پاره‌ستا فه‌رمووی ئە‌ی عه‌شیره‌تی قوره‌یش رووحی خۆتان قورتار که‌ن له‌ عه‌زاب به‌هۆی موسولمان بوون گوێ پابه‌لی فه‌رمانی خودا بن. له‌پاشان ناتوانم عه‌زایی خواتان له‌سه‌ر هه‌لگرم. ئە‌ی به‌نی عه‌بدالمناف من ناتوانم عه‌زایی خودا له‌نیوه‌ دوورخه‌مه‌وه ئە‌ی عبّاس کوڕی عه‌بدالطلب من ناتوانم عه‌زایی خودا له‌تۆ دوور بخه‌مه‌وه. ئە‌ی صه‌فیه‌ی خوشکی باوکی پیتغه‌مبه‌ری خودا. من ناتوانم عه‌زایی خودا له‌تۆ دوور بخه‌مه‌وه. ئە‌ی فاطمه‌ی کچی محمّد له‌مالی من هه‌رچی هه‌زه‌که‌ی لیتم به‌خوازه به‌لام ناتوانم عه‌زایی خودا له‌تۆ دوور بخه‌مه‌وه. ئە‌م هه‌دیشه واده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌شی ئافه‌ره‌تان له‌کۆمه‌لی خزم و که‌سن. مندالیش له‌وانن واته نه‌ولادی هه‌رکه‌ستیک لازمیش نا‌کا خزم و که‌س هه‌ر میرات گریێ و موسولمان بی به‌لام لای شافعی وه‌کوو هه‌نه‌فی له‌وه‌سیه‌ت کردن بۆ خزم و که‌س. دایک و باوک و نه‌ولاد خارجن له‌خزم به‌لام با‌پێران داخڵن. چونکی باوک‌و کو‌په‌که‌ی نه‌زانراون به‌خزم. به‌لکی خزم نه‌وه‌یه به‌واسطه‌ ئه‌تسابی هه‌بێ وه‌کوو نه‌حفادو نه‌جداد واته کو‌په‌زاو با‌پێران. ده‌ورپشت له‌ئامۆزاو براو نه‌وانی تر به‌لام لای متولی به‌قه‌طعی به‌هه‌موویان

دهلین (آقارب) خزم چ بهخوی بی یان به واسطه بی.

(ش) به قهرینهی نهمه که نهبو هورهیره له پاش هیجرهش له مه دینه موسولمان بوو. نهم
حه دیشهش له مه ککه گوتراوه چونکی دهلن پیغه مبهری (د) چوه سه ر کتوی (صفا) نهم
حه دیشه مورسه له واته نهبو هورهیره له یه کیکی تری گوئی لی بووه. به لام طه بهرانی ریوایه تی
کردوو له حه دیشی نهبو نیمامه که پیغه مبهری (د) بنی هاشم و نافره ته گانی و خزمه گانی
خوی کۆکرده وه فدرمووی نهی عانشه کچی نهبو به کر نهی حه فصه ی کچی عومه ر نهی
نومی سه له مه ننجا نه گهر نهمه ثابت بی ههروه کوو له (فتح) وا دهلن ده لاله ت ده کا که نهم
انذاره دوو جار رووی داوه جارتیک له مه ککه وه کوو نهم حه دیشه جارتیکی تر له مه دینه وه کوو
حه دیشی طه بهرانی. به قهرینهی نهمه که حه زره تی عانشه و حه فصه و نومی سه له مه
له مه ککه له خدمه ت پیغه مبهر (د) نه بوون. به لکی له مه دینه نانلی شه ره فی خدمه ت
پیغه مبهر (د) بوون به دایکی نیمانداران.

۷۰۳: عَنْ ابْنِ عَمْرِو (ض) قَالَ ابُوهُ عَمْرُو يَرْسُولُ اللّٰهَ اِنِّيْ اِسْتَفْتَدْتُ مَا لَا وَهُوَ عِنْدِيْ
نَفِيْسٌ فَاَرَدْتُ اَنْ اَتَصَدَّقَ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَصَدَّقْ بِاَصْلِهِ
لَا ثِيَابُ وَلَا يَوْهَبُ وَلَا يُوْرَثُ وَلَكِنْ يُنْفَقُ قَمَرُهُ.

ته رجه مه

۷۰۳: ده گیتنه وه له عبدالله ی کوری حه زره تی عومه ر په زای خودایان لی بی که باوکی
پارچه عاردیکی له ناقاری خه یبه ر له بهرام بهری مه دینه هه بوو دارخورمای تیا بوو پی یان
ده گوت (ثمغ) عه رزی پیغه مبهری کرد گوتی یارسلو الله من مالیکی به قیمه تم استفاده
کردوو نهم پارچه عه رده یه لای من به قیمه ته وه خوشه ویسته نیرا ده م وایه بی که م به
صه ده قه پیغه مبهر (د) فدرمووی نه صله که وه ره که به کیو زاته که ی بکه صه ده قه نه فروشی.
وه به نه کرئ وه به میرات نه گیرئ به پتگی وه قف به م ته رزه سووده گانی و به ره که ی
له پتگی خودا صه رف بکرئ ننجا حه زره تی عومه ر گوتی گیتام به صه ده قه صه رف بکرئ بو
نهو موجه دانه ی ده ست کورت به شیان له قه بی نه بی. وه بو نازاد کردنی به نده واته
به قازانجه که ی به ندان بکرن وه نازادیان بکرن وه بو هه زارو محتاج به هه ندئ پتیرستی. وه
بو نهو که سانه ی له رتگادا ده رۆن و هیچ خه رجیان نیه وه بو خزم و که س ننجا چه خزمی
باوک بی یان دایک وه بو نهو که سه ی که ناگای له ماله که یه و به ناوی دهینی و نیاده ی
ده کا. هیچ گونا نه بی نه گهر له سه ر عورف و عاده تی خه لکی هه نده ی کرئ ی نیش کردنی

خۆی لى بخوا وه دهرخواردى برادهرى خۆشى بډا. بهلام هيچ شتيك له عارده كه نه كاته ملك و مالى خۆى.

(ش): لهو مهرجانهى كه هزره تى عومهر بۆ نهو كه سهى دانا كه چاوديرى عارده كه دهكا وه رگرتنى كرى له مالى هه تيم وه بۆ نهو كه سهش كه ماله كه وه قف دهكا دروسته له بۆ نفسى خۆشى شتيك بگيرى به مهرج له سووده كانى نهو مالى كه وه قفى كردوو. چونكى هزره تى عومهر كرديه مهرج بۆ نهو كه سهى موته وه لى و ناظره (چاوديرى كه ر) كه لى بخوا به ته واوى واته بى نهو هى بيبه ستينه وه بهو كه سهى ماله كهى وه قف كردوو يان به كه سانى تر نه مهش ده لالهت دهكا له سه ر راستى مهرج لاي نيمامى مالك ده سه لائى چاوديرى بۆ واقف نى به هيچ جوژيكت. ابو يوسف له مهى وه رگرتوه راسته هه ريه كينك مال له سه ر خۆى وه قف بكا لاي نيمامى شافعى راسته وه قف له سه ر نفسى خۆى به لام حاكم حوكمى پى كردى له پاش ده عوايه كى راست وه داوا كردنى كى راست. وه له هه ديشهش وه رده گيرى كه وه قف له زه مانى پيغه مبه ر (د) هه بووه. نيمامى شافعى گوتى نيم زانيوه نه هلى جاهليت عارديك يان خانوتيكيان گيتر اين به خيروه سه ده قه وه قف به يه قى له كتابى مه عرفه واى گوتوه.

نيمامى احمد به نه قل له هزره تى عومهر گوتى يه كه م سه ده قى وه قف كراو له نيسلام سه ده قى عومهر بوو.

٧٠٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمَوْبِقَاتِ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ. قَالَ الشُّرْكُ بِاللَّهِ وَالسُّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ. وَآكُلُ الرِّبَا وَآكُلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالنَّوْكَى يَوْمَ الزُّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ.

قه رجه مه

٧٠٤: ده گيتر نه وه له نه بو هورهيره ره زاي خوداى لى بى. پيغه مبه ر (د) فه رموى خوتان بپاريزن له ههوت گوناھى گه وه رى به هيلاكده ر گوتيان نهى پيغه مبه رى خودا. نهو ههوت گوناھه گه ورا نه كامه يانن فه رموى ١- هاو بهش دۆزينه وه بۆ خودا. ٢- سحر «واته لا بردنى شتى له سه ر رووى ظاهرى مه خصوص به خۆى. ٣- كوشتنى هه ر كه ستيك مه گه ر خودا حه لالى كردى به حق. ٤- خواردنى ريبا- واته زيده كى قه رد. ٥- خواردنى مالى هه تيو. ٦- را كردن له روژى كوشتارى موسلمان و كافر. ٧- نسيهت دانى زينا وه بال نهو ژنانهى كه پاكن له زينا كردن.

ش: دیارکردنی ژماره‌یک له‌گونا‌های گه‌وره نه‌وه ناگه‌یه‌نی که گونا‌های گه‌وره زیات‌ترش
نبن له‌مانه. وه‌کو زینا له‌گه‌ل جیران نه‌زیه‌ت دانی دایک و باوک و سویتندی به‌نا‌حه‌ق.
هه‌روه‌کو وه‌مه‌پیش با‌سمان کرد. له‌مه پاشیش با‌سی ده‌که‌بن ان‌شا‌الله.

۷۰۵: عن أبي هريرة (ض) لا تقسم ورثتي ديناراً ولا درهماً ما تركتُ بعدَ نفقةِ
نِسائي ومؤنةِ عاملي فهو صدقةٌ.

تەرجەمە

۷۰۵: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هه‌رهیره ره‌زای خودای لێ بی پێغه‌مبه‌ر (د) فەرمووی. باب‌ه‌ش
نه‌که‌ن میرات گره‌کانم نه‌ دیناریک نه‌ دره‌مه‌تیک هه‌رچی که‌به‌جێم هێشت له‌پاش نه‌فه‌قه‌ی
نافه‌ره‌ته‌کانم وه‌له‌پاش دانی کرێ‌ی چاودێری که‌ری نه‌وقاف که‌پێ‌ی ده‌لێن (ناظر) یاخ‌ز
له‌پاش کرێ‌ی خه‌لیفه‌و جێ نشینم هه‌م‌مو‌ی وه‌قفه‌و ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ بیت المال.
(ش) خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر چونکی دایکی هه‌موو ئیمانداران میرد‌کرد‌نیان له‌سه‌ر
حه‌رام بوو به‌ئەبه‌دی ننج‌ا وه‌کوو نافه‌ره‌تیک له‌عه‌یده دایه‌ نه‌فه‌قه‌یان بۆ داندرا هه‌ت
مرد‌نیان. وه‌ خانوو جێ دانیش‌ت‌نیان بۆ داندرا وه‌کوو پێغه‌مبه‌ر مابێ نه‌وها وه‌ بۆ نه‌وانه‌ی
چاودێریان ده‌کردن کرێ‌ یان بۆ داندرا. نه‌و میراته‌ی تریش که‌ له‌پاش پێغه‌مبه‌ر مایه‌وه
به‌ناوی بیت المال تو‌مارو تس‌جیل کرا. بۆ‌ین خه‌رقه‌ی پی‌روزی نه‌وو شیر‌ی و شته‌کانی
تریشی نه‌درایه‌ هه‌زه‌رت‌ی فاطمه‌و هه‌زه‌رت‌ی عه‌باس وه‌ هه‌رچی درایه‌ خێزانه‌کانیش‌ی به‌ناوی
میرات هێچ‌یان پێ نه‌درا هه‌م‌مو‌ی بوو به‌مال‌ی موس‌ولمانان له‌بیت المال به‌وه‌رگرتن له‌
حه‌دیشه هه‌روه‌کوو له‌حه‌دیشه‌کی تریش هات‌وه فەر‌مو‌یه‌تی [انا معشر الانبیاء لانورث]
واته‌ ئێمه‌ی پێغه‌مبه‌ران میرات‌مان لێ ناگیر‌ی] له‌م هه‌دیشه‌ش که‌ ناو‌یراون به‌ورته به‌مه‌جازه.

۷۰۶: عن عثمان (ض) مَنْ حَفَرَ رُومَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ مَنْ جَهَزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ
الْجَنَّةُ.

تەرجەمە

۷۰۶: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئێمام‌ی عوس‌مان ره‌زای خودای لێ بی له‌کاتی مو‌حاصه‌ره‌ کرا
له‌لایه‌ن خه‌لکی مصر. له‌خانو‌ی خ‌و‌ی. پێ‌ی گو‌تن بۆ ره‌زای خودا- نه‌ص‌حاب‌ی پێغه‌مبه‌ر
(د) قسه‌م ته‌نیا له‌گه‌ل ئێ‌وه‌یه: نه‌دی پێغه‌مبه‌ر نه‌ی فەر‌موو. هه‌ر که‌سیک بی‌ری [رومه‌]
سازیدا به‌ته‌عمی‌رو کرین. به‌هه‌شت بۆ نه‌وه. وه‌مه‌نیش کریم و ته‌عمی‌رم کرد هه‌زه‌رت‌ی عه‌لی

و طه له و زیرو سعد ابن ابی وقاص گوتیان راست ده که ی. دیسان دووباره پیی گوتن نه دی نازانن پیغه مبه ر (د) فهرمووی هه ر که سیک بۆ غه زای ته بووک ته جهیزات و نیداره ی له شکر بکا لهم زهمانی قاتی و گرانی به ههشت بۆ نه وه گوتیان به لی وای گوت. گوتی من بووم له شکری عوسره تم ناماده کرد به چهک و خواردن له سه رچی من ده کوژن.

(ش) هۆی ده و ره دانی مالی نیمامی عوسمان نه مه بوو: عبداللهی کوری سعدی کوری سرح که له زهمانی پیغه مبه ر له مه دینه نو سه ری وه چی بوو له موسولمانی یه تی گه راوه بووه مورتده گه راوه مه که که. له پاشان وه کو مه که که گیرا له لایه ن موسولمانان له [مه در الدمان] (واته خوینی حه لال کرابوو) بو به هۆی خزمایه تی یه ک که له گه ل نیمامی عوسمان هه ی بوو واسطه ی بۆ کرد لی بو در راو عه فوو کرا. دووباره موسولمان بۆوه. له خه لافه تی نیمامی عوسمان له جیگای محمد ابن ابوبکر له مصر به والی داندرا. له به ر زولم و سته می نه م (عبداللهی کوری سعدی کوری سرح) ه پکی یان له نیمامی عوسمان بۆوه. لی ی هه لستانه وه هاتنه (مه دینه ی پیروژ) ده و ره یان له خانووی نیمامی عوسمان دا. له کاتی ده و ره لی دانی خانووی نیمامی عوسمان هه رچه نده نه م هه دیشه شیان به راست زانی به لام گوتیشیان تۆ له زهمانی پیغه مبه ر باش بووی به لام نیستا پیاویتی ناسراو به که ونه مورتده و خوین حه لال کراو که (عبداللهی کوری سعدی کوری سرح) ه له سه ر نیمه ت موسه له ت کردووه. نیتر نابلو قه دانی ماله که یان ده وامی کرد له نه نجام نیمامی عوسمان شه هید کرا. له پاش نه م رووداوه ناخۆشه هه ر شه پتیکی له نیتو میله تی نیسلام پرووی دابی له نه نجامی نه م مصیبه ته گه و ره یه بوو.

عاده تن چونکی سه ره تا بوو بووه نوقطه یه کی مه رکه زی بۆ هه موو خطوطی کوشتاری عاله می نیسلام هه تا نیستاش. هه زنا که م به درژی باسی بکه م به لام نه گه ر (تامل) بکه ی دیاره. چونکه به گویره ی نه م قسه ی که ده لی [الصبر في الصدمة الاولى] موضیبه تی گه و ره هه ر نه و نه ده زه حمه ته هه تا جارێک ده کری جاری دووم ناسانتره له یه که م جاری سنی یه م ناسانتره له دووم جاری چواره م له سنی یه م نیتر هه ر به م ته رزه وای لی دی نه م موضیبه ته گه و ره یه پیی ناگو ترێ موضیبه ش به لکی به ناویتی باشیش ته عبیر ده دری. وه کو نیستا هه رچه ند ره خنه کانی دینی هه یه له سنوری ئافره تان و کردنی کاری نابه جی پیی ده گو ترێ (ته مه دون) «واته شارستانی هه تی» به وانه ی که نه م کاره خراپانه ش ده کن و دایان ده مه ززین پیی یان ده لین (رهوش بیی- یان منوه ر). ننجا به بی باکی و بی غه می له مه حکومه تی ئادابی شه رع و نه خلاق و انسانیه ت. ناره و زوی نه فسانیه ی خو یان له هه موو کاریکی بی شه رع ی به سه رفیرازی هه کی ته و او به جی ده گه یه نن.

کتاب الجهاد

باسی جهاد

جهاد: کوشار له‌ریگه‌ی خودا.

۷۰۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا أَجِيدُهُ. هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمَجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَقْشَرَ وَتَصُومَ وَلَا تُفْطِرَ قَالَ وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ.

تەرجەمە

۷۰۷: ده‌گیرنه‌وه له نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خودای لێ بێ پیاویک هاته خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (د) گوتی کارێکم نیشاندە هه‌نده‌ی (جهاد) واته شه‌رکردن له‌ریگه‌ی خودا پاداشتی هه‌بێ. فه‌رمووی هیچ کاری وا بێ نازانم. پاشان فه‌رمووی نه‌رێ ده‌توانی وه‌کوو مجاهد له‌مالی خوا بۆ جهاد چوو ده‌رێ تۆش بجی‌یه جیگای نوێژی خۆت هه‌ر نوێژ بکه‌ی وه‌ سستیش نه‌بێ له‌نوێژ کردن وه‌ به‌رۆژوش بێ وه‌ نیفتاریش قه‌ت نه‌که‌یه‌وه پیاوه‌که عه‌رزێ کرد کێ نه‌مه‌ی بێ ده‌کرێ یه‌عنی هیچ که‌سیک بێی نا‌کرێ زان‌درا نه‌م هه‌دیشه. موجه‌ید وه‌کوو له‌خانوی خۆی به‌نیه‌تی جهاد چوو ده‌رێ به‌شیوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی له‌خوا په‌رستی دا‌یه به‌شه‌وو به‌رۆژ له‌هه‌موو حالێکدا. چی بخوا چی بنوی چی هه‌لبستی چی بگه‌رێ له‌مه‌پیشیش له‌هه‌دیشی (بو هوره‌یره ره‌ت بوو هه‌تا له‌به‌رامبه‌ر ترس و له‌وه‌رو جێ سمی وولاغه‌که‌شی پاداشت ده‌نووسێ. عه‌قلیش قبوول ده‌کا وابه‌ی چونکی هه‌ر خواپه‌رستی یه‌ک یان به‌ماله‌ یان به‌ سه‌رفی هه‌تێزێ له‌ش و جه‌سته‌یه. یان به‌سه‌رفی هه‌ر دوویانه جهاد نه‌بێ که به‌به‌خشینی هه‌تێز مال و رووحه [ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعداً عليه حقاً في التورات والانجيل والقرآن ومن اوفي بعهده فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به]. اللهم ارزقنا الجهاد في سبيلك وانلنا درجة الشهادة على ماتحب وترضى يا ارحم الراحمين.

۷۰۸: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ. قَالُوا ثُمَّ مَنْ قَالَ مُؤْمِنٌ فِي شَيْعَبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ.

تەرجەمە

۷۰۸: ده‌گیرنه‌وه له‌نه‌بو سه‌عه‌یدی خودی (ره‌زای خودای لێ بێ. به‌پێغه‌مبه‌ر گوترا له‌مه‌پیش ره‌ت بوو نه‌بو زه‌ر په‌رسیاریکی وای کرد له‌ پێغه‌مبه‌ر (د) به‌لام نه‌وی

پرسیاره‌ک‌هی تری کرد نه‌زاندرا کتی‌یه به‌پتغه‌مبهر گوترا: نه‌ی پتغه‌مبهری خودا کامه‌ک‌س گه‌وره‌تره له‌خه‌لکی فهرمووی نیمانداریک به‌مال و روحی خوی غه‌زا بکا له‌پتگای خودا پت یان گوت پاشان کتی: فهرمووی نیمانداریک بژنه‌وه‌ی دورکه‌وتته‌وه له‌کاری خراب وه‌کوو درۆ غه‌بیه‌ت و کاری پت شه‌ری له‌دۆله‌چپایه‌ک دابنیشی له‌ترسی خودا هه‌ر خه‌ریکی خواپه‌رستی بی وه‌نه‌هتلی خه‌لکی تریش شه‌رو به‌دکاری له‌نه‌و ببین وه‌زیانی بژ ک‌س نه‌بین.

(ش): نه‌گه‌رچی مه‌زه‌به‌ی جمهور له‌سه‌ر نه‌وه ریک که‌وتوون وا باشته له‌گه‌ل خه‌لکی تیکه‌لاو بیی نه‌ک دورکه‌وتته‌وه له‌خه‌لکی له‌به‌ر هه‌دیشی ترمذی [المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على اذاهم اعظم اجرا من الذي لا يخالط الناس ولا يصبر على اذاهم]. به‌لام له‌به‌ر هه‌دیشی نیره خو دورخسته‌وه له‌خه‌لک گه‌وره‌تره. ریک که‌وتنیش له‌به‌ینی نه‌و دوو هه‌دیشه هه‌دیشی ترمذی تایبه‌ته به‌زه‌مانی سه‌لف واته پتشان که‌ داواکاری زانین و داواکاری دین بوون هه‌دیشی نه‌بو سه‌عیدیش تایبه‌ته به‌م زه‌مانی نیتستامان میترووی (۱۳۷۱هـ) که‌ له‌به‌ر خه‌ریک بوون به‌تاره‌زووی نه‌فسانیه‌و کاری نامه‌شروع داواکاری دین و زانین له‌عالم بوویشه (عەنقا) نجا چونکی الحکم لن غلب هه‌ر چهند پیاوی نیمانداریک له‌سه‌ر هه‌قیش بی له‌به‌ر که‌می له‌ناو ازدحام مه‌غلوبه له‌که‌لک گه‌یاندن به‌خه‌لکی. نه‌گه‌ر له‌ناویان رابکا بژ پارێزگاری دینی خوی و سه‌لامه‌تی خه‌لکی له‌شه‌ری خوی عه‌ینی مه‌طلوبه. که‌وايه هه‌ر یه‌ک‌تیک له‌م هه‌دیشانه تایبه‌ته به‌صنفیک له‌خه‌لکی اعانن الله منافاة‌نی‌یه. (واته نه‌م دوو هه‌دیشه پتچه‌وانه‌ی یه‌ک‌تر نین).

۷۰۹: عن أبي هريرة: مَثَلُ الْمَجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ. كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ وَتَوَكَّلِ اللَّهُ لِلْمَجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بَأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يُرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ.

ته‌رجه‌مه

۷۰۹: ده‌گێڕنه‌وه له‌نه‌بو هه‌ریه ره‌زای خودای لی بی گوتی بیستم له‌پتغه‌مبهر (د) صه‌ه‌تی پیاوی شه‌رکه‌ر له‌پتگای خودا که‌ خوداش خوی زانایه به‌و که‌سه‌ی که‌ مه‌به‌ستی له‌ناو دلی خوی له‌شه‌ر کردنه‌که به‌رز کردنه‌وه‌ی کلمه‌ی خودایه یا مه‌به‌ستی ناووده‌نگ و طه‌مه‌عه. وه‌کو صه‌ه‌تی که‌سه‌تیکه به‌رۆژ هه‌ر به‌رۆژووبی به‌شه‌ویش هه‌ر له‌نوێژدایه‌ی عه‌نی یه‌ک سه‌عات له‌طاعه‌ت غافل نه‌بین چونکی موجاهیدیش له‌هه‌موو نه‌حوالی خوی

له طاعت دایه) وه خوداش به چاکه‌ی خۆی که فیله بۆ موحاید له‌پێگای نهو بهم ته‌رزده یاخۆ پرووحی وه‌ریگری بیخاته نیو خوشی‌یه‌کانی به‌ههشتی خۆی به‌بێ حساب و عه‌زاب یاخۆ بی‌گیتیه‌وه بۆ نیشتمانی خۆی به‌سه‌لامه‌تی به پاداشته‌وه یاخۆ به غه‌نیمه‌تو که‌لکی دونیا له‌گه‌ڵ پاداشت.

(ش) له‌فظی نهو که که‌وتووته نیتوان پاداشت و غه‌نیمه‌ت بۆ منع الجمع نی‌یه بۆ منع الخلوه یه یه‌عنی نه‌وانه‌ی که غه‌نیمه‌تیش ده‌گرن نه‌گه‌رچی دوو سی‌یه‌کی پاداشتیان که‌متره له‌وانه‌ی که نه‌یان گرتووه به‌لام یه‌ک له‌سه‌ر سی‌ی پاداشتیان هه‌ر بۆ ده‌بی له‌گه‌ڵ غه‌نیمه‌ت هه‌روه‌کوو عه‌ینی نهو مه‌فهومه موسلم ر‌یوایه‌تی کردووه له‌حه‌دیشی عبدالله کوری عه‌مری کوری عاص به‌مه‌رفوعی یاخۆ نهو به‌مه‌عنا واوی جه‌مهعه هه‌روه‌کوو نسانی له‌طریقی زه‌هری به‌واوی جمع له‌نه‌بو هه‌ره‌یه‌ی ر‌یوایه‌ت کردووه نه‌ک به (او) - عینی ج ٦ ص ٥٣٣.

٧١٠: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ جَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وَلَدَ فِيهَا. فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ. أَفَلَا نَبْشُرُ النَّاسَ قَالَ إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدُوسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ أَرَأَيْتُمْ عَرْشَ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ.

ته‌رجه‌مه

٧١٠: ده‌گیتیه‌وه له‌نه‌بو هه‌ره‌یه‌هه - ره‌زای خودای لی بی - پیتغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی هه‌ر که‌سی‌یک باو‌وپری هه‌بی به‌خوداو پیتغه‌مبه‌ری خودا وه ده‌وامیشی هه‌بی له‌سه‌ر نو‌تێژکردن وه مانگی ره‌مه‌زانیش به‌پ‌و‌ژو‌ویی به‌ری‌گه‌ی چاکه‌و به‌خشش حه‌قه‌و ثابته له‌سه‌ر خودا که بیخاته ناو خوشی‌یه‌کانی به‌ههشتی خۆی چی جه‌اد بکا له‌پێگای خودا یاخۆ دانیشی له‌و عاره‌دی که له‌وێ له‌دایک بووه. نه‌ص‌حابه‌کانی پیتغه‌مبه‌ر گو‌تیانه پیتغه‌مبه‌ر (د) نه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خودا نه‌ری نه‌م مو‌ژده‌یه به‌خه‌لکی رانه‌گه‌نینین چونکی نه‌مه دل‌دانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه بۆ نه‌وانه‌ی بی به‌شن له‌جه‌اد که بزانه با مه‌حرومیش بن له‌پاداشتی جه‌اد به‌لام کردنی فه‌رزه‌کانی نی‌سه‌لامه‌تی و پاداشتی باو‌ه‌ری به‌شێکیان هه‌یه بی بچه‌ به‌ههشت نه‌گه‌ر پله‌و روتیه‌یان له‌خوار موحایدانیشه).

پاشان بۆ ده‌فعی وه‌می مساوات له‌به‌ینی موحایدو ساکن له‌وه‌ته‌ن (واتا نه‌وه‌ی

له نیشتمان ماوه ته وه) فهرمووی به راستی له بههشت سهد مه رته به هه یه خودای گه وره سازی داوه بۆ نه و که سانه ی غه زه ده کهن له ریگای خودا به ینی هه ردوو مه رته به یه که به قه ده ر به ینی عار دو ئاسمانه . ئنجا نه گه ر پرسیار ده کهن له خودای گه وره رجای فیرده و سی لی بکه ن چونکی نه وی له پیرو زترین و باشت رین جیگه ی به هه شته وه له سه ره وه ی به هه شته . وا بیرده که مه وه عه رشی خودای گه وره ش له سه ره وه ی فیرده و سه له وی رووباره کانی به هه شته ده رده چن هه ره کو نایه تی پیرو ز ته صریحیان پی ده کا به فه رموده ی خوی [فیها انها من ماء غیر أسین وانهر من لبن لم یغیر طعمه وانهار من خمر لذقم للشاربین وانهار من عسل مصفی]. ترمذی گویتی فیرده وس گردیکه سه یرانگاهو مونته زه هه بۆ نه وانه ی له به هه شته .

(ش) طیبی له شه رحی مشکاة گویتی پیغه مبه ر (د) به صوره تیکی ظاهره وه لامی نه صحابی نه داوه افلا نبشر الناس به لکی به صوره تیکی حه کیمانه وه لامی دانه وه به م ته رزه کانه فهرمووی به لی: موژده یان پی بدن به چونه به هه شته به سه به ب باوه ره ینان و نوژیو روژوو به م موژده یه ش اکتفا مه کهن به لکی موژده شیان پی بدن که شه هید زه فه ر به ده ره جاتی به رزی خوی ده با به چاکه ی خودا . به مهنده ش قه ناعه ت مه کهن به لکی موژده شیان پی بدن به فیرده وس که به رزترین و پیرو زترین جیگه ی به هه شته .

٧١١: عَنْ أَنَسٍ (ض) لَغْدُوَّةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَافِيهَا .

ته ره مه

٧١١: ده گپه نه وه له نه نه نس (ره زای خودای لی بی) بی گومان و به راستی پا داشتی ده ره چوونیکی دانه روژیکی سبه ینه ی تا نیوه رو بۆ غه زه له ریگای سه رکه وتنی که لیسه ی خودا که ته وحیدو خوا به یه که زانینه یاخو دانه روژیکی هتیاره له نیوه رو تا روژناوا باشته له هه موو دونیاو هه رچی له دونیا شدا هه یه .

دېسان له نه بو هره یره ده گپه نه وه که پیغه مبه ر (د) فهرمووی:

[لِقَابُ قَوْسٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِمَّا تَطَّلِعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ].

له نه بو هره یره ده گپه نه وه که پیغه مبه ر (د) فهرمووی بی گومان هه نده ی که وانیک جیگا له به هه شته باشته له هه ر جیگایه ی که روژی لی هه لدی و لی ناوا ده ی له دونیا مه به ست له م دوو حه دیشه پیرو زه هاندانی موسولمانانه له سه ر جیهاد که ده بیته هوی خۆشی به کانی به هه شتی هه تا هه تایه .

۷۱۲: (الحور العين): باسی صفت‌ه‌کانی حور العين:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ض) لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لَاضَاعَتَ مَا بَيْنَهُمَا وَلِلثَلَاثَةِ رِيحاً وَلِنَصِيفِهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمِثْلِهَا.

تەرجەمە

۷۱۲: دە‌گێڕنەوه له‌نه‌نه‌س کو‌ری مالک ره‌زای خودای لێ بی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی نه‌گه‌ر ئافره‌تێک له‌وانه‌ی له‌به‌هه‌شتن خۆی به‌دیار بخا بۆ نه‌وانه‌ی له‌عارد ده‌ژین به‌راستی نیتوان عاردو ئاسمان ره‌وناک ده‌کا پهری بو‌نی خو‌شیشی ده‌کا. چونکی ابن‌الملقن ده‌گێڕته‌وه له‌ ئیبنی عه‌باس ره‌زای خودای لێ بی: حور‌العین دروست کراوون له‌نه‌نگوستی قاچیان هه‌تا نه‌ژنۆیان له‌زه‌عه‌فران له‌نه‌ژنۆشیان تا مه‌مکیان له‌مسکی بو‌نداری که‌سکون له‌مه‌مکیشیان تا ملیان له‌عه‌نبه‌ری سپی له‌ملیشیان‌ه‌وه له‌گه‌ل سه‌ریان له‌کافووری زۆر سپی یه‌عنی له‌جیاتێ عه‌ناصری انسان و گیاندارانی دنیا له‌ئاوو ناگرو خاک و بایه عه‌ناصری حور‌العین زه‌عه‌فران و مسکو عه‌نبه‌رو کافوره‌: یاخودا به‌ به‌خشش و چاکه‌ی خو‌ت سه‌رمان به‌خه‌ی و بێ به‌شمان نه‌که‌ی له‌م نیعه‌تانه‌ت. وه به‌راستی چاره‌گه‌شیان که له‌سه‌ر سه‌ریتیان بو‌ جوانی‌یه‌ چونکی ده‌ربه‌ست نین به‌خو‌ داپۆشین باشته‌ره‌ له‌دونیاو له‌هه‌رچی له‌دونیادایه‌ دیاریبو له‌م هه‌دیته‌ پیرۆزه‌ که حور‌العین ئافره‌ته‌کانی دنیا نین.

۷۱۳: عَنْ أَنَسٍ (ض) أَنَّ بَلْغُوهَا قَوْمَنَا أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرَضِي عَنَّا أَرْضَنَا. قَالَ أَنَسٌ كُنَّا نَقْرَأُ أَنْ بَلْغُوا الْخَ ثُمَّ نُسَخُّ بَعْدُ فَاخْتَبَرَ بِهِ جِبْرِيلُ.

تەرجەمە

۷۱۳: دە‌گێڕنەوه له‌نه‌نه‌س ره‌زای خودای لێ بی گو‌تی پێغه‌مبه‌ر (د) هه‌فتا که‌سی نارد له‌وانه‌ی قورئانیان له‌به‌ر بوو و زانا بوون به‌کاروباری تاین به‌سه‌رو‌کایه‌تی خالم برای ئومی سوله‌یم بوو نارد هه‌ سه‌ر به‌نی عامریان و به‌نی سوله‌یم له‌بیری مه‌عونه‌ که سه‌رو‌که‌کیان عامری کو‌ری طوفه‌یل بوو خالم که هه‌رامی کو‌ری مه‌لحانبوو گو‌تی من له‌پیش ئیوه‌ ده‌چه‌ ناویان نه‌گه‌ر ته‌ئمینیان کردم هه‌تا نه‌سپارده‌کانی پێغه‌مبه‌ریان بێ راده‌گه‌یه‌نم نه‌گه‌ر نا ئیوه‌ له‌من نزیکن به‌نیم‌ادم ده‌گه‌ن نه‌گه‌ر فکری غه‌دريان هه‌بی. وه‌کوو چوه‌ ناویان ته‌ئمینیان کرد نه‌سپارده‌کانی پێغه‌مبه‌ری بۆ ده‌گێڕانه‌وه له‌کاتی قسه‌کردن نیشاره‌یان کرد به‌پیاویک له‌کافر یم‌یکی وای له‌ته‌نیشتییدا له‌لایه‌که‌ی تری ده‌رچوو خالم

حرام گوتی الله اکبر زه‌رم برد به دهره‌جی شه‌هادت قه‌سم به خودای که‌عبه. پاشان کافره‌کانی به‌نی سوله‌یم و به‌نی عامری هجو‌میان کرده سدر نه‌صحابی به‌پرتزی پیتغه‌مبه‌ر هه‌موویان شه‌هید کران یه‌ک پی‌اوی شه‌له نه‌بی له‌به‌نی ئومه‌یه‌بوو چووه سدر کیتی‌ک نه‌جاتی بوو هه‌زرتی جویره‌نیل به‌نایدت نهم خه‌به‌ره‌ی بو پیتغه‌مبه‌ر (د) هه‌نارده خواری [آن بلغوا هه تا أرضانا]. له‌قورنان نووسرابوو ده‌مان خوینده‌وه له‌پاشان له‌فظی نه‌سخ کرا له‌قورنان دهر‌خرا.

(ش) له‌و کتیبانه‌ی شرعی که له‌مه‌زه‌به‌ی نیمامی شافعی داندراوون بریاری له‌سهر دراوه نایدتی مه‌نسوخ خویندنی حه‌رام نی‌یه ده‌ستی لیده‌ی خویندنیشی به‌جه‌نابه‌ت دروسته). ئنجا پیتغه‌مبه‌ر (د) چل سبه‌ینه له‌قنوت دوعای له (رعل) و (ذکران) و (به‌نی الحیان) و (به‌نی عوصه‌یه) کرد. که عاصی بوون له‌خوداو پیتغه‌مبه‌ری خودا جه‌ریریش ریوایدتی کردوو له‌ئه‌نه‌س له‌گه‌ل نهم نایدتی که له‌فظی ره‌فع کراوه واته هه‌لگیراوه له‌قورنان نهم نایدته‌ش هاته خواری [وَلاتَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ]. له‌مه‌زه‌به‌ی نیمامی شافعی له‌نویتی سبه‌ینه قنوتیان به‌م هه‌دیشه اسپات کردوو له‌مه‌زه‌به‌ی هه‌نه‌فی خویندنی قنوت تایبه‌ته به‌کاتی کاره‌ساتی زۆر گه‌وره گه‌وره له‌هه‌موو نویتی‌ک نه‌ک هه‌ر له‌سبه‌ینه ده‌لپیش هه‌ر نهم هه‌دیشه‌یه چونکی دروسته له‌گه‌ل اجتهادی هه‌ردوو مه‌زه‌ب ده‌گونجی له‌به‌ر نهمه که له‌سبه‌ینه بووه وه‌کو شافعی ده‌لتی له‌کاتی روودانی کاره‌ساتی زۆر گه‌وره‌ش بووه وه‌کو هه‌نه‌فی ده‌لتی.

٧١٤: عَنْ جَنْدَبِ بْنِ سَفْيَانَ (ض) هَلْ أَنْتَ إِلَّا أَصْبَحَ دَمِيئٌ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَالَقِيئٌ.

ته‌رجه‌مه

٧١٤: ده‌گیت‌په‌وه له‌جوندویی کوری سوفیان په‌زای خودای لی بی پیتغه‌مبه‌ر (د) له‌هه‌ندێ غه‌زا (گوتراوه غه‌زای ئو‌حود بووه) نه‌نگوستی به‌خوین داهاتوو ئنجا فه‌رمووی به‌قه‌سه‌کردن له‌گه‌ل نه‌نگوسته‌که‌ی ئه‌ی نه‌نگوست تو له‌جه‌سته‌ی مرۆف وه‌کوو نه‌ندامه‌کانی تر شتیکی هه‌نده به‌ئه‌ه‌مه‌میه‌ت و گه‌وره نی به‌لکی هه‌ر نه‌نگوسته‌کی بریندارو خویناوی بووی ئه‌مه‌ش به‌ضایع ناچن به‌لکی له‌پتگیای سه‌رگه‌وتنی کلیمه‌ی ته‌وحیدی خودا وات به‌سه‌ردا هاتوو هه‌ر نه‌زیه‌تی‌کیش بو پازی بوونی خودا بێ هه‌رکات بێ سوود نی‌یه‌و

به‌خوږایي ناچي پټويسته شانازی بهو خوټن و برینه بکه‌ی هه‌تا پاداشتت زوړی. له‌لایه‌ن هه‌ندې نه‌وانه‌ی باوه‌ړی‌یان به‌خودا نی‌یه‌ گوتراوه‌ که له‌قورن‌ان هاتووه‌ که پټغه‌مبه‌ر شاعر نی‌یه‌ که‌چی لیتره‌ شیعریشی گوتووه‌: بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌م قسه‌یه‌ که قورن‌ان شیعر نی‌یه‌ و نه‌م هه‌دیشه‌ش هه‌ر شیعر نی‌یه‌ ده‌لټین:

لازمه‌ له‌شیعر قه‌صد هه‌بې مقصودی پټغه‌مبه‌ریش گوتنی شیعر نه‌بووه‌ به‌لکی مه‌نطوقی دوړ فشاری به‌بې نیراده‌ی شیعر و نیسه‌تی وه‌زن له‌سه‌ر هه‌یشه‌تی شیعر به‌ته‌صادوفی هاتیته‌ سه‌ر زمان-

مه‌نفیش له‌قورن‌ان صفه‌تی شاعرنه‌ته‌ یه‌عنی به‌قه‌صدو نیراده‌ شیعر دابن‌ی یه‌کټکی تریش نه‌وه‌یه‌ که له‌به‌حری ره‌جه‌زه‌ یه‌عنی هه‌ر مصرعه‌یکې له‌سه‌ر سی مستفعلن هاتووه‌ به‌ناته‌واوی له‌سه‌ر غه‌پری نه‌نواعی عروض لای نه‌خفه‌ش پټی ناگوتړی شیعر به‌لکی به‌وه‌که‌سه‌ی ده‌شی لټ پټی ده‌لټن (راجز) نه‌ک (شاعیر) چونکی شیعر نه‌بې موقه‌فابې له‌سه‌ر نه‌وعیتک له‌ نه‌نواعی عروض ته‌واوی زیاتر بی له (٦) مستفعلن به‌ هه‌ردوو مصرعه‌.

٧١٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجَرَحُهُ يَتَّعَبُ دَمًا اللَّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ وَالرِّيحُ رِيحُ الْمِسْكِ.

ته‌رجه‌مه

٧١٥: ده‌گټړنه‌وه‌ له‌نه‌بو هوره‌یره‌ په‌زای خودای لټ بی پټغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی سوټنده‌ بهو که‌سه‌ی که‌ پروحي منی به‌ده‌سته‌ (یه‌عنی مولکی نه‌وه‌ له‌ده‌ست نه‌وه‌) بریندار نابی یه‌کټک له‌ریځگای خودا که‌ خوداش خزی ده‌زانی کټی له‌ریځگای نه‌و بریندار ده‌بې مه‌گه‌ر به‌بې گومان روژي قیامت دټته‌ خدمت خودای گه‌وره‌ به‌م حاله‌ که‌ خوټنی له‌برین دټته‌ خواری. خوټنه‌کش به‌ په‌نگ خوټنه‌ به‌لام به‌بوټن میسکه‌ یه‌عنی به‌پراستی خوټنه‌ به‌لام له‌نه‌حکام و صفاتی دونیایی له‌په‌نگ نه‌بې له‌هه‌مووی پاکه‌- واته‌ پیس نی‌یه‌و بوټی ناخوږ نی‌یه‌ نیسمی نه‌وه‌وی گوتیتی گوتویانه‌ نه‌م گه‌وره‌یی یه‌ نه‌گه‌رچی ده‌رحق به‌کوشتاری کاغرانه‌. به‌لام نه‌و که‌سه‌ی برینداریش بکړی له‌کوشتاری زالم و عاصی له‌حکومه‌تی نی‌سلا می وه‌ له‌کوشتاری پټی گران وه‌ له‌کوشتاری فه‌رمان کردنی به‌چاکه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌خرابه‌ غه‌پری

نه مانهش له کاروباری چاک نه و گه وره یی و شهره فیهی هه هه یه . هه روه کوو ابن عبدالریش به استدلال به حه دیشی [من قتل دون ماله فهر شهید] قهراری له سه ر نه مه داوه . به لاه و هلی کوری عیراقی گوتیتی شه پرکه ر له سه ر ماله نه گهرچی شه هاده تی هه یه به لاه گه وره یی شه پرکه ر (موجاهید) به پروو زیا تره به ده لیلی زیاده کردنی جومه له یه کی مو عته ره ضه له به ینی مستشنا و مستشنا منه بو به گه وره زانینی شانی مه جروح (واته بریندار) له کوشتاری کافران که سیتر نازانی چونکی کوشتاره کی فی سبیل الله بووه . به لاه کوشتاری حه دیشی ابن عبدالبتر (دون ماله) یه . [این هذا من ذاک] . واتا له یه ک دوورن . نه وه له کی نه و له کی .

۷۱۶: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَوَاقِسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّهَ .

ته رجه مه

۷۱۶: ده گتیر نه وه له نه نه سی کوپی مالک ره زای خودای لی بی گوتی نه نه سی مام کوپی نه ضر له غه زای به در حازر نه بوو گوتی نه ی پیغه مبه ری خودا له یه که م کوشتارت له گهل کافران که غه زای به در بوو ناماده نه بووم له سالی دووه می هیجری نه گهر خودا حازرم بکا له کوشتاریکی کافران بی شک خودا ده مبینی چه کاریک ده که م نجا وه کوو غه زای نوحود داکه وت وه نه صاحبی پیغه مبه ر شکان مام گوتی یاره بی له م هه لاتنه ی نه صاحب که کردیان من پاکانه ی خو م لای تو ده که م بیتزارو به ریشم له عه داوه تی کافران له گهل دینی اسلام و پیغه مبه ری خودا نه م قسه ی کرد له له شکری کافران چوه پیش . سه عدی کوپی مه عاذ له راکرن روو به پرووی مام بوو چونکه نه نه سی مام بوو شه ری کافران ده چوو سه عدیش له وتوه ده هات پرووی له نه نه سی مام بوو گوتی نه ی سه عدی کوپی معاذ نیراده ی به ده شتم هه یه به حه قی خودای (نه فهر) که باوکی بوو من بوونی به ده شتم بو دئی له م غه زایه ی نوحود سه عدی گوتی نه ی پیغه مبه ری خودا نه گهرچی من له هه موو کوشتاریک به نازایی و به هیتزو قوه ت ناسراوم به لاه نه و نارام و خو تر اگر تنه ی له ودابوو له من دانه بوو هه رچه ند در تیغیم نه کرد وه کوو نه وم پی نه کرا نه نه س گوتی هه شتا و کسور برینی شیرو تیرو رمان له جه سته ی پیروزی نه نه سی مام دوزیه وه شه هید کرابوو له پاش شه هاده ت کافره کانیش هاتبونه سه ری نه ندانی له شیان لی کردبووه وه کوو لوتو گو تیچک و شتی وا هیچ که س نه یناسی یه وه روبه یعی خوشکی نه بی به نه نگوستان ناسی یه وه نه نه س گوتی

نایه تی [مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ] ده رحق به سامم نهوانی وه کوو نهوون نه م نایه ته هاته خواری: ننجا گوتی روبه یعی کچی نه فەر که خوشکی بوو خوشکی مالکی باوکیشم بوو ددانی نافره تیتی شکانده بوو پیغه مبه ریش نه مری فهرموو بوو له پاش رازی نه بوونی داواکاره کان به مال و ناشت بوونه و ددانی روبیع به قصاص بشکیتئی. نه نه سی مامیشم سوئندی خوارد گوتی نهی پیغه مبه ری خودا به حقی نه و زاته ی که توئی ناردووه به پیغه مبه رایه تیه کی به حقی ددانی خوشکی من ناشکیتئی. ننجا خودا شتیتی وای کرد سوئنده که ی لی نه که و ت موده عیه کان به مال رازی بوون قصاص نه کرا. ننجا پیغه مبه ر (د) فهرمووی [به راستی هدی له بنده کانی خودا هندیکی و نه گهر سوئندیک بخوا له سر خودا خودا لی ناگهری سوئنده که ی لی بکه وی سوئنده که ی بز به جی ده گه یینی. یه عنی نه مه نده ی خوشده وی لی ناگهری سوئنده که ی لی بکه وی.

۷۱۷: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) أَسْلِمٌ ثُمَّ قَاتَلَ فَاسْلَمَ ثُمَّ قَاتَلَ فَقُتِلَ.

ته رجه مه

۷۱۷: ده گپ نه وه له به رانی کوپی عازب ره زای خودای لی بی گوتی پیاویتی نه نصاری نهوسی له قه بیلای به نی نه بیت خوئی له ناو چه کو نامیری شه رکردن داپوشیوو هاته خدمت پیغه مبه ر (د) گوتی نهی پیغه مبه ری خودا کوشتار شده که م موسولمانیش ده بم پیغه مبه ر (د) فهرمووی پیشان موسولمان به پاشان کوشتار بکه موسولمان بوو پاشان کوشتاری کرد. وه شهید کرا پیغه مبه ر فهرمووی [عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجِرَ كَثِيرًا] کاریکی که می کردو پاداشتیکی زویشی پین درا واته نه نوژی کرد وه نه رزووی گرت وه نه حه جو زه کاتی دا بین حساب و عه زاب گه یشته خویشی به کانی به دهشت. حافظ ابن حه جری عسقلانی گوتیتی من نازانم نه م پیاوه ناوی چی بوو به لام ابن اسحاق له مه فازی به نیسنادیکی صه حیح و ته و له نه بو هوره ره ده گپ رته وه به م ته رزه هه ر جاره ده بگوت پیم بلین چی پیاویتی بوو نه نوژی کرد نه رزووشی گرت چوه ناو به دهشتیش پاشان هه ر خوئی ده بگوت نه مه عه مری کوپی ثابت بوو (ننجا به خوشی خودای گه وره له مه یدانی عه قل به دهره حه واله کردنی گه یشتن به ناما نجه کان چی دنیایی و چی نایینی وه بال ته دبیرو خومانده کردنی زور غه له ته).

۷۱۸: عَنْ أَنَسٍ (ض) يَا أُمَّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّانٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى.

تهرجه مه

۷۱۸: ده گیترنه وه له نه نه سی کوپی مالک ره زای خودای لئی بی گوتی روبه یعی کچی نه ضری کوپی ضه مضه م باوکی با پیتری نه نه س بووه چونکی نه نه س کوپی مالک کوپی نه ضر کوپی ضه مضه م بوو. دایکی حارثه ی کوپی سوراقه که خوشکی باوکی من بوو یه عنی پووری بوو. هاته خدمه ت پیغه مبه ر (د) به پیغه مبه ری گوت نه ی پیغه مبه ری خودا تو قسه یدک بو من له لایه ن حارثه ی کوپی خوّم بو ناکه ی - چونکی له غه زای به در تیرتکی پی کهوت نه زانرا له کوپوه هات وه کئی هاویشتی) شه ید کرا. چونکی لای وابوو کوپی نه که یشتوه ته درجه ی شه ید بوون. - چونکی تیرتیک به بی زانی نی قه صدی دوژمن که بو ی باوی پی ی که وتبوو بو یی نه م پرسیاره ی له پیغه مبه ر کرد. نه گهر بیزانیبویه کوپی شه یده ده ی زانی حالی شه یدان چۆنه. نه گهر بزانه م که یشتوه ته دره جه ی شه ید بوون که به ده شته خوّم راده گرم ناگریتم عاجزیش نابم. وه نه گهر بشزانه م لایتکی تره به بی ره وه ستان بو یه گرم. پیغه مبه ر (د) فدرمووی نه ی دایکی حارثه به راستی پله و دره جه کانی هه یه له به ده شت وه کوپی تو که یشته سه ره وه ترین به ده شت که (جنة الفردوس) ه «ننجا له خدمه ت پیغه مبه ر (د) که راره و پی ده کهنی ده یگوت بخ بخ نه ی حارثه» واته باشه باشه بو تو نه ی حارثه.

۷۱۹: عَنْ عَائِشَةَ (ض) (قَالَيْنَ) بَعْدَ مَا قَالِ لَهُ جَبْرِيلُ وَضَعْتَ السِّلَاحَ فَوَاللَّهِ مَا وَضَعْتُهُ.

تهرجه مه

۷۱۹: ده گیترنه وه له حه زره تی عائشه ره زای خودای لئی بی گوتی وه کو پیغه مبه ر (د) که رابه وه له خه نده ق له غه زای نه حزاب له سالی چواره می هیجری چه کو نامیتری شه ری له خو کرده وه وه خو ی شوشت. جویرانیل هاته لای دیتی توزو گهر د عه مامه ی پیغه مبه ری داپشوشیه پی ی گوت تو چه کو نامیتری شه رت دانا نا سوند به خودا من چه کو سیلاحی خوّم دانه ناوه پیغه مبه ر (د) فدرمووی نیتر بو کو ی. گوتی بو نیتره. نیشاره ی بو به نی قوره یظه کرد ننجا پیغه مبه ر (د) بو سهر به نی قوره یظه چوو سه ریش کهوت به م ته رزه نه که رچی به نی قوره یظه عه شیره تیکی به هیتز بوون پیاهه کانی شه رکه ریان هه موو کوشت. نه وانی تریشیان نه سیر کرد خا که که شیان هه مووی له موها جیران دابه ش کرا.

۷۲۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يَقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسْتَشْهَدُ.

تەرجەمە

۷۲۰: دەگێڕنەوه لە نەبوو هورەیرە ڕەزای خودای لێ بی گوتی پێغه مبه‌ر (د) فەرمووی خودای گەورە بە دوو پیاوی پێ دەکەنی یەعنی بە تەواوی رازی بوون ڕوویان تێ دەک پرسیار کرا چلۆن نە ی پێغه مبه‌ری خودا فەرمووی پیاویکی موسولمان لە گەڵ کافر لە ڕێگای خودا کوشتار دەکا موسولمانەکە شەهید دەکری پاشان کافرەکەش موسولمان دەبی وە تۆبە ی لێ قبول دەکا و دەچیتە غەزا و شەهید دەکری.

۷۲۱: عَنْ أَنَسٍ (ض) اللَّهُمَّ إِنْ الْعِيشُ عِيشُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ فَقَالُوا مُجِيبًا لَهُ. نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا. عَنْ أَنَسٍ اللَّهُمَّ لِأَخِيرِ الْآخِرَةِ. مَبَارَكَ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ.

تەرجەمە

۷۲۱: دەگێڕنەوه لە نەنەس ڕەزای خودای لێ بی گوتی پێغه مبه‌ر (د) تەشریفی چوو دەری بۆلای خەندەک لە غەزای ئەحزاب لە سالتی پێنجەمی یا چوارەمی هیجریدا کە بە نیشاوەی سەلمانی فارسی نەمری فەرموو بوو لە دەورە ی مەدینە خەندەک لێ بەدەن ئنج وەکوو دیتی موهاجیر و ئەنصار لە سبەینە یەکی سارد- خەریکی هەلکە نەدنی خەندەکن دیتیشی زۆر ماندوو بوونە و برسێشن هیچ عەبدو نوکەر یەکشیان نەبوو لە بەر دەست کورتی یان لە وەقتە کە ئەم تەرزه نیش و کارانە بەوان بکەن هەر بە خۆیان نیش و کاری خۆیان دەکرد. ئنج بۆ هاندانیان لە سەر ئەم کارەیان کە هۆی جهاد بوو پێغه مبه‌ر (د) ئەم شیعرە ی عبد‌اللهی کورێ ڕەواحی بۆ خوێندنەوه [اللهم ان العيش... الخ] موهاجیر و ئەنصاریش وەلامی پێغه مبه‌ریان داوه بە بەیتی سێ یەم [اللهم لاخیر الا خیر الاخیر] یەعنی نە ی خودایا هیچ چاکە یەک نە ی چاکە یەک نە بی کە بۆ قیامەت بی ئنج خیرات و بەرە کەت بخە ناو ئەنصار و موهاجیران لە دین و لە دنیا و ڕەزای خودای لە ئیمە و لەوانیش بی.

۷۲۲: عَنْ الْبَرَاءِ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْنَا وَثَبَّتَ الْأَقْدَامَ إِنَّ لَاقَيْنَا إِنْ الْأُولَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا ارَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا.

تهرجه مه

۷۲۲: ده گتر نه وه له بهرانی کورۍ عازب په زای خودای لی بی گوتی پیغه مبهرم دیت پرژۍ نه حزب خولی له خه ندهک فریه ددها خوَل سپیاتی زکی داپوشیبوو نهم قسانه شی ده فره سو لولا انت... الخ یه عنی نهی خودایا نه گهر چاکه ی تو نه بویه نه له سر دینی نسلام ده بوین وه نه صه ده قه وه کاتمان ددها وه نه ویرتمان ده کرد ننجنا نازی و سه رکه و تنمان بز بنیره هتیزیکی دیمان بز بنیره وه قاچه کاتمان رابگره له مه یدانی کوشتار وه کوو تووشی یه کتری هاتین له گهل کافران چونکی نه وه که سانه ی که سته میان له نئیمه کرد که قوه یشن وه کوو بیانه وی نئیمه تووشی فتنه و کفر بکه ن نئیمه نایکه یین. نه گهر له شتویه په خنه بگوتری نه مانه شیعرن ده لئین نه مانه هیچیان شیعر نین له سر قه واعیدی عیلمی عروض بوی زه رکه شی گوتیتی نه گهر شیعر بویه و مه وزون بویه ده یگوت [لاهم یاخو تالله لولا انت ما اهتدینا]. پاشان [ان الاولی] نه وه نه خته مه وزون بوو بلق [ان الاولی هم قد بغوا علینا]. به لآم له بهر نه وه ی فصاحه ته به هیزه که ی خودا که به وی دابوو دانه که وه ره کانی عاده تیشی که له ده می پترژی هاتوه و گرتراوه نه گهر وه کوو نه بیاتی مه وزونه خزی نواندی عه جیب نه بووه هه ندیکیش وایان وه لآم داوه ته وه نه مانه هه مووی شیعه رکانی عبدالله کورۍ په واده بووه به مه تل گوتیتی. یه کتیک له وان - شرقاویه ج ۲ ص ۳۰۲ به لآم قسه ی زه رکه شی یه چونکی شیعر نین.

۷۲۳: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًا إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ.

تهرجه مه

۷۲۳: ده گتر نه وه له نه نه سی کورۍ مالک په زای خودای لی بی گوتی له غه زای ته بووک پیغه مبهرم (د) فره مووی به راستی چه نه قه و میتکمان له مه دینه جی هتشتوه له پاش خزمان له هیچ دژله چپایه ک نه رژیستینه یاخو له به یینی هیچ دوو کتوان په ت نه بوینه. نیلا مه گهر نه وان له گهل نئیمه دابوینه، له م جتگیایانه. ده رباره ی پاداشت پی یان گوت نه ی پیغه مبهرمی خودا چلون نه وان له گهل نئیمه دا بووینه نه وان له مه دینه نه فره مووی عوزری ناساگی و نه توانینیان به هه لستان به شه رکدن دژۍ کافران. نه وانی به ند کردوه.

۷۲۴: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا.

تەرجەمە

۷۲۴: دەگێڕنەوه لەنەبی سەعیدی خودی رەزای خودای لی بی پیتغەمبەر (د) فەرمووێتی هەرکەستیک یەک رۆژ بەرۆژوو بی لەجیهاد خودا هەفتا سال لەناگری بەدوور دەخاتەوه بەلام بەم مەرجە بەهۆی رۆژوو بی تاقەت و زەعیف نەبی لەجیهاد چونکی هەم چاکە ی رۆژوو هەم چاکە ی جەهادی بۆ دەبی بەلام بۆ کەستیک بی تاقەت بیی بەرۆژوو: شکاندنی رۆژوو باشترە.

۷۲۵: عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (ض) مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَّفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا.

تەرجەمە

۷۲۵: دەگێڕنەوه لەزەیدی کوری خالد رەزای خودای لی بی پیتغەمبەر (د) فەرموی هەرکەستیک نەسبایی سەفەر و نەسبایی کوشتار بۆ موحاهیدیک ساز بدا لەپێگای خودای گەورە بەراستی غەزای کرد بۆ نەوێ بگاتە پاداشت با لەراستیشدا شەپکەر نەبی لەپاداشت و چاکە ی کوشتار لەگەڵ کافران وەکوو یەکن. وە هەرکەستیکیش چاوەدێری شەپکەریک بکا لەپێگای خودا واتە یارمەتی مال و مندالتی بدا بەچاکە نەک بەمەبەستیک تر بەراستی غەزای کرد یەعنی لەگەڵ موحاهیدەکە وەکوو یەکتر نیە لەپاداشت و خێر.

(ش): ئەگەر پرسیار بکری ئایا نەگەر کەستیک شەپکەریک نامادە بکا ناگاشی لەمال و مندالتی بیی پاداشتی یەک شەپکەری هەیه یا پاداشتی دوو شەپکەری هەیه. ابن ابی جەمرە وەلامی داوێتەوه پاداشتی دوو شەپکەری هەیه چونکی نەوێ لە مەعنای هەدیث دیارە. نامادەکردنەکە کاریکی سەرەخۆیە خێری شەپکەریک دەگەیهنی ناگالتی بونیش لەمال و مندالتی موحاهید خێری شەپکەریک دەگەیهنی: میهره‌بانی فره‌وانی خوداش چەندی بلیی دەگەیهنی.

۷۲۶: عَنْ أَنَسٍ إِنِّي أَرَحَمَهَا قَتَلَ أَخُوها معي.

تەرجەمە

۷۲۶: دەگێڕنەوه لەنەنس کوری مالک رەزای خودای لی بی گوتی پیتغەمبەر (د) بۆلای دایکەکانی ئیمانداران نەبی بۆ هیچ خانوێک لە مەدینە نەدەچوو هەندە ی خانووی

نومی سولهیم (که دایکی نه نهس بو) پتیان گوت بۆچی زۆر ده چی به مالی نومی سولهیم دلم به نومی سولهیم ده سوتتی چونکی هه رامی کوری مه لسانی برای نهو له بیرى مه عونه له عه سکرى مندا شه هید کرا (له فظى معى یه عنى فى عسکرى) چونکی پتغه مبهه (د) خۆی ته شریفی ناماده ی بیرى مه عونه نه بو شه هید بوونی هه رامی کوری مه لسان له هه دیشی (۷۱۳) روت بو.

(ش): ته حلیلی کرمانی بۆ دروست بوونی چوونی پتغه مبهه بۆ نهو ماله - مالی - سهله ی نومی سولهیم به مه که خوشکی دایکی رضاعی بوون - واته پتغه مبهه شیرى له گه ل دایکی نه م نافرته خواردو بو - یه عنى پلکی رضاعی بووه .
له م هه دیشه وه رده گیرى دروست بو به ته نیایی نهو له گه ل نافرته ی بیگانه ش چونکه پتغه مبهه مه عصوم بو ، (واته پاک و پارێزراو بووه لای خودا) پتووستیشه چاوه دتیری و یارمه تی مال و مندالتی - غازی - واته شه پکه ره له رتگه ی خودا - له پاش مردنیش .

۷۲۷: عَنْ جَابِرٍ مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ فَقَالَ الزُّبَيْرُ أَنَا ثُمَّ قَالَ مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ فَقَالَ الزُّبَيْرُ أَنَا. إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَّ الزُّبَيْرُ.

ته رجه مه

۷۲۷: ده گێر نه وه له جابری کوری عبدالله نه نصاری په زای خودایان لی بی گوتی له غه زای نه حزاب یه عنى لهو غه زایه ی که جۆره ها عه شائری جۆر به جۆرو قوریه شی مه که به رێک که وتن هاتنه سه ره مه دینه پتغه مبهه ریش (د) خه نده کی لێدا له ده وه ی مه دینه خه به ره گه شته نه صحاب که به نی قوریه ظه مو عاهه ده ی خۆیان هه له وه شانده وه ته وه له گه ل ئیسلام بوینه لای قوریه ریش له دژی ئیسلام ئنجا بۆ ته حقیقی نه م خه به ره پتغه مبهه (د) فه رموی کتی خه به ری به نی قوریه ظه م بۆ ده ینی زوبیر گوتی من جارتیکی تریش وای فه رموو دوو یاره زوبیر گوتی من فه رموی به راستی بۆ هه ره پتغه مبهه رێک له قه ومی خۆی که سێکی دلسۆزو پاک هه بووه - نه وه ی تایبه ت و دلسوزی منیش بی زویه ره .

(ش): ئنجا نه م ناردنی زویه ره غه ییری ناردنی حوذه یفه بوو چونکی ناردنی زویه ره بۆ ته حقیقی هه له وه شانده وه ی مو عاهه ده بوو . پاشان وه کوو مو حاصه ره به شیده ت بوو له سه ره موسولمانان به سه به ب خه نده ک و عه شیر ته کانی جۆر به جۆر قوریه شیش کۆبو نه وه له ده وه رپشتی خه نده ک پاشانیش ناخۆشی و رک لی بوونه وه له به ینی عه شیر ته کان په یدا بوو . خوداش بایه کی توندی ناردنه سه ری له شه وێکی سارد نه و کاته ش پتغه مبهه

فهرمسوی کئی بی خه بهری به نی قوپه یظم بۆ بینی دووچار حوزده یفه گوتی داواکه ی پیغه مبه ر دووباره بۆوه به لام ناردنی زوبه یر له پیش ناردنی حوزده یفه بوو. ئنجا با واتنی نه گهن که نه م هه دیته ده رحه ق به زوبه یر نه بووه ده رحه ق به حوزده یفه بووه.

۷۲۸: عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ (ض) الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْأَجْرُ وَالْمَغْنَمُ.

تهه رجه مه

۷۲۸: ده گه یر نه وه ی له عه ره وه ی کور ی نه بو جه عده ی بارقی ره زای خودای لئی بی گوتی پیغه مبه ر (د) فهرمسوی به ناوچاوانی وولاغی سواریه وه گریدراوه خه یرو چاکه هه تا رۆژی قیامه ت. یه کی یان خه یری قیامه ت که پاداشته. دووهم خه یری دنیا که مال و غه نیمه ته. له فظی (الخیل) گه شتی یه به لام مه به ست نه سبی راگیراوه بۆ کاری باش و مه شروع چونکی له مه پیش ر هت بوو. وولاغ بۆ سق که سه یاخۆ مه به ست جنس وولاغه پاشان نه گه ر که سیک وولاغ را به گری بۆ کاری چاکه نه بین خراپه که ی له به ر کاریکی لاهه لایه له به ر وولاغه که خۆی نی یه.

۷۲۹: عَنْ أَنَسٍ (ض) الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ.

تهه رجه مه

۷۲۹ ده گه یر نه وه له نه نه سی کور ی مالک ره زای خودای لئی بی فهرمسوی زیاده بوونی مال و که لکی دنیا و پاداشتی قیامه ت له ناوچاوانی وولاغی سواریه. (ش) ابن عبدا لبر گوتیتی له م هه دیشانه دا به گه وه ره زانیی وولاغ هه یه له سه ر گیاندارانی دیکه بۆی نسانیش ربوایه تی کردووه له نه نه س گوتی هه یچ شتیکی دنیا له پاش نافر هه تان لای پیغه مبه ر (د) خۆشه وسته ر نه بووه له وولاغ. ده گه یر نه وه وه کوو دوو له شکر به گه نه یه که تری وولاغ ده لئی سَبَّوحٌ قَدَّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ له هه مسوو هه یوانیک زیاتر ده به زی له رۆشنتی دا ده عیه هه یه وه له طه بیعه تیشدا که یف خۆشه که هه یه خاوه نیشی خۆش ده وئ.

۷۳۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) مَنْ احْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقاً بَوَعْدِهِ فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَهُ وَدَوْنَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

تەرجەمە

۷۳۰: دەگێڕنەوه له ئەبو هورەیره پەزای خودای لى بى پىغه مبهرد (د) فەرمووی هەرکە سێک رابگرى و ولاغیتكى سواری بەنى یەتى جیهاد لە پێگای خودا نەک بۆ شانازی پێ کردن و جوانی تەنیا بۆ خودا وە لە بەرگوتى راپەلتى بۆ فەرمانى خودا وە باوەرى بەو هەڵەى خودا بە پاداشت بە راستى نەو ئالیکى کە پێ تێر دەخوا وە نەو ئاوى کە دە یخواتە وە پێ تێر دەبێ وە نەو تەرسو میزەى کە دەیکا لە ناو تەرازووی نەو کە سەدایە رۆژى قیامت. بۆ نیشی وە کوو مسکى خالص خۆشە وە کو تەرسى و ولاغى دونیا نیە. هەر وە کوو لە حەدیشى ابن سەعد هاتووە. [المنفق على الخيل كباسط يديه بالصدقة لا يقبضها وأبوالها وأزواتها عند الله يوم القيامة كذكى المسك].

۷۳۱: عَنْ مَعَاذٍ (ض) وَهَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ. قَالَ فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ. وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ. فَقَالَ لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَنْكَلُوا.

تەرجەمە

۷۳۱: دەگێڕنەوه لە مەعازی کوپی جەبەلى ئەنصارى پەزای لى بى گوتى پىغه مبهرد (د) گوتى درێژیکى هەبوو ئاوى عوفەیر بوو مقوقەسى ملکى مصر بە دیارى بۆى ناردبوو گوتى درێژیکى هەبوو ئاوى (یە عفور) بوو فروەى کوپی عەمر بۆى ناردبوو لای هەندەکانیش بە پىچەوانەى نەجا پىغه مبهرد (د) لە پشت خۆى منى سواری (عوفەیر) کردبوو فەرمووی ئەى مەعاز ئەرى تۆ دەزانى حەقى خودا لە سەر بەندەکانى چى یە حەقى بەندەکانیش لە سەر خودا چى یە گوتم خودا و پىغه مبهردى خودا دەزانى فەرمووی حەقى خودا لە سەر بەندەکانى ئەمە یە بى پەرستى هیچ شریک و هاوبەشى بۆ پەیدانە کەن حەقى بەندەکانیش لە سەر خودا عەزاب نەدا نەو کە سەى هیچ شتیکى نەگێرێت بە شریکی خودا. منیش پێم گوت ئەى پىغه مبهردى خودا ئەم موژدە یە بە خەلکى رانەگە یە نەم فەرمووی نا موژدە یانى پێ مەدە نەگەر نا لە سەر ئەمە نەدە اعتماد دەکەن. لە خوا پەرستى تر سستى دەکەن.

۷۳۲: عَنْ أَنَسٍ (ض) مَا رَأَيْنَا مِنْ قَرْعٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لِبَحْرٍ.

تەرجەمە

۷۳۲: دەگێڕنەوه لەنەنس پەزای خودای لى بى گوتى شەویەک ترستیک لەمەدینه پەیدا بوو نێمەش وولاغێکی سواریمان هەبوو پێغەمبەر(د) بەنەمانەت وولاغەکەى لى خواستین تەشریفی سوار بوو بە وولاغەکە دەگوترا (مەندوب) پاشان وەکوو لەدەرەوێ مەدینه گەراوه فەرموو (هیچ ترستیکمان نەدیت) یەعنى ئەمین بن خۆتان ناڕاوەت مەکەن وەئەم ماینەشم نەدیت نیلا مەگەر لەغارو پەهوانی وەدەوامی لەسەر خۆش روشتن نەبێت هەرەکو بەحر بوو.

(ش): نەنس گوتى ئەم وولاغەمان زۆر هێشکەرۆ بوو لەپاش سواربوونی پێغەمبەر(د) بەقەطعی نەدەگێرا پێغەمبەر(د) بیستوچار وولاغی سوارى هەبوو، هەریەکیکیش ناویکی تایبەتی هەبوو. هێستریکی هەبوو ناوی (دلدل) بوو دوو ووشتری سواریشی هەبوو یەکیان ناوی (قصوا) بوو نووتریان عَضْبَا بوو: لەم هەدیشە وەرەگیری هەیانانی مالی هەریەکیکیان ناویکی تایبەتی هەبێت سونەتە.

۷۳۳: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ فِي الْقَرَسِ وَالْمَرَأَةِ وَالْذَّارِ.

تەرجەمە

۷۳۳: دەگێڕنەوه لەعەبداللهی کورێ عومەر پەزای خودای لى بى پێغەمبەر(د) فەرموو بەدی و مەنحوسى لەسێ شت دێتەجێ یەکیان: لەوولاغ. ئەگەر بە نێەتی باش پانەگیری وەغەزای پێ نەکرێ یاخۆ چەمووش بێ. دووهم: (ژن) نەزۆک بێت وەقانعە نەبێت (واتە بەژیانی میتدی رازی نەبێت) وە درێن لەسەر میتدەکەى (واتە هەركات شەرە چەقەى بێت لەگەڵ میتدەکەى ژبانی لى تال بکا). سێیەم: خانو نەگەر دراوسێی خراپت هەبێت وەتەنگ بێت و دووربێت لەمزگەوتان بەم تەرزە گوتیت لە دەنگی بانگ نەبێت ابنی عەرەبى- واتە شیخ محى الدین العربى- گوتیتی خێرو شەر بەحوکم وەزای خودایە بۆ ئەمانە تەنسیریک نى بەلام ئەمانە دەبێ بەجیگا و شوینی خێرو شەری تەقدیرکراو.

۷۳۴: عَنْ الْبَرَاءِ: أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

تهرجه مه

۷۳۴: ده گیتړنه وه له بهرانی کورۍ عازب په زای خودای لټی پی وایک گوتی نهری نټوه راتان کرد پیغه مبه رتان به تنهها به جټی هیشت له غه زای حونه ین که له سالی هه شته می هیجری رووی دا. بهراء گوتی به راستی نیمه هه لاتین به لام پیغه مبه ر هه لاتن هات. هوی هه لاتنمان نه مبه وو عه شیرته تی هه وازن که عه شیرته تیکی زور بوون. ناسراو بوون به تیره ندازی باش وه نیمه ش وه کوو شالا ومان برندنه سهری نه وان شکان نیمه ش گرفتاری تالان کوو کرده وه بووین. نه وانیش له وکاته ی که نیمه تالانمان کوو کرده وه فرسه تیان ده ست که ووت به تیر یارانندن بایان داوه سهر نیمه موسولمان هه لاتن پشتیاندا به لام پیغه مبه ر پشتی نه دا به راستی خو م دیتم سواری هیستریکی سپی بوو نه بوسفیانۍ کورۍ حهرثی مامی جه له وی هیستره که ی گرتبوو پیغه مبه ریش دهی فهرموو [أنا النبي لا كذبُ أنا ابنُ عبدالمطلب].

واته: من بټی درو له لایه ن خودا ناردراووم بو عالم. که سټیکیش له لایه ن خودا ناردرا بټی چونکی خودا هه ر سهری ده خا زه لیلی دوژمنی ناکا ننجا چلون راکردن ته صوور ده کړی له من. (یه کټیکۍ تریش) من کورۍ پی وایکم که عبدالمطلب بوو له دنیا ناسراو بوو به صفه تی که نازایی و مرو قایه تی یه. خو هه لاتن له و خه یال نه ده کرا غه یری خو راکرتن له بهرام بهری دوژمن نه بټی. که وایه له منیش خه یال ناکړی. نه گهر بگوتړی نه مه شیعه ر فهرموویتی جوابی نه م اعتراضه له مه پیش له حه دیشی نه نه س و بهراء رت بووه که نه م فهرمووده ته صادوفی بووه به قه صدو نیت نه بووه ننجا نابیته شیعر گوتن.

۷۳۵: عَنْ أَنَسٍ (ض) حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرْتَفَعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضْعَةً.

تهرجه مه

۷۳۵: ده گیتړنه وه له نه نه س په زای خودای لټی بی گوتی پیغه مبه ر (د) ووشتریکی هه بوو ناوی (عه ضبا) بوو له بهر خو شبه زی نه ده گیرا عه ره بټیک هات سواری ووشتریکی جوان و تازه عومر ببوو مه دحی ووشتری خو ی ده کرد نه صحابیش مه دحی عه ضبا یان کرد قوشمه یان پټی کردن عه ضبا پاش که ووت نه صحاب زوریان پټی ناخوش بوو به پیغه مبه ر یان گوت فهرمووی نه مه نه ریته که خودا دایناوه که هیچ شتیک بلند نه بی له دنیا مه گهر ده بی

هر نوی بکا له پاش بلندبوونی یه عنی هه تا ئیستا عه ضبا له بلندبو بهرزبوون دابوو خودای گهوره عاده تی خوی تیا جاری فەرموو نهوی بوو ننجاً نهی نهصحاب پیتان ناخۆش نهبی و بشزانن هیچ حالیک له هیچ شتیک له دونیا له یهک قه رار نامینی نه ساسی نه م عاله مه له سه ر به دوا یه کدا هاتی رووداوه کانی جیهانه .

۷۳۶: عَنْ عَائِشَةَ (ض) لَيْتَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِي صَالِحًا يَحْرُسُنِي اللَّيْلَةَ إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ سِلَاحٍ فَقَالَ مَنْ هَذَا فَقَالَ أَنَا سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ جِئْتُ لَأَحْرُسَكَ. وَنَامَ.

ته رجه مه

۷۳۶: ده گێڕنه وه له حه زه ته عائشه ره زای خودای لی بی گوتی پیتغه مبه ر (د) له مه که که له پیتش زه مانی هیه رته به شه وه شیار ده بوو وه کوو چوو مه دینه فەرموو کاشکی له نه صبا به کانم پیاویکی باش هه بوا یه نیمشه و نۆیه تی لی بگرتایه . له نا کا و دهنگی چه ک و سیلاحمان گوئی لی بوو پیتغه مبه ر (د) فەرموو تو کئی گوتی من سه عدی کوپی نه بی وقاصم . هاتووم نه ویه تت لی بگرم پیتغه مبه ر نووست .
له م حه دیشه واتن ده گه ی نۆیه ت گرتن له فەرماندارو پیاوی گه و ره به گوتیه ی حال کارتیکی دروسته به لام نه گه ر هه ر بۆ خۆ به گه و ره زانی ن نه بن .

۷۳۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَ عَبْدُ الدَّرْهَمِ وَ عَبْدُ الْخَمِصَةِ إِِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ. تَعَسَّ وَانْتَكَسَ وَإِذَا شَيْكَ فَلَا انْتَقَشَ طَوْبَى لِعَبْدٍ أَخَذَ بَعِثَانَ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. أَشْعَثَ رَأْسُهُ. مُغْبِرَةً قَدَمَاهُ إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ فِي السَّاقَةِ. إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَعْ.

ته رجه مه

۷۳۷: ده گێڕنه وه له نه بو هه ره یه ره زای خودای لی بی پیتغه مبه ر (د) فەرموو له سه ر روو بکه وی و به هیلاک به چی عه بدی دینار و عه بدی دره م وه عه بدی جلکی نارموش نه گه ر مالی پی بدری و ده وله مند بکری رازی له خودای گه و ره نه گه ر پیتشی نه درئ نارازی به وه ندی بۆ دانراوه . هه ی به هیلاک به چی و خیر له و ماله نه بی نی به هۆی تروش بوونی به به لایان وه به سه ری دا برمن وه نه گه ر درکیشی به چیه ناو قاچی یا جیگاییکی تر

دهرنه چی: واته که سیک که رازی نه بیت به و نه دهی که خوا بوئی داناوه وه بویهش خودا بیه رستی هتا له دونیا دهوله مهندي بکاو دینارو درهم و جلکی نارمووشی زوری موسته حقی دوعا لئ کردنه چونکی خوا به رسته که ی بۆ نه مانه یه بۆ رازی بوونی زاتی خودای گه و ره نی یه خوشیه کانی به ههشت بۆ که سیکه جهلهوی وولاغی خۆی بگری له غه زه له ریگای رازی بوونی خودا به گزئی و تیک نالای موسوی سه ری له بهر بی چه وری وه به قاچه کانی تۆزای. نه گهر له نۆیه تدایی له پیشه وهی له شکر له ترسی هیرشی دوژمن نهو بهرده وامه له نۆیه تی خۆی وه نه گهر له دامه نی له شکریش بی. نهوا بهرده وامه له سه ر کاری خۆی له دامه نی له شکر. له بهر فقیر حالی خۆشی نه گهر نین بخوازی که بهیته ناو قه وم نین نه درئی وه نه گهر تکایه کیش بۆ یه کیک بکا تکای پانه گیرئی. یه عنی نه م تهرزه که سه نه گهرچی لای خه لک بیت قیسه ته به لام لای خودا زۆر به پیزو به پایه و نرخه. به لام نهو دهوله مهنده نی که دینارو درهمو نارمووش و خۆشی یه کانی دونیا ده به رستن نه گهرچی لای خه لکی له دونیا به پیزن به لام لای خودای گه و ره زۆر بی پیزن. «به لام ووشه ی (خمیصه) به واته ی بهر گیتی چوارگۆشه ی دروست کراوه قوماشه که ی نه خشینراوو خه ت خه ته».

۷۳۸: عَنْ أَنَسٍ (رض) هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ.

ته ره جه مه

۷۳۸: ده گهر نه وه له نه نه سی کوپی مالک ره زای خودای لئ بی گوتی له سالی شه شه می هیجری له خدمت پیغه مبه ر (د) ده رکه و تم بۆ غه زای خه یبه ر وه کوو پیغه مبه ر گه پاره بۆ مه دینه. کتوی نوحودی لئ به دیار که و ت فه رموی نه وه کتوی نوحوده نیمه ی خوشده وئی به خوش و یستنتیکی ته و او. وه نیمه ش نه ومان خوشده وئی. نه گهر به گوتری خوشه و یستی چلۆن ته صور ده کری له کتو که جه سته یه کی بیت گیانه ده لیتن نه مه مؤیده به گریانی نه ستونده ی مزگه و ت که له دارخورما بوو له بهر جودابوونه وهی پیغه مبه ر لئ ی که له حده ی ته واته به ده ره نه صبابی به پیزی پیغه مبه ر شاهیدی یان له سه ر داوه به هه لبه ست. وه کوو شاعیر ده لی:

أَوْحَى إِلَيْكَ الْجَبَلُ حِينَ تَرَكْنَا

حَنِينَ الشَّكَاكِ عِنْدَ فَرَقِ الْأَجْبَلِ

یه عنی: به جۆش بۆتو گریا دارخورما وه کوو به جیت هیتشت وه کوو گریانی به جۆشی ژنی منال مردوو له کاتی جودابوونه وهی خوشه و یستان. ئنجا وه کوو گریانی داری بیت روح

دهرحق بهخوشهويستی خودا ثابت بئ.

بۆچی خوشهويستی کتوی بئ رووحیش دهرحق ئەو تەصوور ناکرئ و موحهقهق نی.یه.

۷۳۹: عَنْ أَنَسٍ (ض) ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ.

تەرجەمە

۷۳۹: دەگێڕنەوه لەنەنەس پەزای خودای لئ بئ گوتی ئێمه لەسەفەرێک لەپۆژتیکێ گەرم لەخدمەت پێغه مەبر بووین زۆر سێبەرمان بۆخۆمان پەیدا کرد. پیاو هەبوو جلکی خۆی دەکرده پەنا لەگەرمايی پۆژ پیاو هەبوو بە دەستی خۆی سێبەری لەخۆی دەکرد. بەشتیکیش لە ئێمه بەپۆژووبوون بەشتیکیش بئ پۆژووبوون. ئەوانی بەپۆژووبوون لەبەر بئ تاقەتی هیچیان ئیشیکیان نەکرد بەلام ئەوانە بەپۆژوونەبوون، هەموو ووشتەرەکانی سواریان برده سەر ئاو وە خدمەتی بەپۆژووەکانیان کرد چارە ی ئاوو ئالیکیان بۆ کردن. پێغه مەبر (د) فەرمووی: ئێمە ئەوانە بئ پۆژووبوون خێرو چاکە ی زۆر گەورەیان برد واتە خێرو چاکە ی ئەو ی کە سێبەریان لەبە پۆژووان کرد وە ئاوو ئالیکیان بەووشتەرەکانیاندا.

دووم: وە ئەوەندە ی پۆژووگرەکان باداشتیان پئ برا: چونکە لەسایە ی ئەوان بەپۆژووەکان حەسانەوه لەماندووبوون بەنیش و کاری خۆیان.

۷۴۰: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (ض) رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِعُ سَوْطِ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَارُوحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْغَدْوَةُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا.

تەرجەمە

۷۴۰: دەگێڕنەوه لەسەهلی کۆپی سەعدی ساعدی پەزای خودای لئ بئ پێغه مەبر (د) فەرمووی ئەگەر پۆژتیک لەسەر سنووری وولاتی ئیسلام نیشک بگری بۆ پاراستنی لایەکی وولاتی ئیسلام لەپێگای خودای گەورە. باخەلکی ئەو سنوورەش بئ بەلام مەبەست و نیەتی لەمانەوه کە ی دەرکردنی دوژمن بئ لەوولاتی ئیسلام بۆئ زۆر لەپیاوه باشەکانی پێشوو ئەمەیان هەلبژاردووه لەسەر سنووران جئ نیش بوون: ئەمەیان باشتەرە لەهەرچی خوش و نیعمەتێکی کە لەدو نیا دا هەیه: بۆ ئەو کە سە ی دونیای هەیه و نیعمەتەکانیشی عاند بەوه. ئەمە دەلێلە لەسەر هاتنە جئ مانەوه لەسەر سنوور بە مانەوه یەک پۆژیش بئ لەسەر سنوور. وە میقداری جێگای ئەو دارە ی کە وولاغی پئ لئ دەخوڕن لەبەهەشت باشتەرە لەدو نیا و لەهەرچی لەسەر دونیاشە: ئەو دانە پۆژی هێواره کە لەنیوەرۆیه هەتا

پوژناوا دهروا له پرتگای خودا نو دانه پوژنی سبهینه هه تا نیوه پو که بپوا له پرتگای خودا باستره له دونیاو له ههرچی له سهر دونیاش هه یه. (له فظی) فی سبیل الله ده گوتری پو ههر خواپه رستی یه که ته نیا مه به ست خودا بئ وه کوو به جئ گه یاندنی فهرزو سوندت به لام له بهر نه وهی زورجار له بابته (جهاد) به کار هاتووه بوو ته راستی یه کی شهرعی پو جهاد.

٧٤١: عَنْ سَعْدِ ابْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (ض) هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفَانِكُمْ.

ته رجعه مه

٧٤١: ده گتر نه وه له سه عدی کورپ نه بی وه قاص په زای خودای لی بی پیغه مبهه (د) فهرمووی نه ری نیوه یاریده ده درین له سهر دوژمن وه دهوله مه ندیش ده کرتین به هه ژاره کانتان نه بی یه عنی سهر که وتنتان له سهر دوژمن و فره وانی پزقو گوزرانتان له لایه ن خواپه رستی زه عیفه کانتانه چونکی دلیان به دونیاوه نه به ستراوه وه ده روونیان صافه.

دوعایان قبول ده بی. (الیره استفهام پو انکاره) (واته پرسیار به ووشه ی (هل) به واتا (نا) یه).

نهم خطابه ی پیغه مبهه (د) له بهر نه مه بوو چونکی سه عد واتیکه یشت که فضلیکی هه یه له سهر نه صحابه کانی تر له بهر تازیایی و دهوله مه ندی.

٧٤٢: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَغْزَوْنَ فِيْنَامُ مِنَ النَّاسِ فَيَقَالُ هَلْ فِيْكُمْ مَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَيُقَالُ نَعَمْ فَيُفْتَحُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ فِيْكُمْ مَنْ صَحِبَ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقَالُ نَعَمْ فَيُفْتَحُ. ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ هَلْ فِيْكُمْ مَنْ صَحِبَ صَاحِبَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ض) فَيَقَالُ نَعَمْ فَيُفْتَحُ.

ته رجعه مه

٧٤٢: ده گتر نه وه له نه بو سه عیدی نه نصاری په زای خودای لی بی پیغه مبهه (د) فهرمووی دیته سهر خه لکی زه مانیتک جه ماعه تیک غه زا ده که ن - یه عنی به له شکر تیکی نیسلام ده گوتری نه ری یه کتکی واتان له ناوه به نیمانداری پیغه مبهه ری دیتن. ده گوتری: به لئ: ننجا له پیروزی و به ره که تی نهو نیسلام سه رده که وئ و زه فهر ده با.

له باشان زه مانیتک دئ ده گوتری نه ری له ناواتان هه یه یه کتکی و احسبه تی صحابه ی تکی پیغه مبهه ری کردبئ ده گوتری (نا) ننجا له بهر پیروزی نهو نیسلام سه رده که ون کافر ژئرده که وون، له پاشانیش زه مانیتک دئ ده گوتری نه ری له ناواتان هه یه یه کتکی و براده رانی براده ری صحابه یه کی پیغه مبهه ری کردبئ ده گوتری (به لئ) ننجا له بهر که تی نهو نیسلام سه رده که وئ و زه فهر ده با به دوژمن.

۷۴۳: عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ إِذَا اُكْتُبُوكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِالنَّبْلِ.

ترجمه

۷۴۳: ده‌گپرنه‌وه له‌مالکی کورپی په‌بیعه‌ی نه‌نصاری ساعیدی که کونیه‌ی نه‌بو نوسه‌ید بوو له‌غه‌زای به‌درو نوحود و نه‌وانی تریش مه‌وجودبوو و ه‌فاتی له‌پاش ه‌موو نه‌صحابی به‌در بوو: گوتی له‌غه‌زای به‌در وه‌کوو نیمه‌ پ‌یزمان به‌ست له‌به‌رامبه‌ری قوره‌یش و نه‌وانیش ر‌یزبان به‌ست پیغه‌مبه‌ر (د) ه‌رمروی: ه‌ر وه‌قتیک نه‌مه‌نده له‌نیوه به‌نزیک که‌وت دوژمن که‌تیر بیانگاتی نه‌وکاته تیریرانیان بکه‌ن نه‌وک تیره‌کانتان به‌بی هووده و به‌خوړایی بچی.

(ش): «اُکْتُبُوكُمْ»: اَي قَارِبُوكُمْ قَرِياً نَسِيباً تَنَالُهُم السَّهَامُ.

۷۴۴: عَنْ عَلِيٍّ (ض) إِرْمِ فِدَاكَ أَبِي... وَأُمِّي.

ترجمه

۷۴۴: ده‌گپرنه‌وه له‌حه‌زرتی علی ره‌زای خودای لی بی گوتی نه‌مزانیره پیغه‌مبه‌ر (د) له‌غه‌زای نوحود به‌که‌سیک بلنی فیداتین باوکو دایکم له‌پاش سعدی کورپی نه‌بی وه‌قاص به‌لام له‌غه‌زای نوحود له‌سالی سی‌یه‌می هیجری گوتیم لی بوو پیغه‌مبه‌ر (د) به‌سه‌عدی ده‌گوت تیر یو کافران باوی باوکو دایکم به‌قوریانت بی. به‌لام له‌سالی چواره‌م یا پینجهمی هیجری نهم له‌فظه‌ی یو زییریش گوت وه‌کوو خه‌به‌ری به‌نی قوره‌یظه‌ی یو ه‌یناوه. زملکان گرتیتی قسه‌ی حقه و راست نهم عباره‌ته‌ی تغدیه عرفا وه‌رگیراوه له‌مه‌عنای حه‌قیقی خو‌ی یو مه‌عنای لی پازی بوون: ه‌روه‌کوو بلنی: تیر باوی چونکی نازایی و تیره‌ندازی باشی زور رازیم له‌تیر هاویشنت. نه‌مه‌تان تن دان و ه‌اندانه یو کوشتاری کافران.

۷۴۵: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) اللَّهُمَّ أَنِي أَتَشُدُّكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ اللَّهُمَّ إِنَّ شَيْئاً لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ الْيَوْمِ. فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ بِيَدِهِ فَقَالَ حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْ أَحْصَيْتَ عَلَى رَبِّكَ وَهُوَ فِي الدَّرْعِ فَخَرَجَ وَهُوَ يَقُولُ: سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ بَلِ السَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ.

ترجمه

۷۴۵: ده‌گپرنه‌وه له‌عبدالله‌ی کورپی عباس په‌زای خودای لی بی گوتی پیغه‌مبه‌ر (د) له‌غه‌زای به‌در له‌ناو قویه‌یه‌کدابوو له‌خانوه‌کانی عه‌ره‌ب وه‌کوو خیره‌تېوو له‌پیش خدا

پاراهه گوتی نهی خودایه تکات لی ده‌کهم پیتمان بیه‌خشی نهو نه‌صره‌تی که په‌یمانت داهه له‌گه‌ل پی‌تغه‌مبه‌ران که سه‌رخ‌ستنی نی‌سلامه. وه‌پیمان بدهی نهو به‌ل‌تین و وه‌عه‌ده که شکاندنی له‌شکری شه‌یتانه نهی خودایا نه‌گه‌ر به‌تو‌ی به‌هیلاک‌چوونی نی‌مانداران له‌پاش نی‌مرو‌ک‌س نات په‌رستی «چونکی زیاد له‌م‌نده که نی‌مانداره هیچ نی‌مانداری تر له‌سه‌ر عارد نی‌یه) ده‌شیزانی نه‌گه‌ر خو‌ی و نی‌مانداره‌کان به‌هیلاک بچن چونکی خو‌ی (خاتم النین). واته هیچ پی‌تغه‌مبه‌ر نابن پاشی نهو نه‌مه ته‌سلیم بوونه به‌نه‌مری خودا له‌هرچی بی‌یه‌وی له‌چاکه‌و خراپه له‌سه‌رخ‌ستن و به‌هیلاک‌دان وه‌ره‌دیشه له‌سه‌ر (مو‌عته‌زیله) که ده‌ل‌تین مه‌به‌ستی خودا نی‌یه) پاشان چه‌زره‌تی نه‌بو به‌کر ده‌ستی پی‌روزی پی‌تغه‌مبه‌ری گرت گوتی نه‌م‌نده رجایه‌ی تو‌به‌سه بو‌تو‌به‌راستی زور پارایه‌وه له‌خودا. پی‌تغه‌مبه‌ر (د) که له‌ناو زری بوو ته‌شریفی هاته ده‌ری و ده‌مه نایه‌ته‌شی ده‌خو‌رتنده‌وه. [سَيُهِزَمُ الْجَمْعُ... الخ]. یه‌عنی له‌مه‌پاش جمع و له‌شکر ده‌شکتی و پشت ددها تووشی عه‌زابه‌بن له‌دونیا به‌عه‌زاییکی کاتی (مو‌ه‌قت) وه‌کوو دونیا که مو‌ه‌قه‌ته. به‌ل‌کی به‌عه‌زایی نه‌صلی و نه‌به‌دیش -عه‌زایی هه‌تا هه‌تایه‌ش- عه‌زاب ده‌در‌تین روژی قیامه‌ت- که نهو روژه‌ش که قیامه‌ته روژی عه‌زایی نه‌صلیتیان. وه‌عه‌زایی قیامه‌ت سه‌خت و گه‌وره‌ترو تال‌تره.

نه‌بر حاته‌م له‌عه‌کره‌مه ربوایه‌ت ده‌کا گوتی وه‌کوو نایه‌تی -سیه‌زم الجمع... الخ. هاته خواری چه‌زره‌تی عومهر گوتی نایا ده‌بی چه‌کو‌مه‌ل و جه‌معیه‌ت بشکتی و چی کو‌مه‌ل و جه‌معیه‌ت سه‌رکه‌وی. ئنجا وه‌کوو له‌عه‌زای به‌در پی‌تغه‌مبه‌ر (د) نه‌م نایه‌ته‌ی خو‌رتنده‌وه چه‌زره‌تی عومهر گوتی نه‌وا لی‌کدانه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته له‌عه‌زای به‌در هاته جی... هه‌روه‌کوو له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی نایه‌ت کافر شکانو کو‌زان و گیران عه‌سکه‌ری نی‌سلامیش سه‌رکه‌وتن.

٧٤٦: عَنْ أُمِّ حَرَامٍ (ض) أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ الْبَحْرَ قَدْ أَوْجَبُوا. قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا فِيهِمْ. قَالَ أَنْتَ فِيهِمْ. قَالَتْ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ. فَقُلْتُ أَنَا فِيهِمْ. قَالَ لَا.

ته‌رجه‌مه

٧٤٦: ده‌گێڕنه‌وه له‌نومی حه‌رام کچی مه‌لحان پل‌کی نه‌نه‌سی ابن مالک ره‌زای خودای لی بی گوتی بیستم له‌پی‌تغه‌مبه‌ر (د) ده‌ی فه‌رموو پی‌تشر‌تین هه‌موو له‌شکر‌ت‌کی نومه‌تی من که غه‌زا ده‌کا له‌به‌حر. بو‌خو‌یان لی بو‌ردن و میه‌ره‌بان‌یان گێ‌را به‌واجب. نومی حه‌رام گوتی عه‌رز‌م کرد من له‌وانم فه‌رمووی تو‌له‌وانی پاشان فه‌رمووی یه‌که‌م له‌شکر‌یک‌یش

له نو مه تی من که غه زه ده کهن له شاری قه یصهر که نه سه نه بوله و قوسطه نطینیه مه غفهره
به وان کراوه. گوتم نهی پیغه مبهری خودا من له وانم فهرمووی نا.

(ش): ننجا نوم حهرام له سالی بیستوهه شتی هیجری وه کوو معاویه چووه سه
قورص. له گه ل عوبادهی کوری صامتی میتردی سواری مه رکبه بی به حری بوون وه کوو
گه پانه وه له سواری ووشتر به ربووه ملی شکا وه فاتی کرد: یه کهم له شکری نیسلا میش
که چووه سه قسطنطنینیه له شکری یه زیدی کوری معاویه بو چهند له ساداتی صه حابانی
له گه لدا بو. وه کوو ابنی عومه ر ابنی عهباس و ابنی زوبیر وه نه بو نه یوبی نه نصاری که
سالی ۵۲ به نجادوویی هیجری له نه سه نبول وه فاتی کرد.

(شهرج): مه هله ب استدلالی بهم حه دیشه کردوه واته نه م حه دیشهی کردوه ته به لگه
له سه ر راستی خه لافه ت بۆ یه زید وه له نه هلی به هه شتیشه چونکی له باسی (مغفور لهم)
نه ویش تیتدایه. جواب دراوه ته وه لازم نا که له دخولی یه زید له م عمو مه ده رنه هیتیری به
به لگه یه کی تایبه تی. چونکی به بچ خلاف له فظی (مغفور لهم) به ستراوه به شهرتی نیمان
و لن وه شانه وهی مه غفیره ت (لن بوردن) چونکی نه گهر یه کیک مورته دبوو له پاش غه زای
شاری قه یصهر موحه قه قه داخلی (مغفور لهم) نه بوو هه روه کوو ابن منیر وای گوته.

خۆ موحه قه قیشه هه ندی له عوله ما له سه ر نقل له سعدالدین عه لامه ی ته فتازانی
گوته یانه یه زید وه کوو فهرمانی دا به کوشتنی نیمامی حوسه ین کافریو له عه نه تیشی له سه ر
جائزه. ننجا لیتره شیخ الاسلام شیخ عبدالله شه رقاوی ده لن قسه ی حقه له به ر په زای
یه زید به کوشتنی حوسه ین وه دلخۆشبوونی به گه یشق به پله ی شه هید بوون. نیسه
پا نا وه ستین ده ر حقه به یه زید به لکی به سه ر به سستی ده لیتین له عه نه ت له خو یو له نیمانی و
له نه نصاری و له نه عوانی بچ. وه نه وکه سه ش استدلال به نه هی پیغه مبه ر ده کا له له عه نه ت
لن کردنی موسولمانان وه نه هلی قیبله له عه نه ت لن کردنی مه منووعه وه نه م قسه ش دیاره
به لام اسلامه تی و نیمان و قیبله ی له کوئی بوو تا بۆ نه و مه منوع بچ.

۷۴۷: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (رض) اللَّهُمَّ مَنِّلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ
أَهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ: اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ.

ته رجه مه

۷۴۷: ده گیتره وه له عبداللهی کوری ابی آوفی که عه لقه مه ی کوری خالدی اسلمی
(بوو) گوته له غه زای نه حزاب پیغه مبه ر (د) دوغای له کافران کرد. گوته نهی خودایا نهی

نهوزاتهی قورنانت ناردووته خوارئ وه لهویشدا وه ععدی سهرکه وتنت بهئیمه داوه به فرموده ی خَوْت [وَقَاتِلُوهُمْ يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُجْزِيهِمْ وَيُنْصِرُكُمْ عَلَيْهِمْ]. ئه ی نهو زاتهی که له ماوهی نیوژ به یهک دهغه له گه له هه موو عالمی سهره تاو دوا یی حسابیان ده بری یه وه رۆژی قیامهت. ئه ی خودایا بیانشکینه و بیانخه له رزین له کاتی گه یشتن به یهک له شهردا خویان یی رانه گیرئ له بهرامبه ر نیسلا م «ئنجا به راستی چلۆن دوعای فرموو نهوهایان به سهر هات».

٧٤٨: عَنْ عَائِشَةَ (ض) مَالِكٍ فَلَمْ تَسْمَعِي مَا قُلْتُ وَعَلَيْكُمْ.

تهرجه مه

٧٤٨: ده گێڕنه وه لهحه زه تهی عائشه رهزای خودای لی بی. جووله که هاتنه خدمهت پیغه مبه ر (د) له جیاتی السلام علیکم گو تیان [السام علیک] یه عنی مردنت له سه ربی منیش گوتم له عهنتان لی بی پیغه مبه ر (د) فرمووی تو چیه. منیش پیتم گو ت نه دی تو گویت لی نی یه نه مانه چیان گو ت. پیغه مبه ر (د) فرمووی نه دی نه ت بیست منیش به وانم گو ت (وعلیکم) یه عنی مردن له سه ر ئیوه ش بی. چونکی پیغه مبه ر (د) له جوابی نه وان هه ر فرمووی (وَعَلَيْكُمْ).

٧٤٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) اللَّهُمَّ اهْدِ رَوْسَاءَ وَأَتِ بِهِمْ.

تهرجه مه

٧٤٩: ده گێڕنه وه له نه بو هوریره رهزای خودای لی بی گو تی طوفه یلی کوری عامری رهوس له خه یبه ر به هه شتا سواره وه هاته خدمهت پیغه مبه ر که پیتشتیش له مه که به خدمهت پیغه مبه ر گه یشتبوو موسولمان بو بو پی یان گو ت یارسلو الله عه شیره تی رهوس موسولمان نابن به قسه ی طوفه یل نا که ن ئنجا دوعایان لی بکه له ناو یچن هه ندی له وانه ی له وی دانیشتی بو ن گو تیان (فهوتان) یان له ناو چوون. پیغه مبه ر فرمووی یا خودا هیدایه تی رهوس به دی موسولمان ببن بشیان هینی بو ئیره به موسولمان بوون (قه بیله ی رهوس قه بیله ی به نی هوریره بوون).

ئنجا ته ماشای رهووشی گه وره ی پیغه مبه ر بکه له میهره بان ی و به زه ی به ئومه تی خزی چهند زۆری بووه. نه وان رجایان کرد دوعایان لی بکا نه و دوعای باش و دوعای هیدایه تی بو کردن. له سه ر رهووشی قورنان بووه که ده لی [ادفع بالّتي هي احسن]. یه عنی له بهرامبه ر خراپه چاکه بکه له بهرامبه ر چاکه ی بچووک چاکه ی گه وره بکه.

۷۵۰: عَنْ سَهْلٍ (ض) لَأَعْطَيْنُ الرَّايَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ. إِنْ عَلِيَ فَقَالَ نَقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا فَقَالَ عَلَى رَسْلِكَ حَتَّى تَنْزَلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ أَدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَخَبِّرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ.

تهرجه مه

۷۵۰: ده گيتړنه وه له سه هلى كورې سعدى گوتى بېستم له پيغه مېهر (د) رږزى خه بېر له سالى نزيه مى هيگرى فهرموى نالا دده مه پياوېك خدا له سر ده ستى نه و فته تح بكا صه حابه كانى موجود له وى همرو هه لسان. هه ركس رجاى نه مه بو نالاي پى بدرى پاشان فهرموى له كورې يه (على) پى يان گوت هه ردو و چاوى ديشى. نه مري فهرمو بو نالاي منى بيښ وه كو هينايان تفى پيروزى خوى له هه ردو و چاوى كرد يه كسهر له جيتگاي خوى نه جولاهه ردو و چاوى چاك بزوه به دهره جه يه كى وا گوتيا له حه ياتى خوى چاوى كول نه بووه گوتى نهى پيغه مېهرى خدا كوشتاريان له گه ل ده كين هه تا موسولمان ده بن وه كوو نيمه. پيغه مېهر (د) فهرموى له رويشتن تالوكه مه كه وه به عه جه له مه به هه تا به له شكرى خوته وه له ده ورويشتى خانوه كانيان به نزيكى داده به زى. له پاشان له پيش ده ست پى كردنى كوشتار. بانگيان بكه بو دينى نيسلام وه خه به ريان پى بده به هه رچى واجبه له سهر يان به حه قى خدا يه كيتك له وان به واسطه ي تو بيته سهر دينى نيسلام بو تو باشته له چنده ميتگه ل ووشتري سوره كه بيه كه يه خيرو صه ده ده.

له م حه ديشه دوو موعجيزه ي گوره ي لى دياره يه كى يان: زانين به گرتنى قه لاي خه بېر له سر ده ستى (عه لى) كه نه وى تايبه ت كرد به نالاي دووه ميان: چار چاك بوونه وه ي حه زره تى (على) به تفى پيروزى جى به جى. ننجا حه زره تى (على) ره زاي خوداى لى بى له سر فهرمانى پيغه مېهر (د) به عه سكه ريه وه چروه سهر خه بېرو داگيرى كرد.

۷۵۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ إِنَّ لَقَيْتُمْ فُلَانًا وَقُلَانًا فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ. إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرَقُوا فُلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ إِنْ النَّارُ لَا يَعْذُبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا.

تهرجه مه

۷۵۱: ده گيتړنه وه له نه بو هره يره ره زاي خوداى لى بى. گوتى پيغه مېهر (د) نيمه ي له گه ل له شكرى كى تارد له ژير سهر كردايدتى (حمزه ي كورې عه مري سه له مى). فهرموى نه گهر تروشى هه بارو خالدى كورى قه يس هاتن له قوره يش به ناگرييان بسووتين. [چونكى نه مانه بوون ووشتري زينه بى كچى پيغه مېهر يان راجفلا ندبو ووشتري كه ش راپه رى بو

زگیشی له بهرچووو. نه بو هوره ره گوتی وه کسو وستان هاتین بو خدمت پیغه مبه (د) دوعا خوازی لی بکهین فهرمووی من فهرمانم به نیتوه کرد فلان و فلان بسوتیتن به ناگر (مهیان سووتیتن). چونکی عه زابدان به ناگر تاییه ته به خودای گه وره ننجا نه گهر نه وانتان گرت بیان کوژن. شیخی شهرقاوی فهرموویتی له مه دا نهسخی نه وه دهکا نه گهر پیشتتر سووتاندن هه بوویی بو مرۆژ. به لام کاتی نهم حروفانه دهلی نهسخی نه وه دهکا که نابی پاش نهم هه دیشه سووتاندن بیتی بو مرۆژ واته (نسخی بعد العمل) نهک (نسخی قبل العمل) چونکی نهصحابی گه وره ی پیغه مبه ر چاوی منافقه کانی عه رنیان به شیشی سورکرایه وه به ناگر کوژکردن چونکی چاوی شوانی پیغه مبه ریان کوژی بوو کوشتبووشیان ووشره کانیشیان برده بو هه وره کوو له مه پیش رته بووه.

٧٥٢: عن أبي هريرة (رض) نحن الآخرون السابقون من أطاعني فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي. وَأَمَّا الْأَمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقِي بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ غَيْرَهُ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِثْلَهُ.

تهرجه مه

٧٥٢: ده گێڕنه وه له نه بوو هوره ره - ره زای خودای لی بی گوتی پیغه مبه ر فهرمووی نیتمه له دونیا له پاش که وتوانین له قیامه تیش له پیش که وتوانین هرکه سیک به نه مری من بکا به پراستی به نه مری خودای کرد (چونکی من فهرمانده ر نیم خودا فهرمانده ر من راگه یینه رم. وه هه رکه سیکیش عاصی بیتی له نه میر به پراستی له من عاصیه وه به پراستی نهو نیسامه ی مافی خه لک ده پارتیزی دوژمن قه ده غه دهکا له عه زابدانی موسولمانان وه کوو مه تاله کوشتاری له پیش ده کری (نه گهرچی له کاتی کوشتار کوشتاری له پشت ده کری مه تال). وه به نیسامی له شکر خۆی ده پارتیزی. وه کوو مه تال چونکی نیسامی عادل قوه ی قه لپییه وه معنویه یان زیاد دهکا. ننجا نه گهر نه میریش نه مری به ته قوا ی خوداو عه داله ت کرد به بیتی شک بو ی هه یه به م نه مره که کردیتی پادا شتیکی گه وره.

٧٥٣: عَنْ سَلَمَةَ ابْنِ الْأَكْوَعِ (رض) يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ لَا تُبَايِعْ قُلْتُ قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ وَابْضًا فَقِيلَ لَهُ عَلَى أَيْ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ قَالَ عَلَى الْمَوْتِ.

تهرجه مه

٧٥٣: ده گێڕنه وه له سه له مه ی کوژی نه کووه ره زای خودای لی بی گوتی له (بئیه)

الرَّضْضَانِ) ی حوده بیه له ژیرداری مه عهد به یعه تم به پیغه مبه ر کرد پاشان چووم له ژیر دارتیکی تر پاوه ستام هه تا نه هلی موبایه عه سوکبوون. پیغه مبه ر (د) فهرمووی نه ی کوپی نه کوه نه ری تۆیش موبایه عه ناکه ی پیم گوت من موبایه عه م کردوه نه ی پیغه مبه ری خودا. فهرمووی جارتیکی تریش نجا دووباره موبایه عه م کرد (دووباره کردنه وه ی موبایه عه له به ر نه مه بوو چونکی کوپی نه کوه عه پیاویتیکی بی قصور بوو له گه ل نازاییشی روو به خش بوو له سه ر خۆشه وستی پیغه مبه رو دینی نیسلام. نجا بۆ خاتری ره زای کوپی نه کوه عه ته حقوق بکا له به خشینی روو خۆی له فیدای دینی نیسلام دووباره ته کلیفی موبایه عه ی لی کرد تا باش بزانری که پیی خۆشه). نجا به کوپی نه کوه عه گۆترا. ئیوه له بیعه الرضوانی حوده بیه له سه رچی موبایه عه تان ده کرد. گوتی له سه ر مردن یه عنی رانه که ی نه گه ر بشمرین.

(ش) نه مه ده لیل له سه ر نه مه له دووباره ی له فظی نکاح و شتی تریش فسخ نیه بۆ عه قدی پیشو. به لکی ته ئیسته (واته چه سپاندن) به لام به پیچه وانده ی پای هه ندی شافعیه کان گوو تووانه جاری دووم فسخی جاری یه که م ده کا بۆی له باسی ته حریمی ته کبیری ته حه روم ته صریح ده که ن به هه ر تاکتیک له ته کبیری ته حه روم داخل نوێ ده بی به هه ر جوتیک له دخولی پیشو خارج ده بی و مباشرته به دخولیتی که بۆ دووم جار ده که ی.

٧٥٤: عَنْ مُجَاشِعٍ (ض) مَضَتْ الْهَجْرَةُ لَأَمْلِهَا فَقُلْتُ عَلَى مَ تَبَايَعْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ.

ته رجه مه

٧٥٤: ده گێر نه وه له موجاشعی کوپی مه سعودی سوله می که له کوشتاری جه مه ل کوژا گوتی من و موجالیدی برام هاتینه خدمته پیغه مبه ر (د) پیم گوت موبایه عه مان له گه ل بکه له سه ر هیجره ته فهرمووی حوکی هیجره ته بۆ نه وانده ی که هیجره تیان کرد له پیش گرتنی مه که که. (که وجوبی جهاد بوو) پۆی ئه م حوکه له پاش فده ته نه ما. پیم گوت نه دی له سه رچی موبایه عه مان له گه ل ده که ی. فهرمووی له سه ر نه وه ی که ئایینی نیسلامان وه رگرت به ته وای و له سه ر جهادیش له کاتی پتووست.

(ش) له پیش فده تحی مه که که هه رکه سی موسولمان بوو بایه جهادی له سه ر فه رز بوو به نه به دی دایا به مه عذره تیکی مانعه نه بوایه له پاش گرتنی مه که نه م وجوبه نه ما محک نه ده بوو نه گه ر بۆ جهادیش نه چن.

۷۵۵: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (ض) أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهُ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتَهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السَّيْفِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُ مَنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ أَهْرَمَهُمْ وَأَنْصَرَنَّا عَلَيْهِمْ.

تەرجەمە

۷۵۵: دەگێڕنەوێ لە عبداللە کۆری ئەبو ئەوفا ڕەزای خودای لێ بێ. گوتی پێغەمبەر (د) لەجەهادێک لەسەبەینەوێ دەستی بەکوشتاری دوژمن نەکرد چاوەڕێی کرد هەتا نیوەڕۆ پاشان لەناو ئەصحاب هەلستا بەدواندەر (خطیب) فەرمووی ئەی خەلک ئێوە تەمەناو ئارەزووی گەیشتی بە دوژمن مەکەن. (چونکی پیاو نەنجامی کار نازانی نایا چەلایەک سەردەکەوون). داوای سەلامەتی خۆتان بکەن لەخودا پاشان وەکوو لەگەڵ دوژمن گەیشتنە یەگرتی خۆتان ڕاگرن (چونکی سەرکەوتن لەگەڵ خۆراگرتنە). وەبشزانن کە بەهەشت لەوێتر سیبەری شیران دایە (یەعنی چلۆن سیبەری شیر جودا نابێتەو بەهەشتیش لەوێشانەدی شیرێ موحاهیدان جودا نابێتەو بۆ موحاهیدان). پاشان فەرمووی بەپارێوانەو لەخودا ئەی خودایا کە قورئانت بۆ ئێ نیشاندانی ئێمە ناردە خواری وە هەوران دەگێڕی بۆ ئەو جێگایە ئیرادەت لەسەری هەبێ وە عەشیرەتەکانی جوور بەجوور کە هاتبۆنە سەر مە دینە لەشەری ئەحزاب هەمووت شکاندن ئەمانەش بشکینی وە سەریشمان بخە ی بەسەر ئەمانەشدا.

۷۵۶: عَنْ يَعْلَى (ض) أَيْدِفْعُ يَدَهُ إِلَيْكَ فَتَقْضَمَهَا كَمَا يَقْضِمُ الْفَحْلُ.

تەرجەمە

۷۵۶: دەگێڕنەوێ لە (یەعلی کۆری نۆمەیه) ئیزنی خواستەوێ لە پێغەمبەر (د) لەغەزایەک گوتی من پیرم پێویستم بەتۆکەرێک (خادیمێک) هەیه بەکەری دەگرم لەغەزادا خەمەتم بکا. ئیزندرا یەکیکی گرت بەدوو بەش لەهەرچی پێ بۆ پاشان بەکەری گیراوە کە داوای کەری دیارکراوی لێ کرد بۆی کرد بەسێ دینار. بەکەری گیراوە کە لەگەڵ یەکیکی بەشەڕهات یەکیکی دەستی یەکیکی گەزت گەزتێراو لەپارێکانەدی دەستی خۆی ددانەکی پێشەوێ خاوەن قەپار هاتە دەری شکایەتی برد خەمەت پێغەمبەر (د) گوتی تۆلە دی ددانم دەوێ پێغەمبەر (د) فەرمووی هیچ تۆلە دی ددان نەیه فەرمووی ئەری ئەو دەستی خۆی بەتۆ دەدا تۆش وەکوو ووشتری نێر قەپاری لێ دابگری استفهام بۆ انکارە یەعنی نایدا.

(ش) له مه‌دا دروسته خه‌لک به‌کړی بگری له جیهاد به‌لام بۆ به‌کړی گیراو هه‌قی به‌شی هه‌یه یا نه‌یه خلاف هه‌یه. لای هه‌سه‌نی به‌صری و محمد کوری سیرین به‌شی هه‌یه لای نیمامی شافعی نه‌گه‌ر بۆ خدمه‌تی وولاغ و پاراستنی که‌ل و په‌ل به‌کړی گیرابی و نه‌یشچی بۆ مه‌یدانی کوشتار به‌شی بۆ هه‌یه نه‌گه‌ر نا بۆی نی‌یه. چونکی وه‌کوو چووه کوشتار به‌شه‌خصی خوی موسته‌هه‌قی به‌ش ده‌بی وه ده‌شبیته قه‌رینه له‌سه‌ر قه‌صدی قه‌لبی که ده‌رچونه‌که‌ی هه‌ر بۆ جهاد بووه بوکړی و خدمه‌ت نه‌بووه.

٧٥٧: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) بُعِثْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ قَبِينَا أَنَا نَائِمٌ أَوْتِيتُ مِفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ فَوَضِعْتُ فِي يَدَيَّ.

ته‌رجه‌مه

٧٥٧: ده‌گيړنه‌وه له‌نه‌بو هوره‌يره په‌زای خودای لى بى فه‌رمووی من کراوم به پيغه‌مبه‌ری هه‌موو عالم به‌م ته‌رزه گوشتاریک له‌فظ که‌م و مه‌عنا زۆر (وه‌کو قورئان وه‌کو فه‌رمووده‌ی پيغه‌مبه‌ریش) چونکی پيغه‌مبه‌ر (د) قسه‌یه‌کی که‌می ده‌کرد مه‌عنایه‌کی زۆری ده‌گه‌یانده. وه له‌سه‌ر دوژمنانیش زال بوویه به‌ترس (یه‌عنی خودا ترسی منی خستوته ناو دلی دوژمنانی من ړتگای مانگیتیک له ده‌وروشتی خۆم هه‌روه‌کوو له‌مه‌پیش رته بووه). پاشان وه‌قتیک من له‌خه‌و دابووم به‌من درا کلپله‌کانی خزینه‌کانی عارده له‌نیو ده‌ستی من داندراڼ.

(ش) مه‌به‌ست له‌خه‌زائن (واته گه‌نجینه‌کان) خه‌زینه‌ی پاشایه‌کانی عارده‌و مه‌عه‌ده‌نه‌کانی عارده له‌زړو زیو نه‌وت و زه‌یتو شتی تریش.

٧٥٨: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْزِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُم لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ وَإِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ.

ته‌رجه‌مه

٧٥٨: ده‌گيړنه‌وه له‌نه‌بو موسی یه‌عنی له‌عبداللہی کوری قه‌یسی نه‌شعهری په‌زای خودازی لى بى گوتی وه‌کوو له‌به‌ستویه‌ک و به‌رزایی‌یه‌ک به‌سه‌ریکه‌وتباین به‌ده‌نگی به‌رز

دهيانگوت لا اله الا الله اكبر پيغه مېهر (د) فدرمووی نهی خه لکینه رهم بهخوتان بکهن. بهراستی نیتوه هاوار ناکه نه که سیکی که پ که گوئی لی نه بی. وه هاوار ناکه نه که سیکی بزر لهخوتان چونکی به بی شکر گومان نه وکه سهی نیتوه هاواری ده که نن له گهل نیتوه دایه بهراستی گوئی له هه مو قسه یه که به دزی بکری یاخو به ناشکرا نریکیشه له نیتوه له غیری نیتوه بزر نی یه. (تنجا خواپه رستی و زیکر به هاوارو دهنگی زور بهرز باش نی یه چونکی فدرمووی رهم بهخوتان بکهن مه عنا و امه کهن).

۷۵۹: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُنِبَ لَهُ مَا كَانَ يَفْعَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا.

تهرجه مه

۷۵۹: ده گپړنډه له نه بو موسا ره زای خودای لی بی پيغه مېهر (د) فدرمووی وه کو عه بدی مؤمن - واتا به نډه ی باوه ردار- نه ساغ کهوت یاخو به سه فدر چوو هه ر خواپه رستی یه کی له حالتی مانه وهی له جیگای خوی و ساغی ده یکرده سه فدر و ناساغی بوی دهنو سړی با نه شی کردی به لام له سهر نی یه تی کردن بی نه گدر له بهر سه فدر و نه ساغی نه بوايه.

(ش): ابن بطال حوکمی نهو هه دیشه ی حمل کردووه سهر نه وافل چونکی فدرزه کان به سه فدر و نه ساغی سقوط ناکه ن و له سهری لاناچی. به لام هه ندی له عوله ماو زانایان نهم حوکمه یان له هه ندی فدرزی واش جاری کردووه که تاییه ته به حالی صحت و ساغی وه کوو هه ستان له نویژ نه گهرچی فدرزه بو نسانی ساغ به لام وه کوو ناساغ کهوت و به دانیشن نویژ کرد پاداشتی یه کیکی ساغ که به پتوه نویژ ده کا پاداشتی نهوی بو دهنو سړی به لام له سهر نهم نیه ته نه گدر ساغ بوايه به پتوه ی ده کرد.

۷۶۰: عَنْ ابْنِ عَمْرِو (ض) لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا عْلَمَ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَةٍ.

تهرجه مه

۷۶۰: ده گپړنډه له عبداللهی کوړی عومهر ره زای خودای لی بی پيغه مېهر (د) فدرمووی نه گهر خه لک بزنان له سه فدری به ته نیا نهو زیان و زهره ی که من ده زانم نه ده ریشست سوار ټیک به شهو به ته نیا.

(ش) لهم حديدته وهدده گیری سه فدرکردن مه کرووهه و په سندنه به ته نیا مه گهر له بهر زور پتوړستی نه یی. یا خو د دنیا نه مین یی. له وانه یه سه فدرکردن قه ده غه یی به ته نیا له بهر ترس.

۷۶۱: عن عبدالله ابن عمر (ض) وألداك فقيهما فجاهدا.

تهرجه مه

۷۶۱: ده گپړنه وه له عبدالله کورې عومهر ره زای خودای لى بى گوتى جاحيمه ی کورې عه باسى کورې مهرداس هاته خدمت پیغه مبه ر(د) داواى نیزنى لى کرد بو جهاد فرمووى باوکو دایکت زیندوون گوتى به لى: فرمووى نه وان تایبست بکه به جهاد: (یه عنى خدمته تى نه وان بو تو جهاده).
واته نه گهر نه وان له تو رازی بن وه له ژیر فرمانى نه وان بى پاداشتی جهادت بو ده نو سړی.

(ش) به گوئى کردنى دایکو باوک گه وره تره له جهاد چونکى به گوئى کردنى نه وان فرموى عهینه جهاد فرموى کفایه به بوى لای جمهور جهاد حه رامه نه گهر هه ردوویان یاخو یه کیکیان منع بکا به لام به وشهرته موسولمان بن به لام نه گهر جهاد بوو به فرموى عهین نیزنیان پتوړست نه یه لای قسه ی زورى شافعیه کان داپيرو باپير لهم حوکه له گهل باوکو دایک وه کو یه کن.

۷۶۲: عن ابي بشير الانصاري (ض) لا تبقيْن في رَقَبَةٍ بَعِيرٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ او قِلَادَةً اِلَّا قُطِعَتْ.

تهرجه مه

۷۶۲: ده گپړنه وه له قه یسی نه کبه رى کورې حوره رى نه بو به شیر ره زای خودای لى بى له خدمت پیغه مبه ر دابوو له هه ندى سه فدرکانى نه صحابى به ریزى پیغه مبه ریش شه ویک هه رکه س له سهر جیگای خوړان بوون پیغه مبه ر(د) زهیدی کورې حارثه ی هه نارده لای نه صحاب فرمووى پى یان بلتى نه مینى له مللى هیچ ووشتريک خه ناوکه به داوى خو یه وه یاخو فرمووى خه ناوکه نه مینى مه گهر ده بى هه مووى لى بکرته وه وده بى بیست.

(ش) حیکمه تى نه م فرمانه ی ترس له خنکانى ووشتربو له بهر توندی هاتوچونى له کوشتارو جوولانه وه ی له شکر: یا عاده تیان واپوو زهنگوله یان له مل ده کردن له حه دیشی

(نومی حه‌بیه‌ش) ناشکرایه مه‌لانه نزیکی نه‌و قافله‌یه نابن ده‌نگی زه‌نگوله‌ی لی بی. نه‌نجا پی‌توه‌کردنی زه‌نگوله به‌ملی ناژهل مه‌کروهه‌و په‌سند نی‌یه. یاخۆ عاده‌تیا و ابو تاری که‌و انیان له‌ملی ده‌کردن له‌بهر چاوی پیس. ننجاهه‌رمانیدا نه‌م تارانه بیرن چونکی هیچ شتی‌ک قه‌زاو قه‌ده‌ری خودا ناگیت‌توهه. نیامی مالک له‌سهر نه‌م قسه‌ی دوا‌یی‌یه. (له‌ وولاتی عیراق به‌تاییه‌تی له‌لیوای هه‌ولتیر عاده‌ته له‌پکه‌ی شین به‌هه‌رشتی‌که‌وه ده‌که‌ن که‌له‌پیش چاویان شیرن بی بۆ پاراستن له‌ چاوی پیس نه‌مه‌ش مه‌کروهه‌و په‌سند نی‌یه).

۷۶۳: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) لَا يَخْلَوْنَ رَجُلٌ بامرَأَةٍ وَلَا سَافِرٌ امْرَأَةً إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ اكْسَيْتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجْتُ امْرَأَتِي حَاجَةً فَقَالَ أَذْهَبَ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ.

ته‌رجه‌مه

۷۶۳: ده‌گیت‌په‌توهه له‌عبداللهی کوری عباس ره‌زای خودای لی بی گوتی لی بوو پی‌تغه‌مبه‌ر (د) - ده‌ی فهرموو با پیاویتی نامه‌هره‌م له‌گهل ژنیتی که‌ جی‌گای ته‌نیا نه‌بی و ژنیش به‌سه‌فه‌ر نه‌چتی مه‌گه‌ر مه‌هره‌میتی که‌له‌گهل دابن. پیاوکی‌ش هه‌لستا پی‌ی گوت نه‌ی پی‌تغه‌مبه‌ری خودا من ناوم له‌ده‌فته‌ر نووسراوه له‌وانه‌ی ده‌چنه غه‌زا له‌غه‌زایه‌کی وه‌هاوها ژنه‌که‌شم چوو ده‌ری بۆ حه‌ج پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی بچۆ له‌گهل ژنه‌که‌ت حه‌ج بکه. مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی نه‌گه‌ر ژن بۆ حه‌ج بچتی لازمه یاخۆ میت‌دی یا مه‌هره‌میتی که‌له‌گهل دابن. به‌لام لای شافعی نه‌گه‌ر ژنیتی که‌ به‌شه‌ره‌فو جی‌گای باوه‌ر پی‌کردنیشی له‌گهل بی دروسته.

۷۶۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) عَجِبَ اللَّهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ

ته‌رجه‌مه

۷۶۴: ده‌گیت‌په‌توهه له‌ئهبو هوره‌یره ره‌زای خودای لی بی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی خودای گه‌وره زۆر رازی له‌و قه‌ومه‌ی ده‌چنه به‌هه‌شت که‌له‌درینا له‌ناو زنجیران ده‌بن. (ش) - کرمانی گوتی‌یه‌تی له‌مه‌عنای نه‌م حه‌دیشه برماویش تابعی بووه نه‌م قه‌ومه نه‌وکه‌سانن نه‌سیری کافرانن پاشان له‌نه‌ساره‌ت وه‌فات ده‌که‌ن یاخۆ شه‌هید ده‌کرتن له‌سهر نه‌م حاله‌ته وه‌له‌سهر نه‌م حاله‌ته‌ش حه‌شریان ده‌کرتی و داخلی به‌هه‌شت ده‌کرتن گۆیا زنجیره‌کان بۆیان ده‌بیته حوجه‌تی‌ک وه‌کوو خوین بۆ شه‌هید.

۷۶۵: عَنْ الصُّغْبِرِ ابْنِ جَثَامَةَ (ض) هُمْ مِنْهُمْ أَوْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ لَاحِمِي إِلَّا لِلَّهِ
وَلِكِرْسُولِهِ.

تەرجەمە

۷۶۵: دەگێڕنەوه لەصەعبی کۆری جەشامە رەزای خودای لی بێ گوتی پێغەمبەر(د)
بەلای من دا رەت بوو لەغەزای ئەبواء یا لە غەزای وەرەن پێیان گوت بەپرسیار وادەبێ
ئێشە بەشەو بەسەر قەومێکی کافر دادەدەین لەتاریکی شەو فەرقي ژن و مندال و پیاو
ناکړی نایا ئەگەر ژن و مندالمان لەدەست بکۆژێ گوناهاکار دەبین؟
فەرمووی ژن و مندالیش لەوانن).

(ش): یەعنی ئەگەر بێ کوشتنی ئەوان نەگەنە پیاووەکانیان دروستە کوشتیان. ئەگەر
نا بەهیچ جوۆرەک دروست نییە کوشتنی ژن و مندالی کافران وەکوشتنی راهبان و دەست
درێژکردن بۆ نامووسیان. وەبێستیشم دەی فەرموو هیچ پیاوانی یە بۆ خودا و پێغەمبەری
خودا نەبێ- یەعنی هیچ شتیکی نییە حەقی پاراستن و ریزگرتنی هەبێ ئەوشتە نەبێ
کەخودا و پێغەمبەری خودا پاراستن و ریزگرتنیکیان بۆ دانایێ ننجاً هەرچی پێغەمبەری
خودا بەئێوەی گوت ئەمە پاراستراوە لەوێ دەستی بۆ بەردێ. مەیکەن هەرەکوو نایەتیش
وادەفەرموێ. (وما نهاکم عَنهُ فانتھوا). هەرۆا لە حەدیشیش هاتووە «عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض)
لَا تَعَذِّبُوا بِعَذَابِ اللَّهِ مَنْ بَدَّلَ دِيْنَهُ مِنَّا فَاَقْتُلُوهُ».

دەگێڕنەوه لە عبداللەیی کۆری عبّاس رەزای خودایان لی بێ گوتی قەومی سەبە، یەکان
کە عبداللەیی کۆری سەبە، سەرۆکیان بوو وایان دەزانی کەحەزەتی عەلی- کرم الله
وجەه- خودای ئەوانە خودای گەورە پاکە لەقسەیی قۆری ئەوانە ننجاً لەپاش ترساندنیش
وازیان لەم اعتقاده هەر نەهینا. حەزەتی عەلی قەومەکی بەناگەر سووتاندن پاشان وەکوو
ئەم خەبەرە گەیشته عبداللەیی کۆری عبّاس فەرمووی ئەگەر من بومایە ئەم دەسووتاندن
چونکی پێغەمبەر(د) فەرمووی- هیچ کەس عەزاب مەدەن بەعەزایی خودا) کە عەزایی
ناگرە چونکی ئەم عەزابه سەختی بۆ کافران داناو، هەر لەگەورەیی ئەو دەووشیتەوه
لەقیامەت کافران پێ عەزابد (و ئەگەر کەسیک دینی اسلامی گۆڕی یەوه بەدینیکی تر
بیکۆژن) وەکوو ئەم قەسە عبداللە گەیشته حەزەتی عەلی گوتی صدق ابن عبّاس.
مەهەلب گوتیتی ئەم نەهیه بۆ تەحریم نییە عەلی و خالد گوتوویانە دروستە عومەر و
کۆری عبّاس گوتوویانە- سووتاندن مەکروه و پەسەند نییە.

۷۶۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) قَرِصَتْ نَمْلَةٌ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرِيَةِ النَّمْلِ فَأَحْرَقَتْ فَأَوْصَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ قَرِصَتَكَ نَمْلَةٌ أَحْرَقَتْ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ اللَّهَ.

تەرجەمە

۷۶۶: دەگێڕنەوه لە ئەبو هورەیره رەزای خودای لى بى گوتى بیستم له پیتغه مبه‌ر (د) ده‌ی فەرموو مێرووله‌یەک بە عوزێر پیتغه مبه‌ری وەدا نەمری کرد شارە مێروستانه‌که‌یان س‌ووتاند. خودا وەحی بۆنارد لە سەر شتیوه‌ی گله‌یی یەک مێرووله‌ تۆی گەزت ناگرت لە نومه‌تیک له‌ نومه‌ته‌کانی من بەردا که ته‌سبیحاتی منیان ده‌کرد.

(ش) سه‌به‌بی نهم قسه‌یه‌ چه‌زه‌تی عوزێر به‌لای قودسدا ره‌تیو دیتی خودا وولاته‌که‌ی خراب کردوه به‌سه‌به‌ب گوناھی نه‌هله‌که‌ی ماوه‌یه‌ک به‌سه‌رسورماوی راوه‌ستا پاشان گوتی نه‌ی خودایا نهم شارە چەند مندالی بى‌گوناخی تیا‌بو چەند گیاندا‌ری بى‌گوناخی تیا‌بو نازانم له‌به‌رچی بوو به‌گوناخی هه‌ندێکان هه‌مووشته‌وتاند چوه‌ بن دا‌رتیک راوه‌ستا مه‌سه‌له‌ی مێروستانی به‌سه‌ره‌ات خودای گه‌وره‌ش له‌به‌رامبه‌ر نهم خه‌یاله‌ی نهم وه‌حیه‌ی بۆنارد. بۆ ناگادارکردن که‌ بزانی نه‌وی زیان به‌خه‌لک به‌گه‌یه‌نتی خ‌تیو مندالی ده‌کوژێر وه‌بیشزانی نه‌گه‌ر موسته‌حق و ناموسته‌حق تیکه‌ل یه‌کتری بوون زه‌فه‌ریشته‌ به‌موسته‌حق نه‌ده‌برد به‌کوشتنی ناموسته‌حق نه‌بێ هه‌موویان ده‌کوژێن هه‌روه‌کوو له‌حه‌دیشی سه‌عه‌بی کۆری جه‌نامه ره‌دبوو له‌لا‌په‌ره‌ی به‌رامبه‌ر.

۷۶۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) هَلَكَ كَسْرِي ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرِي بَعْدَهُ وَقِصْرُ لَيْهَلَكُنْ ثُمَّ لَا يَكُونُ قِصْرُ بَعْدَهُ وَلِتُقَسَّمَنَّ كَنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

تەرجەمە

۷۶۷: دەگێڕنەوه لە ئەبو هورەیره رەزای خودای لى بى گوتى پاشای فارس مرد که هه‌موو پاشایانی فارس له‌قه‌بیان (کسری) یه‌ له‌پاش کیسراش کسراییکێ تر نابێ قه‌یسه‌ری پاشای رۆمیش ده‌مری پاشان له‌پاش نهم قه‌یسه‌ره‌ش قه‌یسه‌ریکی تر نابێ گه‌نجینه‌و سامانی هه‌ردوو‌شیان له‌رتگیای خودادا به‌شه‌ده‌کری. نه‌گه‌ر به‌گوتری خه‌به‌ردانی نهم هه‌دیشه‌ له‌پاش قورنانی مه‌جید له‌گه‌وره‌ترین مو‌عجیزه‌کانی پیتغه مبه‌ره به‌دووری مه‌زانه‌ چونکی فەخری عالم (د) نهم قسه‌یه‌ی له‌ غه‌زای نه‌حزاب فەرموه‌ که هه‌یج جیگایه‌کی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو شاری مه‌دینه نه‌بێ. له‌و کاته‌ش هه‌موو عا‌رد به‌ته‌واوی له‌ده‌سته‌ نهم دوو

امپراطوریه بوو. سنوریش شام و عیراق بوو له شامه وه تا مه غرب حکومتی قه یصر بوو له عراقیشه وه بۆ لای رۆژه لاتی حکومتی کسری بوو ئنجا چه عه قلیک ته صور دهکا به کۆمه له ییکی پتکه وه تراو له عه شیرته کانی جوژ به جوژ نهم دوو امپراطوریه گه وره یه بخرتیه ژیر دهست به تایبه تی نهم موژده یه شی له کاتی خندهک هه لکه ندن بوو له ترسی دوژمنان له نه حزابی عه ره بستان و قوره یشی مه ککه که به چه ند هه زار شه پرکه رو پاله وان ده وره یان لی دابوون.

٧٦٨: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) الْحَرْبُ خِدْعَةٌ.

ته رجه مه

٧٦٨: ده گێرنه وه له نه بوو هوره یه ره زای خودای لی بێ شه پرکردن فیتله. به هه ر جوژیک دوژمن فه رب بدهی شتیکی باش و په سنده ناگوتری حیلێ کرد به لکی پێی ده گوتری شه ری کرد چونکی پتغه مبه ر (د). ناوی له شه پر ناوه (خدعه) واته هه ل خه له تاندن هه ره کو له هه موو شه رجه کانی بوخاری نووسراوه [سَمَى النَّبِيُّ الْحَرْبَ خِدْعَةً] پم پتغه مبه ر (د) له غه زای خندهک نهم هه دیشه ی فه رموو وه کوو ته حیمی کوپی مه سعودی نارد به فیتل ناکوکی بخاته به ینی قوره یشی و عه طفان و جووله که. (به لām به هه له وه شانده وه ی عه هه و نه مان فیتل دروست نی یه).

٧٦٩: عَنْ الْبَرَاءِ ابْنِ عَازِبٍ (ض) إِنْ رَأَيْتُمُنَا تَخَطَّفْنَا الطَّيْرُ فَلَا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ هَذَا حَتَّى أَرْسِلَ إِلَيْكُمْ وَإِنْ رَأَيْتُمُنَا هَرَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَنَاهُمْ فَلَا تَبْرَحُوا حَتَّى أَرْسِلَ إِلَيْكُمْ ثُمَّ أَخَذَ أَبُو سَفْيَانَ يَرْتَجِزُ أَغْلُ هُبْلٍ أَغْلُ هُبْلٍ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَجِيبُونَ لَهُ قُولُوا اللَّهُ أَعْلَى وَأَجَلَ قَالَ إِنْ لَنَا الْعَزَى وَلَا عَزَى لَكُمْ فَقَالَ أَلَا تَجِيبُونَ لَهُ قُولُوا اللَّهُ مَوْلَانَا وَلَا مَوْلَى لَكُمْ.

ته رجه مه

٧٦٩: ده گێرنه وه له به رانی کوپی عازب ره زای خودای لی بێ پتغه مبه ر (د) عبده لله ی کوپی جو به یه ری دانا بوو به سه روک له سه ر په نجا پیاده له غه زای نوحوو نه مری پێ فه رموون نه گه ر ئیوه دیتان ئیمه شکاین و هه موو کوژراین ته یه ر گۆشتی که لاکێ ئیمه ی ده رفاند ئیوه له جیگای خۆتان نه جوولتین تا من نه ئیترمه شویتان وه نه گه ر ئیوه ش ئیمه تان دیت

نه وانغان شکاندو هه موومان کوشتن به غایه تیک پیمان له که لاکي نه وان دهنه به سهر که لاکي نه واندا رهنه ده بوین نیوه له جیگای خوتان مه جوولین تا من نه نیرمه شوینتان (هه ردوو له شکر وه کوو که یشته یه کتری له شکر کافران شکا شکانیکی خراب بهراء گوتی والله خویم دیتم نه و ژاندهی که قوره یش له گهل خویان هینا بوویان بو هاندانی پیاهه کانیاں له ترسی نه صاحب وها رایان ده کرد به سهر کیتو بکه وون هه چهند خلخال و قاج ساقیان هه بوو له بهر خو هه لکردن وه خو گورج کردنیان هه مووی به ناشکرا دیاروو نینجا پیاهه کانی ژیر سهر کردایه تی عبداللهی ابن جوهریر وه کوو چاویان بهم شکسته خراپی کافران که وت. گوتیان غه نیمه ته بانیتمه ش له تالانه بی بهش نه بین. عبدالله پیی گوتن نیوه له بیرتان چوو نه دی پیغه مبه ر (د) به نیوهی نه گوت به هیچ حالیک نیوه له جوی حواری مه جوولین تا من ده نیرمه شوینتان هه چهند هاواری کردو ناموژگاری کردن گوتی یه نهانی به نه قدیری خودا نه وان له جیگای خویان هه ل قه نان دیتیان له شکر نه صاحب شکستی دا جیگای خوشیان له ده ست چوو نه وانیش وه کو نه و نه صاحبانهی رایان ده کرد بهراکردن پرویان له مه دینه کرد دوازه که س نه بی هیچ که س نه ما له خزمهت پیغه مبه ر (د) که نه مانه ن:

۱- ابو بکر ۲- عمر ۳- علی ۴- عبدالرحمن ابن عوف ۵- سعدی کوپی ابی وه قاص ۶- طلحه ی کوپی عبیدالله ۷- زوبهیری کوپی عهوام ۸- نه بو عوبه یدهی جهراح ۹- جنانی کوپی موتدر ۱۰- سعد ابن معاذ ۱۱- نوسیدی کوپی خضر.

پیغه مبه ریش بانگی شکاوه کانی ده کرد ناگادارین نهی به ده کانی خودا من پیغه مبه ری خودام هه ر که سی بگه رپته وه له هه لاتن بو سهر کافران به ههشت بو نه وه. له عه سکه ری اسلام هه فتا که س شه هید کراو بریندار کرا که سالی پیشووش نه صاحبی به ریزی پیغه مبه ر له غه زای به در له کافرانی قوره یش چل که سیان بریندار کرد هه فتایان له کوشتن سه دو هه فتایان نه سیر کردن پاشان (نه بوسفیان صه خری کوپی حرب) گوتی نه ری محمد له ناو له شکر اسلام ماوه سق جار نه مری به نه صاحب کرد فهرمووی جوابی مه ده نه وه پاشان سق جاریش بانگی کرد نه ری کوپی نه بو قوحافه ماوه سق جاریش گازی کرد نه ری عومه ری کوپی خه طاب ماوه پاشان گه راه ناو له شکر قوره یش. گوتی نه مانه ی گوتم هه موویان کوژراوون. هه زه تی عومه ر خو ی راه گرت له تی به جواب هات گوتی والله دروت کرد نهی دوژمنی خودا نه واندهی که تو ده لته ی هه موویان له حه یات دانه بو تو ماون نه واندهی که تو بیت ناخوشه نه بوسفیان گوتی کوشتار به نه یه ته نیمرۆتان به راه مبه ر روژی به دره وه کوژراوه کانیشتان هه موو به لووت و دهم براوی ده بیئن دهستی به شیعر خویندنه وه کرد

(أَعْلَى هُبَلْ أَعْلَى هُبَلْ). پیتغه مبه‌ر (د) فەرمروی بۆ وه‌لامی ناده‌نوه گوتیان بلیتین چی فەرمروی بلیتین (اللَّهُ أَعْلَى وَأَجَلْ) پاشان نه‌بوسفیان گوتی [إِنْ لَنَا الْعُزَى وَلَا عُزَى لَكُمْ] پیتغه مبه‌ر (د) فەرمروی بۆچی جوابی ناده‌نوه پت‌یان گوت چی بلیتین فەرمروی بلیتین [اللَّهُ مَوْلَانَا وَلَا مَوْلَى لَكُمْ] (واتا خوا خاوه‌ن و گه‌وره‌ی نتمه‌یه نیتوه‌ش هیچ خاوه‌ن و گه‌وره‌تان نی‌یه).

۷۷: عَنْ سَلَمَةَ ابْنِ الْأَكْوَعِ (ض) يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ مَلَكْتَ فَاسْجِجْ إِنَّ الْقَوْمَ يَطْرُقُونَ فِي قَوْمِهِمْ.

ته‌رجه‌مه

۷۷: ده‌گێڕنده‌ له‌سه‌له‌مه‌ی کورێ نه‌که‌وه‌ ره‌زای خودای لێ پت‌ گوتی له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچووم بۆ لای چه‌م له‌ نزیک چه‌م به‌نده‌یه‌کی عبدالرحمن کورێ عه‌وفم تووشبوو نه‌ختی مشه‌وشم دیت گوتم چیت لێ قه‌وه‌ماوه‌ گوتی ووشره‌کانی به‌شیری پیتغه‌مبه‌ریان برد گوتم کت‌ بردی گوتی قه‌بیلهدی عه‌طفان و فیزاره‌.

منیش به‌ده‌نگێکی به‌رز سێ جار گوتم یا صبا حاه‌ یه‌عنی له‌هاوارم وه‌رن له‌م سبه‌ینه‌یه‌ پاشان به‌پیا‌ده‌یی که‌وتمه‌ شو‌تینیان به‌نا‌زایی و به‌پیا‌ده‌یی تووشیان هاتم دام‌گرتن به‌تیران ووشره‌کانم له‌چه‌نگ نه‌جات دان له‌پیش نه‌مه‌ که‌تاو بخۆنه‌وه‌. منیش ووشره‌کانم له‌پیش خۆم ده‌نا‌ژۆت ده‌مه‌ینانه‌وه‌ دیتم پیتغه‌مبه‌ر (د) تووشم هات چونکه‌ وه‌کوو خه‌به‌ر که‌یشته‌ مه‌دینه‌ پیتغه‌مبه‌ر به‌یداغێکی به‌ست دایه‌ می‌قدادی کورێ عه‌مر به‌پیتنج سه‌د سواره‌وه‌ فەرمروی نیتوه‌ به‌ژۆن هه‌تا له‌شکری گه‌وره‌ی سواره‌تان ده‌گاتن منیش له‌دوای نیتوه‌ دیم منیش پت‌م گوت نه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خودا دو‌ژمنه‌کان تینوو به‌لام من له‌پیش ناو خوار‌دنیان ووشره‌کانم له‌ده‌ست نه‌جات دان نیت‌ستا مو‌حه‌قه‌ق له‌سه‌ر ناوون نه‌نجا بنی‌تره‌ شو‌تینیان پیتغه‌مبه‌ر (د) فەرمروی نه‌ی کورێ نه‌که‌وه‌ تۆ نه‌وانت کرده‌ به‌نده‌ی خۆت که‌ ووشره‌کانت لێ نه‌ستان‌دنه‌وه‌ وه‌دو‌ژمنه‌کانیش بگه‌نه‌وه‌ ناو قه‌ومی خۆیان ووشریان بۆ ده‌کو‌ژنه‌وه‌ زیافه‌تیان بۆ ده‌که‌ن ک‌ژی‌بونه‌وه‌و گرده‌واریان هه‌یه‌ یاریده‌ یان‌ده‌ده‌ن نه‌نجا مه‌رحمه‌تیان پت‌ بکه‌ عه‌فو‌یان بکه‌:

(فاسجج): همزة قطع وسین ساكنة مكسورة الميم وحاء اي [فأَرْفُقْ وَأَحْسِنِ الْعَفْوَ].

۷۷۱: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) فَكَّرًا الْعَانِي يَعْنِي الْأَسِيرَ وَأَطْعِمُوا الْجَائِعَ وَعُودُوا الْمَرِيضَ.

تەرجەمە

۷۷۱: دەگێڕنەوه لەنەبو موسی رهزای خودای لێ بێ پێغه مبه‌ر (د) فەرمووی ئەسیری موسولمان لەچەنگ دوژمن نجات بدەن بەمالی بیت المال یەعنی خەزینەی حکومەت و خواردن بدەنە برسی لەمرۆڤ و گیانداران وە بچۆنە لای ناساغ یەعنی زیارەتی بکەن. (ش) بەرەللاکردنی ئەسیر و خواردن دانە برسی فەرزێ کفایەنە بەلام چوونە لای نەخۆش سونەتێکی مۆکەدەیه. لای هەموو زانایان.

۷۷۲: عَنْ أَنَسٍ (ض) لَا تَدْعُونَ مِنْهَا دِرْهَمًا.

تەرجەمە

۷۷۲: دەگێڕنەوه لەنەنەسی کۆری مالک رهزای خودای لێ بێ گوتی چەند پیاویک لەنەنصار ئیزنیان خواستەوه لە پێغه مبه‌ر (د) گوتیان ئێمە بەدەلی رزگار یوونی خوارزای خۆمان عەباسی مامت دەدەین لە ئەسیر کردنی تۆ. پێغه مبه‌ر (د) فەرمووی نابێ یەک درهەم لە بەدەلەکە ی کەم بکەنەوه یەعنی هەموو تان لێ دەستینم [ئەم قسە ی بۆی فەرموو نەوهک خەیاڵ بکەری لەدین خۆشەوێستی راچاو دەکری]. پاشان عەباس خوارزای ئەوان نەبوو بەلکی عبدالمطلب باوکی خوارزای ئەو بوو چونکی لە سەله‌می کچی عەمری بەنی نەجاری مەدینەیی بوو. بەلام بۆی وایان گوت تا بۆ عەباس ببێتە مەنتیک لەسەر ئەوان نەوهک عەباس مەمنون بێ. لە رێوایەتی ابن اسحاق پێغه مبه‌ر (د) بەعەباسی مامی گوت ئە ی عەباس بەدەلی خۆت و دوو برازای خۆت عوقەیلی کۆری ابی طالب وە نەوفەلی کۆری حارث و بەدەلی هاوڕێی خۆشت هاوڕێمانت عوتبە ی کۆری عەمر بەدە که هەمووی دەکا چل وەقیە زۆر. عباسیش ئەهلی ئەرەت بوو بەدەلەکە ی لێ وەرگیرا بۆ موحاهیدەکان سەرف کرا. لێرە وا دەزاندرێ کە بەدەلی هەر چواریان لەحەزەرەتی عەباس خۆی وەرگیراوه لەوانە یە قبوولی نەکردبێ خەلکی مەدینە لەجیات ی بەن.

۷۷۳: عَنْ سَلْمَةَ (ض) أَطْلَبُوهُ وَأَقْتُلُوهُ.

تەرجەمە

۷۷۳: دەگێڕنەوه لەسەله‌می کۆری نەکو‌ع رهزای خودای لێ بێ گوتی جاسوسی‌ک لەلایەن کافرەکان هات بۆ لای پێغه مبه‌ر (د) لەسەفەرێک لای ئەصحاب دانیشت قسە ی

ده کرد له پاشان هه لستا روښت. پتغه مبهه (د) فهرمووی بچونه شوتنی بیکوژن سه له مه که و ته شوتنی کوشتی.

(ش): زیاد له استحقای خوی له تالان چاک و وولاغ و شتومه کی کوژراوه که ی دا سه له مه له حه دیت ثابته و دیاره جاسوسی کافرانی شه پرکه ده کوژری له سه رای هه موولایه ک. به لام جاسوسی موجهید وهیمی (ذمی) لای نیمامی مالک په میان و مو عاهه ده هه ل ده وه شتته وه به مه. لای شافعیه کانیش له هه لوه شاننده وهی په میان خلاف هه یه. به لام نه گهر له کاتی په میان شهرت بکری جاسوسی نه بی به رای هه موولایه ک په میان هه لده وه شتته وه.

٧٧٤: عن ابن عباس (رض) انتوني بكتاب اكتب لكم كتاباً لن تضلوا بعده ابداً فتنازعوا ولا ينبغي عند نبي تنازع فقالوا هجر رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم قال دعوني فالذي أنا فيه خير مما تدعوني إليه. وأوصى عند موته بثلاث: أخرجوا المشركين من جزيرة العرب وأجيزوا الوفد بنحو ما كنت أجيزهم ونسيت الثالثة.

تهرجه مه

٧٧٤: ده گتیرنه وه له عبداللهی کوپی عباس ره زای خودایان لن بئ گوتی نای روژی پیتنج شه مه چی روژیکی سهخت و ناخوش بوو روژی پیتنج شه م پاشان گریا هدا به فرمیتسکی چاوه کانی عاردی ته پرکرد پاشان گوتی پتغه مبهه (د) روژی پیتنج شه م له ناساگی وه فاتی زور بئ صبحت بوو قهرمووی قه له م و دهوات و کاغه زم بو بین فرمان ده دم کاغه زیکتان بو بنووسری مادام پهیره وی بکه ن قهت ریگای راست بزر نه که ن هدا هه تابه پاشان هه زه تی عومه ر گوتی پتغه مبهه (د) زور نه ساغه کتابی خوداش که قورنانه لای نیمه هه یه با نه زه تی نه ده ین به م ته کلیفه. ناکوکی په یدابوو دیار شه لایق نی یه ناکوکی لای هیج پتغه مبهه ریک. نه صحابه کانی پتغه مبهه ر گوتیان پتغه مبهه ری خودا نه خوشیه که ی گه له ک سهخته. پاشان فهرمووی واز له من بین له و حالی که من تیام که مراقبه و بیرکردنه وهی عه لقاتی خودای گه وره یه باشته له و شتی نیوه لیم داواده که ن که کاغه ز نووسین و شتی تره. له کاتی وه فاتی سی قسه ی به وه سیهت به جی هشت یه که م: هه رچی کافره له جزیره ی عه ره ب ده ری که ن له بوت په رستان. دووم: هه ر قاصدیک و وه فدیک له وولاتان بیتته لاتان ریزیان بگرن نیجازه و ماوه یان بده ن قسه ی سی یه میش: له بیری چوو.

قسه‌ی سَی‌یَم له‌سەر هه‌ندێ رِیوایه‌ت تِیک نه‌دانێ له‌شکری ئوسامه‌بوو: یاخۆ قه‌بری من مه‌گێرن به‌بوتو سه‌نهم یاخۆ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بووه‌ ناگادارین له‌ صله‌ی ره‌حم و خزمایه‌تی. جزیره‌ی عه‌ره‌بیش به‌پانایی له‌جده هه‌تا ده‌رووشت شامه‌. به‌درێژاییش مابه‌ینی عه‌ده‌ن هه‌تا کشتوکالی عیراقه‌. بۆی جزیره‌یه‌ چونکی له‌به‌ینی ده‌ریای حه‌به‌شه‌و ده‌ریای فارسی و دیجله‌ی عیراقدایه‌ یه‌عنی ئهم میقدار عاره‌ه خالص عاردی عه‌ره‌به‌و کانگای عه‌ره‌به‌ بۆی پێی ده‌لێن (جزیره‌ العرب).

۷۷۵: عن ابن عمر (رض) أتشهدُ أَنِّي رسولُ اللَّهِ أَمِنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ مَاذَا تَرَى خُلُطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ إِنِّي خَبَيْتُ لَكَ خَبِيئًا قَالَ ابْنُ مَيْمَانَ هُوَ الدُّخُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِيخْسًا فَلَنْ تَعْدَوْ قَدْرَكَ قَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُذَنُّ أَضْرِبَ عُنُقَهُ قَالَ إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ لَوْ تَرَكْتَهُ بَيْنَ تَه‌رحمه‌مه

۷۷۵ ئهم حه‌دیشه‌ی ده‌جال جلدی پێشوو مه‌عناو شه‌رحه‌که‌ی لێدراوه‌ته‌وه‌ بۆی لێره دووباره‌مان نه‌کرده‌وه‌.

۷۷۶: عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا . قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ فَأَتَانِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدُّجَالَ فَقَالَ رَأَيْتُ أَنْذِرَكُمْهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوْحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَدُ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ. تَه‌رحمه‌مه

۷۷۶: ده‌گێڕنه‌وه‌ له‌عبدالله‌ی کورێ حه‌زهره‌تی عومهر ره‌زای خودای لێ بێ گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) هه‌لستا له‌نیۆ نه‌صحاب له‌خوتبه‌دا سوپاسی ستایشیکی لایق به‌گه‌وره‌یی خودای کرد له‌پاشان باسی ده‌جالی کرد فه‌رمووی من خه‌به‌ری هاتنی ده‌جالان پێ ده‌ده‌م که خه‌به‌ردان به‌شتیکی به‌ده‌ هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک خه‌به‌ری هاتنی ده‌جالی به‌قه‌ومی خۆی داوه هه‌تا باوکی دووه‌می ئاده‌میزاد که حه‌زهره‌تی نووحه‌ خه‌به‌ری به‌قه‌ومی خۆی داوه به‌لام من زیاد له‌ پێغه‌مبه‌ران له‌نیشانه‌ی ده‌جال قسه‌یه‌کی واتان پێ ده‌لێم هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک به‌قه‌ومی خۆی نه‌گوتبێ بۆ خۆتان بزانی چونکی کۆتره‌ یه‌عنی به‌ده‌و نوقصانه‌و مه‌نحوسه‌ نه‌وی شه‌رع پێی ناخۆش بێ به‌و عه‌یبداره‌ له‌سەر پێچه‌وانه‌و خلاقی ره‌ووشتی خودای گه‌وره‌ چونکی ره‌ووشتی خودا هه‌مووی پاکه‌ له‌هه‌موو که‌می و خراپه‌یه‌ک و به‌دی یه‌ک

بَوَّيْ پَتِغَه مَبَهَر فِه رَمُوویتی تَخْلُقُوا بِاخْلَاقِ اللَّهِ وَاتَّصِفُوا بِصِفَاتِهِ انْجَا بَه قَه دَهَر نَه وِی
 کِه پِه وِوشتت باش بی نَه وِندَه لَه خُودا نَزِیکِی وَه لَه دَه جَال دَووَرِی وَه بَه قَه دَهَر نَه وِی
 پِه وِوشتت خِرَاف بی لَه خُودا دَووَرِی وَه لَه دَه جَال نَزِیکِی نَه مَه یَه مَه عَنای [اِنَّهُ اَعُوْرَ وَانَ اللَّهُ
 لَیْسَ بِاَعُوْرًا]. یَه عَنی مَه بَه سَت لَه (اَعُوْرَ) کِه کَوِیَرِی یَه کِه چَاوَه نَه وِ مَه عَنای حَقِیقِی یَه
 نِی یَه بَه لَکِه مَه بَه سَت لَه (اَعُوْرَ) نَه وِکِه سَه یَه بِن مَه بَه سَت کِه کِه مَه وِکِه چَه لَه بَه ر نَه وِی
 هَه مَوو پِه وِوشتی خِرَافِی هَه یَه.

۷۷۷: عَنْ حَذِیْقَةَ (ض) اَکْتُبُوا لِي مَن تَلَفَظَ بِالْإِسْلَامِ فَكُتِبْنَا لَهُ الْفَأُ وَخَمْسُمَاةٍ رَجُلٍ.

تَه رَجَه مَه

۷۷۷: دَه گِیَرِنَه وِی لَه حُوزَه یَفَه ی کُورِی یَه مَان رَه زای خُودای لَی بِن پَتِغَه مَبَه ر (د)
 فِه رَمُووِی ناوِی لَه دَه فِتَه ر بِنوَسَن نَه وِی کَلِیمَه ی اِسْلامِی بَه سَه ر زَاردا هَاتَبِی کِه کَه لِیمَه ی
 شَه هَا دَه یَه. نِیمَه ش ناوِی هَه زَارو پَتِنَج سَه د کِه سَمَان نووِسی لَه دَه فِتَه ر پاشان گوتمان نِیمَه
 دَه تَرَسِیَن کِه هَه زَارو پَتِنَج سَه د کِه سِیشِیَن نُنْجَا بَه تَه حَقِیقِی خُومَان دِیت کِه تَووِشِی
 تاقِی کِرْدَنَه وِی کِه ی خُودایِی بَووِیَن لَه جَه زای شَانَا زِیْمَان بَه زَووَرِی خُومَان هَه تَا بَه پَرادَه یَه کِه
 پِیَاوِی کِمَان بَه تَه نِیا نَوِیژِی بَکِرْدَا یَه دَه تَرَسَا لَه گَه لَ نَه مَه ی کِه لَه شُکْرِی نِیْسَلَامِیش زَووَر بُووِ.
 (ش) نَه مَه لایقَه کِه غَه زای نُوحُود بُووِیَن یَاخُو لَه هَه لَکِه دَنی خَه نَدَه ک بُووِیَن لَه غَه زای
 نَه حَزَاب.

۷۷۸: عَنْ جَابِرٍ (ض) يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنْ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ سُورًا فَحِیْهَلَا بِكُمْ.

تَه رَجَه مَه

۷۷۸: دَه گِیَرِنَه وِی لَه جَابِرِی کُورِی عِبْدَالله رَه زای خُودای لَی بِن گوْتی لَه غَه زای خَه نَدَه ک
 گوْتَم نَه ی پَتِغَه مَبَه رِی خُودا بَه رَخِی کِمَان کُوشْتَوِتَه وِی صَاعِی کِیش جَوَم هَارِدَوَه نُنْجَا خُوْتَوِ
 چَه نَد کِه سِیَک لَه گَه لَ خُوْت تَه شَرِیف بَه رَمُووِن پَتِغَه مَبَه ر (د) فِه رَمُووِی نَه ی نَه هَلِی خَه نَدَه ک
 بَه پَراسْتِی جَابِر سَفَرَه وِی خُوارْدَنی بُووِ نِیمَه تَه رَتِیْب داوَه نُنْجَا هَه مَووَتَان فِه رَمُووِن بَابِرَوِیَن بُووِ
 سَه ر دَه عَوَه تِی جَابِر. هَه زَارو پَتِنَج کِه س چَوونَه سَه ر دَه عَوَه تِی جَابِر کِه یَه کِه بَه رَخُو کِه شِی
 کُوشْتَبُووَه هَه مَووِشِیَان تِیَر بُووِن بَه زِیَادِی نَه مَه ش یَه کِیَک بُووِ لَه مَوِعْجِیَزَه گَه وِرَه کَانِی
 پَتِغَه مَبَه ر (د).

۷۷۹: عَنْ أُمِّ خَالِدٍ (ض) سَنَّهُ سَنَّهُ وَهِيَ بِاللُّغَةِ الْحَبَشِيَّةِ حَسَنَةٌ. أَبْلِي وَأَخْلَقِي ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلَقِي ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلَقِي.

تەرجەمە

۷۷۹: دەگێڕنەوه لە ئومی خالەد کە ناوی (أَمَتَه) بوو کچی خالیدی کۆری سەعییدی امویه بو گوتی لەگەڵ خالیدی باوکم هاتمە خدمەت پیتەمبەر (د) فەرمووی (سەنە سەنە) بەزمانی حەبەشی واتە کەمی ئەمەیه کراسە کەت باشە جوانە پاشان چووم گالتم دەکرد بەمۆری پیتەمبەرایەتی پیروزی کە لەبەینی شانی پیروزی بوو پیتەمبەر (د) لەپاش ئەمە باوکم دیتی تی پراخویم پیتەمبەر (د) فەرمووی لێی گەڕی لێی گەڕی وە فەرمووی سێ جار ان ابلی واخلقی یەعنی ئەم کراسە کۆن بکە وە بی دپینی یەعنی عومرت درێژی زۆر جلک کۆن بکە و بی دپینی لەکوردیش ئەو بەکاردی ئەگەر یەکیک جلکەکی تازە لەبەر بکا پێی دەگوتری ئەمە بەدپینی وە هەزاری تر یەعنی زوو ئەمەری هەتا زۆر جلک کۆن بکە وە فەری بەدی نینجا ئوم خالەد زۆر ژیا.

۷۸۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَا الْقَيْنُ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَأٌ لَهَا ثِقَاءٌ. عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ يَقُولُ يَارَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْتَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً قَدْ ابْلَغْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رِغَاءٌ يَقُولُ يَارَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْتَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ شَيْئاً قَدْ ابْلَغْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ فَيَقُولُ يَارَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْتَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ شَيْئاً قَدْ ابْلَغْتُكَ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ خَفِيفٌ فَيَقُولُ يَارَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْتَنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً قَدْ ابْلَغْتُكَ.

تەرجەمە

۷۸۰: دەگێڕنەوه لە ئەبو هورەیره رەزای خودای لێ بی پۆشیک پیتەمبەر (د) لەخوتبە قسەدی لەئەحوالی خاتن دەکرد. دەی فەرموو ئێوە لەدوینیا شتیکی وامە کەن کە لەقیامەت تووشی یەکیکتان بێم مەپتکی لەسەر مل و شانی بی و بارە بارپش بکا بۆ نابووچوونی لەناو مەخلوقاتێ سەرەتاو دوایی وولاغیتک لەسەر شانی بی بەحەم حەمەکردن وەکو لەکاتی کە هەوەسی دەچتە ئالیک نینجا بلتی: ئەی پیتەمبەری خودا لەهاوارم وەرە منیش بلیتم هیچم بۆ تۆ پێ ناکرێ لەلایەن خودای گەورەوه. بەپراستی حوکمی خودام بەتۆ راگەیاندا لەدوینیا دەبایە بەگوترە فەرمانی خودا بجوولێ یەو تە ئیمرو تووشی ئەم نابووچوونە و عەزابە ئەهاتبای وە لەسەر مل و شانیشی هەبێ ووشتریک قۆرەقۆرە هاوار بکا بلتی ئەی

پیتغه مبهری خودا له ژیر نهم باره گرانه نه جاتم بده منیش بلیتم هیچم بۆت پتی نا کرئ من به تۆم راگه یاند. له ملی هه بئ چهند کۆنه جلک و په پۆک که ده جوولینه وه به جوولانه وهی بایه کانی جوړیه جوړ ننجای بلی نهی پیتغه مبهری خودا له هاوارم وهره منیش بلیتم هیچم بده دست نهی به بۆ تۆ به ههر حوکمیتکی که راسپرام به تۆ شیم گوت.

(ش) نهم هه دیشه پیروژه ته فسیره بۆ نایه تی [وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] یه عنی له دونیا خیانه ت له ههر شتیک بکهی پۆژی قیامه ت نه و شته له سه ر ملت داده ندرئ به و شته وه له ناو مه خلوقات راده وه ستیو هه شرت له گه ل ده کرئ [اللَّهُمَّ اعْزِزْنَا مِنَ الْخِيَانَةِ وَالْمَسْئُولِيَةِ بِجَاهِ الْقُرْآنِ وَبِجَاهِ مَنْ أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ].

واتا خوداییه بمان پارێزه له خیانه ت و لی پرسینه وه له بۆ خاتری قورنان و بۆ خاتری نه وهی بۆت هه تاردوو (دوعای مترجم).

٧٨١: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرِو (ض) هُوَ فِي النَّارِ.

تهرجه مه

٧٨١: ده گێر نه وه له عبدالله کورئ هه زه تهی عومه ر په زای خودای لی بی گوتی پیاوێک هه بوو ناوی [که ره که ره] بوو چاوه دێری شتی گرانباری پیتغه مبه ر (د) ی ده کرد له کاتی کوشتاریش سه ری وولاغی بۆ ده گرت به نده یه کی ره ش بوو. وه کوو مرد پیتغه مبه ر (د) فه رمووی له سه ر گوناھی خۆی له ناگر دایه نه گه ر خودا عه فووی نه کرد بئ نه صحابیش. چون ته ماشای بکه ن دیتی یان له مالی - غه نائم - واته تالانی کافران. عه بایه کیان دۆزیه وه خیانه تی کرد بوو.

(ش) نهمه ده لیله که حوکمی خائن له مالی که م و زۆر وه کوو یه که.

٧٨٢: عَنْ أَنَسٍ (ض) قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقْفَلَةً مِنْ عَسْفَانَ وَرَسُولُ اللَّهِ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَقَدْ أَرْدَفَ صَفِيَّةُ بِنْتُ حُثَيْبٍ فَعَثَرَتْ نَاقَتُهُ فَصُرْعَا جَمِيعًا فَأَقْتَحَمَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي فِدَاكَ. فَقَالَ عَلَيْكَ الْمَرْوَةُ فَقَلَبَ ثَوْبًا عَلَى وَجْهِهِ وَاتَاهَا فَالْقَاءُ عَلَيْهَا وَاصْلَحَ لَهَا مَرْكَبُهُمَا فَرَكِبَا فَاکْتَفَفْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أَسْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ لَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذَلِكَ حَتَّى نَخْلُصَ الْمَدِينَةَ.

تهرجه مه

٧٨٢: ده گێڕنهوه له نه نه سی کۆری مالک په زای خودای لی بی گوتی له خدمهت پیغه مبهه بووین له گه پانه وهی له غه زای عوسفان که دوو قوناغ له مه که که وه دووره پیغه مبهه (د) له سه ره ووشتی خۆی بوو چه زه تهی صفیهی کچی حویهیی هاوشتبووه پشت خۆی ووشره که ی هه له نگوت هه ردوویان له سه ره ووشر به ربوونه وه خواری زهیدی کۆری سه هلی نه نصاری که ناسرابوو به نه بو طه له خه خۆی فره دا خواری له ووشر غاریدا بۆ خدمهت پیغه مبهه (د) گوتی نه ی پیغه مبهه ری خودا خودا من به قوریانی تۆ بکا. فره مووی له من واز بینه بچۆ لای نافرته که نه بو طه له خه به شمه یه که سه رو رووی خۆی دا پۆشی نه وه که چاوی به صفیه بکه وی چووه لای سه ریۆشه که ی به سه ره صفیه داداو نه وه که ببیهری ووشره که ی باش بۆ پێک خسته وه دووباره سواری بوونه وه نێمه ش پیغه مبهه مان له ناوخۆمان گرت وه ده وه ره مان لی دا وه کوو له مه دینه دیار که وتین پیغه مبهه (د) فره مووی نه ی خودایا نێمه گه پانه وه بۆ لای تۆ نێمه له هه موو گوناها ن گه پانه وه بۆ لای خودا وه نێمه خودا ده په رستین وه نێمه سوپاس و ستایشی خودا ده که ی نێتر زیکری هه ره نه مه بوو هه تا چوینه مه دینه.

(ش) حافظ ی دمیاطی ده لی که وتی پیغه مبهه (د) و صفیه له غه زای عوسفان نه بوو که له سالی شه شه می کۆچی بوو به لکی له غه زای خه بیه ره بوو که له سالی حه وته م بوو.

٧٨٣: عَنْ جَابِرٍ (ض) أَحْسَنْتِ الْأَنْصَارُ سَمَوًا بِأَسْمِي وَلَا تَكُنُوا بِكُنْيَتِي فَأَنَا أَنَا قَاسِمٌ.

تهرجه مه

٧٨٣: ده گێڕنهوه له جابری کۆری عبدالله نه نصاری په زای خودای لی بی گوتی نه نه سی کۆری فوضاله ی نه نصاری کۆرپکی بوو ناوی لی نا قاسم. نه نصار گوتیان پیت نالین ابو القاسم وپیت نالین چاوت پۆن که کۆرت بووه نه نه سی کۆری فوضاله ی چووه خدمهت پیغه مبهه (د) پێی گوت نه ی پیغه مبهه ری خودا کۆرپکم بووه ناوم لی ناوه قاسم نه نصاریش گوتیان نێمه به تۆ نالین ابو القاسم ده رباره ی بوونی کۆرپه که ت پیت نالین چاوت پۆن پیغه مبهه (د) فره مووی نافرین بۆ نه نصار قسه یه کی باشیان کردووه. ناوی من له مندالی خۆتان بنیت به لام کونیم که نه بولقاسمه چونکی نازناوی منه و تایبه ته به من جگه له من بۆ که سی تر به کاری مه هیتن پاشان به راستی من (قاسم) واته به ش که رم مالی میراتان لی به ش ده که م مالی تالانی کافراتان لی به ش ده که م به نه مری خودای

که وهره ننجاً له که سی تر ناوه شیتته وه قاسم بن به راستی پیغه مبه‌ر نه‌بی. اللهم صل علیه وعلى انصاره ومهاجریه واتباعه امین.

(ش) نیمامی شافعی وه‌کرو مه‌زه‌بی نه‌هلی ظاهر حوکمی کردوه به‌وهی که نابی که‌س کونیهی ابو القاسم به‌کارینی چونکه کونیه و نازناوی پیغه مبه‌ره له نیمامی مالکیش ده‌گیرنه وه دروسته ابو القاسم به‌کارین بۆ هه‌موو که‌س چونکه نه وه قه‌ده‌غه‌کردنه هه‌ر بۆ زه‌مانی پیغه مبه‌ره نه‌وه‌ک خه‌لکی تر نازناوی له‌گه‌ل پیغه مبه‌ر جیانه‌کرتته وه کوری جهریریش گوتیتی نه‌م نه‌هیه بۆ ته‌نزیه‌و نه‌ده‌به بۆ حه‌رام کردن نیه هه‌ندیکی تریش گوتوو یانه به‌که‌سیک بگوترتی ابو القاسم که ناوی محمد بن زه‌ره‌ری نی‌یه ته‌نیا کونیه بۆ که‌سیک به‌کارین نابن. خولاصه له‌به‌ر احتیاط که‌سیک کونیه و نازناوی خۆی نه‌کاته ابو القاسم باشته.

٧٨٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) مَا أُعْطِیْکُمْ وَلَا أَمْنَعُکُمْ اَنَا قَاسِمٌ أَضْعُ حَيْثُ أَمَرْتُ.

ته‌رجه‌مه

٧٨٤: ده‌گیرنه وه له‌نه‌بو هو‌په‌ره ره‌زای خودای لئ بی پیغه مبه‌ر (د) فه‌رموی من به‌نیوه ناده‌م به‌لکی خودا به‌نیوه دهدا وه له‌نیوه‌ش نابم به‌لکی ئه‌وی بی بری ئه‌وی بیدا هه‌ر خودایه من دابه‌ش ده‌که‌م له‌سه‌ر نه‌مرو فه‌رمانی خودا نه‌ک به‌په‌شی خۆم. ننجاً که‌سیک نه‌گه‌ر که‌می بن بده‌م به‌دانانی خودایه وه نه‌گه‌ر زۆریشی بن بده‌م به‌دانانی خودایه چونکی هه‌رچی هه‌یه به‌ایجادی خۆیه‌تی چی جایی به‌ملکایه‌تی مایفتح الله للناس من رحمة فلا مُمْسِكُ لَهَا وَمَا مُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ نه‌م نایه‌ته پیروزه بو به‌شاهیدی هه‌دیث.

٧٨٥: عَنْ خَوْلَةَ (ض) إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ته‌رجه‌مه

٧٨٥: ده‌گیرنه وه له‌خه‌ولهی نه‌نصاریه کچی قه‌سی کوری فه‌ر. خیزانی هه‌مه‌زی کوری عبدا‌لمطلب ره‌زای خودایان لئ بن گوتی بیستم له پیغه مبه‌ره (د) ده‌ی فه‌رموو به‌راستی هه‌ندێ پیاو هه‌ن ده‌سکاری مالی خودا ده‌که‌ن یه‌عنی له‌مواله‌ی که خودا دایناوه بۆ په‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی کاره‌که‌شیان به‌ناحه‌قه یه‌عنی له‌غه‌یری جیگای شه‌رعی ده‌دۆرتن یاخۆ به‌بن عه‌داله‌ت له‌موسته‌ه‌قان دابه‌ش ده‌که‌ن بۆ نه‌وانه ناگر رۆژی قیامه‌ت.

۷۸۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) غَزَا نَبِيُّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّْا بَيْنَ بِهَا وَلَا أَحَدُ بَنَى بَيْوتاً وَلَمْ يَرْفَعْ سَقُوفَهَا وَلَا أَحَدٌ إِشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خُلَفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ وَلَدَهَا فَغَزَا قَدْنَا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيباً مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشُّمُسِ إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحَبَسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ يَعْنِي النَّارُ لِنَأْكُلَهَا فَلَمْ نَطْعَمْهَا فَقَالَ إِنْ فِيكُمْ غُلُولٌ فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَلَزَقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ فَبَايَعْنِي قَبِيلَتُكَ فَلَزَقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ فَجَاؤُوا بِرُسٍ مِثْلَ رَأْسِ الْبَقَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعُوهَا فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ رَأْيِ عَجَزْنَا فَاحْلُهَا لَنَا.

تەرجەمە

۷۸۶: دەگێڕێنەوه لە ئەبو هوریرە رەزای خودای لێ بێ گوتی پێغه مبه‌ر (د) یوشە عی کۆری نون فەرمووی کە ئەویش پێغه مبه‌ر بوو کە لە پاش موسی ئەو کرا پێغه مبه‌ر وستی غەزا بکاتە سەر نەریحا و شەریان لە گەڵ بکا عاڵە مێکی زالم و سته‌مکاری لە ناو بوو بە قەومە کە خۆی گوت باکە سێک نە کە ویتە شوێن من بۆ غەزا ژنیتکی داخواز کرد بێن هێشتا نە ی گوزتبیستەوه بشی یەوێ بیگوزتەوه و نە و کە سەش نە کە ویتە شوێن من چەند خانووەکی دروست کرد بێن سەریان نە گیرابێن و نە و کە سەش نە کە ویتە شوێن من بۆ غەزا مێگەڵە مەرتکی ناوسی کڕیبێن یا مێگەڵە و وشتەرتکی ناوسی کڕیبێن هێشتا نە زابن ئەویش چاوه‌ڕێی زانیان بکا ئنجا یوشە ع پێغه مبه‌ر سەلامی خوا ی لێ بێ بە خۆبو لەشکری بەنی اسرائیل روشت بۆ سەر نەریحا لە نوێژی عەصر گەیشته‌ نەریحا یاخۆ نزیک بوو نوێژی عەصر بێی راستە و خۆ بە روژی گوت تۆ بە نە مری خودا فەرمانت پێ کراوه بە ناو بوون منیش بە نە مری تە کلێف لە لایەن خودا فەرمانم پێ کراوه بە نوێژکردن یارەبی واتە ئە ی خودایە رای بگری ناوانە بێن هەتا لەم کوشتارە دەبینەوه ئنجا روژ راگیرا ناوانە بوو هەتا خودا وولاتە کە ی بۆ فەتخ کرد تالان و غەنائم کوکرایەوه [عەادەتی پێغه مبه‌رانی پێشوش غەیری پێغه مبه‌ری خۆمان (د) وابوو تالانی کافران لەوان حەرام بوو ناگریک لە ناسمان دەهات مالی کافرانی هەموو دەسووتاند]. ئنجا دیتی یان ناگهات بەلام نەهیچی خوارد وە نەهیچی سووتاند حەزرەتی یوشە ع سەلامی خوا ی لێ بێ گوتی لەنیوێدا خائن هەیه ئنجا لە هەر قەبیلە یە ک پیاویک بێ مویا یە عەو موعا هە دەم لە گەڵ بکا لە سەر خیانت نەکردن. پیاویک لە قەبیلە یە ک هات مویا یە عە ی لە گەڵ کرد دەستی بە دەستی

یوشع پیغمبر وهنوسا گوتی دیاریوو قه بیله ی توخیانه تی له ناو هه یه هه موویان ده بی بین موویه عم له گه ل بکن. نجا دهستی دوویا و یا سی پیاو به دهستی وهنوسان. یوشع گوتی نهوا به دیار که وت نیوه خاین بزائم چیتان کردوه نجا چون سه رکیکیان هینا له زێ وهکوو سه رکه مانگا بوو دایان نا عارد ناگرهات غه نائی هه موو خوارد. له پاش پیغمبران خودا غه نائی کافرانی بو نیه حه لال کرد چونکی له خودا مه علوم بوو که نیه زه عیف و دهست کورت و عاجزین.

(ش) له بهر قصوری نومه ته کانی پیشوو له اخلاص غه نانم بۆیان حه رام بووه نه وهک به نیه تی مالی دونیا جهاد بکن به لام نومه تی محمد له بهر نه وه ی زۆر دلسۆزو موخلص بووینه غه نائیمان لۆ حه لال کرا. له راستیشدا هه روا بوو. کوشتاریان هه ر بۆ ره زای خودا بوو بۆ تالانی کافران نه بوو ههروه کو شوینه وارو کرداریان شاهیدیان بۆ ده دا.

۷۸۷: عن جابر (ض) شَقِيتَ اِنْ لَمْ اَعْدِلْ.

ته ره جه مه

۷۸۷: ده گێرنه وه له جابری کوری عبدالله ره زای خودای لی بی گوتی وه قتییک پیغمبر (د) تالانی هه وازنی دابهش ده کرد له (جعرا نه) پیاویک ناوی ذو الخویصره ی ته حیمی بوو گوتی به عه داله ت به. پیغمبر (د) فهرمووی تو پێ بزده که ی نه گه ر من عه داله ت نه بم چونکی تو تابعی منی وه له دوو من ده رۆی نه گه ر من عادل نه بم ده بی تو ش عادل نه بی به لکی لازم دێ ته وای نومه ت بێ عه داله ت بێ له بهر نه وه ی چونکه ده بی هه موو نومه ت به قسه ی پیغمبر بکا و اقتداو گوی رایه لی بکن له هه موو ره فتارو گوftar.

۷۸۸: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِ عَوْفٍ (ض) اَيُّكُمْ قَتَلَهُ قَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا اَنَا قَتَلْتُهُ. فَقَالَ هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَكُمَا قَالَا لَا. فَخَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ فَقَالَ كِلَاكُمَا قَتَلْتُهُ.

ته ره جه مه

۷۸۸: ده گێرنه وه له عبدالرحمن ی کوری عه وف ره زای خودای لی بی گوتی له غه زای بهر له پیزی شه رکه ران راوه ستا بووم ته ماشای لای راست و لای چه بی خۆم کرد دیتم من له بهینی دوو منالی تازه پێ گه یشتوو راوه ستاوم منیش ئاره زووم کرد له جیگایێکی باشت

بومايه كه ئى وه كوو منى لى بوايه بهلكى كوشتارم باشتړ پى دهكرا له بهينى نهم دوو مناله هيچم پى ناكړئ من لهم خه ياله دابووم يه كيتكيان نيشاره يتيكى چاوى بو كردم و گوتى نه رى مامه تو نه بو جهل ده ناسى كه عه مري كورې هشامه فيرعه ونى نهم نومده تيه. گوتم نهى ناسم به لام چى نيشت به نه بو جهله. گوتى خه بهرم پى دراوه جنيو به پيغه مبه ر ددها به حقتى نهو زاتهى كه روحي منى به دهسته شه خصم له شه خصى جودا نابيته وه هه تا ههركامه له ههردوومان نه جلى زووتر هاتوه نه مري. منيش سهرم سورما له قسه كهى ديتم نهو تيرش نيشاره يتيكى چاوى بو كردم و بى تهفاوت وهكو رة فيقه كهى هه رة شهى له نه بو جهل كرد هه ندهى پى نه چوو ديتم نه بو جهل له ناو له شكر ده جو لايه وه بى قهرار بوو زوو زوو جيتگاي خوى ده گويته وه منيش به مناله كامم گوت نهم كه سدى كه ههردووكتان ده تانه وى نه ميه. ههردوويان غارياندا سهرى به شير: لى ياندا به شيرى خويان هه تا كوشتيان. ننجا گه رانه وه بو خدمت پيغه مبه ر پيغه مبه ر (د) خه به رى كوژراني نه بو جهليان دايت فهرمووى كامه تان كوشتان ههركه سه گوتى من كوشتم فهرمووى شيرى خوتان - نه سترپته وه؟ گوتيان نا. پيغه مبه ر (د) ته ماشاى شيرى ههردوويانى كرد فهرمووى ههردووتان كوشتو تانه. [نهم دوو مناله شى يه كيتكيان مه عاذى كورې عه مري كورې جموحبوو نهو تيريان مه عاذى كورې عه فرا بو] ننجا چهكو جله كاني نه بو جهلى دايه مه عاذى كورې عه مري.

(ش): پيغه مبه ر (د) له پاش ته ماشا كردنى شيريان كه فهرمووى ههردووتان كوشتو تانه بو چا كردنه وهى دلى ههردوويان بوو نه گهر به قهرينهى نه وهى چهكو جلكه كاني دا به مه عاذى كورې عه مري: كوژه ر مه عاذى كورې عه مري بووه. ههروه كوو طه حاوى واى فهرمووه. مالكيه كانيش ووتوويانه نيمام سهريشكه «موخه يره» له وهى كه تالانه كه بداته ههركاميان: يه عنى نيمامى مالك ده لى مادام پيغه مبه ر (د) فهرمووى ههردووتان كوشتو تانه ههردوويان كوشتوويانه به لام نيمام سهريشكه بو داني تالان به ههركاميان.

٧٨٩: عَنْ أَنَسٍ (ض) مَا كَانَ حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا حَدِيثَ عَهْدِهِمْ بِكَفَرٍ. أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالْأَمْوَالِ وَتَرْجِعُونَ إِلَى رِحَالِكُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ رَضِينَا فَقَالَ لَهُمْ إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أُثْرَةً شَدِيدَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْحَوْضِ.

تهرجه مه

۷۸۹: ده گێرنهوه له نه نه سی کوری مالک رهزای خودای لی بی گوتی پیغه مبهەر (د) له تالان و غه نیمه تی ماله کانی ههوازن هه رکه سی خه لکی مه که بوو تازه موسولمان ببوون هه ریه کی سه د ووشتی پێ دا نه نصار گوتیان خودا پیغه مبهەر عه فوو بکا نه م هه موو مالی زۆری به نه هلی مه که دا که شیر ی ئیمه ش له خوتنی نه وان ئیستاش تکه ده کا ئیمه شی هیشه وه بێ نه وه ی چمان بداتی. نه م قسه ی نه نصار که شته پیغه مبهەر (د) نار دیه شوین نه نصار هه موو له خیه تیکی چه رم کو کرد نه وه لی نه که را غه یری نه نصار هه یچ که س له وی بی وه کوو هه موو کو بو نه وه پیغه مبهەر (د) چه ره لایان فه رموو ی چه نه م قسه یه له لای نه ئیوه م پێ که شته وه ؟. پیاهه کانی تی که شته وه گوتیان نه ی پیغه مبهیری خودا نه م قسه یه له پیاهه عاقل و تهواهه کاغان نه گوتراوه. به لام به راستی تازه پێ که شته وه کان و که نه که کاغان عه ینی نه م قسه یان نه که رچی کرد به لام قسه ی نه وان لای ئیمه بێ قیمه ته پیغه مبهەر (د) فه رموو ی من مال ده به خشم به و پیاهه رانه ی تازه موسولمان بوونه له میژ نی یه له کفر جودا بوو نه وه بۆ وه رگرتنی دل یان. نه ری ئیوه رازی نین نه وان به مالی دنیا وه بکه رپنه وه بۆ مه که که ئیوه ش به پیغه مبهیری خودا وه بکه رپنه وه بۆ نوردو گاهی خوتان. قه سم به خودا نه وی ئیوه پێ ده که رپنه وه باشته ره له وی نه وان پێ ده که رپنه وه گوتیان به لی وایه فه رمووده ی تویه نه ی پیغه مبهیری خودا به راستی و به بێ گومان ئیمه رازین. پاشان پیغه مبهەر (د) فه رموو ی ئیوه له پاش من ده بین چه نه فه رمان دار پیک که مال به ئیوه ناده ن به لکو ده ده نه غه یری ئیوه به ناحق (نه ک له بهر حیکمه تیک وه کوو من ده ر حق به نه هلی مه که). نه جا خوتان را گر ن له پێش موقه ده رات هه تا ده که نه خد مه ت خودا و پیغه مبهیری خودا له سه ر حه وزی که و ته ر.

۷۹۰: عَنْ جُبَيْرِ مُطْعِمٍ (ض) اَعْطَوْنِي رِدَائِي فَلَوْ كَانَ عِنْدُ هَذِهِ الْعِصَاةِ نَعْمًا لَقَسَمْتُ بَيْنَكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُونِي بَخِيلًا وَلَا كَذُوبًا وَلَا جَبَانًا.

تهرجه مه

۷۹۰: ده گێرنهوه له جو به یری کوری مو طعیم رهزای خودای لی بی. کاتیک له لای پیغه مبهەر بووین له گه ل خه لکی تر وه کوو له غه زای حونه ی هاته وه قه ومیکی زۆر له عه ره به کانی بیابان نشین ده وره یان له پیغه مبهردا به ده ست و دامه نی وه نوosan که مالی غه نیمه تیان پێ بدا. به نا چاری په نایان برده لای داری سه ره (سه ره: دار یکی در کاوی یه

گولیتیکی زهردی هیه). درکی داره که کورته کی پیغه مبهری گرت راهه ستا فره رموی کورته که کم بده نه وه نه گهر به قه دهر نهم هه موو داره درکاو یانه ی گه وره ووشترو وولاغ و کاران بی لیستان دابهش ده کم پاشانیش نامبین ره زیل بم ناشمبین دروژن بم یه عنی له سهر وه عده ی خوّم پیتان نه دهم وه ناشم بین ترسنوک بم (یه عنی ناترسیم فه قیر بیم).

۷۹۱: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ض) فَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أَوْذَى بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبِّرْ.

تهرجه مه

۷۹۱: ده گیتیه وه له عبداللهی کوری مه سعود ره زای خودای لی بی گوتی له غه زای حونه بن پیغه مبهر (د) دهر یاره ی غه ناتم (تالانی کافران) زوری به هه نده کان دا له بهر حیکه تیک مه نه له ن سهد ووشتری دایه نه قره عی کوری حابسی مه جاشعی چونکی یه کیک برو تازه موسولمان ببوو سهد ووشتریشی دایه عویه ی نه ی کوری حصنی فزاری وه کوو نه ویش تازه موسولمان ببوو. دایه هه ندیک تر له ناو دارانی عهره ب سهد سهد له دابهش کردنی غه ناتم نه ورژه نه شرافه کانی عهره بی پیتش خست له سهر نه وانی تر موسته بای کوری قوشه یری منافق گوتی والله نهم دابهش کردنه عه داله تی تیا نه کرا وه نیراده ی رازی بوونی خوداشی تیا نه کرا. منیش گوتم والله قسه ی نهم منافقه به پیغه مبهر ده لیم چومه خدمت پیغه مبهر پیم گوت فره رموی که وایه کن عه داله ده کا وه کوو خوداو پیغه مبهری خودا عه داله ت نه کن ره حمه تی خودا له موسابن به راستی له مه ز یاتر قسه ی پین گوتراو نه زیه تی درایه صه برو نارامیشی گرت سه لامی خوی لی بی.

(ش): نه سه لمیندراوه - ثابت نه بووه - که پیغه مبهر (د) نه و منافقه ی سزا دابن له وانه یه له سهری ثابت نه بووه چونکه نه وی قسه که ی له وی گیتیه وه هه ره کیک بووه به شاهیدی یه کیک خوین نارژن یاخو قسه که ی به ناشکرا دژی پیغه مبهرایه تی نه بووه به لکی له دابهش کردنه تهرکی عه داله تی نسبه ت وه بال داوه نه وه ندهش موجبی کفر نی به «منیش ده لیم: واته موته رجیمی نهم حه دیشانه: به نیلتزام موجبه له پاش ثبوت نه بین بکوژی».

۷۹۲: عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْأَنْصَارِيِّ (ض) أَظَنُّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ قَالُوا أَجَلُ يَارَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَأُبَشِّرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسُرُّكُمْ فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَحْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْسُطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ.

تهرجه ده

۷۹۲: ده گټړنه وه له عه مری کورې عه وږی نه نصاری په زای خودای لټی بی حلیف و سوتند خوږ بوو له گه لټ قه بیللی بهنی عامر کورې لوی نه هلی مه که ننجا وه هم نه چی نه هلی مه که بووه. به دریش بووه (واتا له شه پری به در به شدار بووه) گوتی پیغه مبه ر (د) نه بو عوبه یده ی کورې جه راحی ناردده به حره ین جزیه ی نه وی بټینی چونکه پیغه مبه ر (د) له سالی وفود که سالی نویه می هیجری بوو صولخی له گه لټ کردبوون علانی کورې حه مزه ی به نه میر له سر ته عین کردبوون نه بو عوبه یده له جزیه ی به حرتن سه د ه هزار دیناری هینا له گه لټ نوژی سبه ینه گه یشته مه دینه نه مه یه کم خه راجبوو که بټ پیغه مبه ر هات. نه نصار خه به ری هاتنه وه ی نه بو عوبه یده یان زانی بوو. نوژیان له گه لټ پیغه مبه ر کردو هلستان ته شریفی روشت نه نصار خوژیان نیشاندا- خوژیان نیشانی پیغه مبه ردا پیغه مبه ر (د) گرزیه وه وه کوو چاوی پټیان که وت فهرمووی واتن ده گم بیستو تانه نه بو عوبه یده هاتو ته وه شتیکشی هیناوه. گوتیان به لټ وایه نه ی پیغه مبه ری خودا فهرمووی موژده تان لټی بی و نومیدی فهرح و که یف خوشی و فره وانیستان هه بی. سوتندم به خودا من ناترسم له ټیوه فقیرین به لام ده ترسیم مالی دونیاتان زور پټ بدری هه مووتان ده وله مند بین وه کوو عالمی پیش زه مانی خوژان ټیوه ش حه سوودی به یه کتر بیهن وه کوو نه وانی پیش ټیوه حه سوودیان به یه کتری برد له سر مالی دنیا هه مووتان به هیلاکدا نه و دنیا یه هه روه کوو نه وانی پیش ټیوه ی به هیلاکدا.

۷۹۳: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرِو (ض) مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنْ رِيحَهَا يَوْجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا.

تهرجه ده

۷۹۳: ده گټړنه وه له عبدالله ی کورې عه مری کورې عاص په زای خودای لټی بی پیغه مبه ر (د) فهرمووی هه رکه سټک ذی یه ک بکوژی (ذمی دیان یا خو جوله که له وولاتی نیسلام). به ناحق بټینی خوشی به هشت بین ناکا که بوونی به هشتیش رټگی چل سال ده روا. واتا هه سستی پټ ده کری. له سر حوکمی ظاهرو دیاری نه م حه دیشه پیروزه واده گه یدنی نه گه ر که سټک پټگانه یه ک له ژیر نه مان و عه هدی بکوژی یا خو جوله که و دیانټیکی بکوژی ده بی له به هشت مه حروم و مه نیوس بی به لام مه عنای نه م حه دیشه لای نه هلی سونه ت و جه معات له گه لټ سابقین که موقه ره به کائن ناچی وه بټینی به هشتیش ناکا

له گهل نه و كه سانه ي كه له پريگای چل سال بيتن ده كهن بهلكي له گهل نه و كه سانه بيتن ده كا كه له پريگای كه متر له چل سال بيتن ده كا چونكي نه وانه ي خه لك ده كوژن و گونا هه گه و ره كانی تر ده كهن له ناگر هه تا هه تا به نامينسته وه يا خو گوتويانه نه م حه ديشه پيروزه له مه قامی ته هديدو هه ره شه هاتوه.

٧٩٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِجْمَعُوا لِي مَن كَانَ هَاهُنَا مِنْ يَهُودٍ فَجُمِعُوا لَهُ فَقَالَ لَهُمْ إِنِّي سَأَلْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي مِنْهُ فَقَالُوا نَعَمْ. قَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنَ أَبُوْكُمْ قَالُوا فَلَانُ قَالَ كَذَبْتُمْ بَلْ أَبُوْكُمْ فَلَانُ قَالُوا صَدَقْتَ. قَالَ فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُ عَنْهُ فَقَالُوا نَعَمْ يَا أبا القاسم وَإِنْ كَذَبْنَا عَرَفْتَ كَذَبْنَا كَمَا عَرَفْتَهُ فِي آبِنَا فَقَالَ لَهُمْ مَنَ أَهْلُ النَّارِ قَالُوا نَكُونُ فِيهَا يَسِيرًا ثُمَّ تَخَلَّفُونَا فِيهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اخْسَنُوا فِيهَا وَاللَّهِ لَا تَخْلَفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا. ثُمَّ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ فَقَالُوا نَعَمْ يَا أبا القاسم قَالَ هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّأِ سُمًّا قَالُوا نَعَمْ. قَالَ مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ. قَالُوا أَرَدْنَا إِنْ كُنْتَ كَانِيًّا نَسْتَرِيحُ وَإِنْ كُنْتَ نَبِيًّا لَمْ يَضُرْك.

تهرجه مه

٧٩٤: ده گيرينه وه له نه بو هو پيره ره زای خودای لی بی گوتی وه کوو خه بیه ره فه تح کرا زهینه بی کچی حارثی جووله که مه پیکي کولاوو به ژهر لیتراوی نارد بو پیغه مبه ره (د) خودا وه کوو به الهام ناگاداری کرد له م کاره - واته خستی به ناو دلی که نه م مه ره زه هراویه فه رموی هه رچه ند جووله که به کی لیتره هه به بزم کۆیکه نه وه هه موو کۆکرانه وه پیغه مبه ره (د) فه رموی م نه شتیک لیستان بیرسم راستم پی ده لیتن گوتیان به لی فه رموی باوکتان کتی به گوتیان فلانه فه رموی درۆتان کرد باوکتان فلان که سه گوتیان راست ده که ی فه رموی نه مجاره نه گهر شتیک لیستان بیرسم راستم پی ده لیتن گوتیان به لی نه ی ابو القاسم نه گهر نیتمه درۆ بکه ین تو ده زانی هه وه کو زانیت دربارهی باوکتان. فه رموی کتی ده چیه ناگر گوتیان نیتمه که میتک له ناو ناگر ده بین پاشان نیوه ده به جی نشینی نیتمه پیغه مبه ره (د) فه رموی چه غه بن یه عنی وه ک سه گ مه وه رن به حه قی خودا نیتمه نابینه جی نشینی نیوه یه عنی نالیم نه شقیای اسلام تووشی ناگر نابی به لام تووشبو نه که یان کاتی به (مه وه ته) هه تا هه تا به نی به به لام جگه له نیسلام له جووله که وه غه پیری جووله که هه تا هه تا به له ناگر دا ده بن درچوونیان له ناگر قه ده غه به نجا جی نیشینستان له کوئی بوو که

مه‌عنای خلافت تصور نه‌کړئ. دیسان پیغه‌مبه‌ر (د) فرمووی نه‌مجاره‌ راستم پی ده‌لین نه‌گه‌ر پرسپاریکی ترتان لی بکه‌م گوتیان به‌لی نه‌ی ابو‌القاسم فرمووی نایا زه‌ه‌رتان له‌مه‌ره‌ک‌ه‌ی که بو‌منتان کوشتب‌تو‌ه‌ کردبوو؟.

گوتیان به‌لی: فرمووی بوچی واتان کرد گوتیان به‌م نیراده‌یه وامن کرد نه‌گه‌ر دروژن بی له‌یه‌قه‌مان ده‌بی‌یوه‌ وه‌ استراحت ده‌ک‌ه‌ین نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریش بی هیچ زیانی بو‌ت ناب‌ی.

پیغه‌مبه‌ر (د) عتابی له‌ژنه‌ جوله‌که‌که‌ نه‌گرت به‌ پیغه‌مبه‌ریان گوت که بی‌کوژن فرمووی مه‌یکوژن - زوهری گوتیتی ژنه‌که‌ موسلمان بو وازیشی له‌کوشتنی هینا یه‌عنی ژنه‌که‌ی قه‌صاص نه‌کرد له‌جیاتی مردنی بشری کوری به‌راء به‌خواردنی گوشته‌که‌ی زه‌ه‌راوی. به‌لام به‌یه‌قی گوتیتی پیشان وازی لی هینا پاشان وه‌کوو بشر‌گه‌یسته‌ شه‌هادت واته‌ به‌گوشته‌که‌ مرد ژنه‌که‌ی قه‌صاص کرد. (پرحمته‌ی خودا له‌هه‌موومان بی).

۷۹۵: عَنْ سَهْلِ ابْنِ أَبِي حُثْمَةَ (ض) كَبُرَ كَبْرُ اتِّحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ قَاتِلِكُمْ أَوْ صَاحِبِكُمْ قَالُوا كَيْفَ نَحْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرِ قَالَ فَيُتْبَرِنُكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ. فَقَالُوا كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كَفَّارٍ فَعَقَّلَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عِنْدِهِ.

ته‌رجه‌مه

۷۹۵: ده‌گيړنه‌وه‌ له‌سه‌ه‌لی کورې ابو‌حشمه‌ی نه‌نصاری مه‌ده‌نی ناو عبدالله (ره‌زای خودای لی بی) گوتی عبدالله‌ی کورې سه‌ه‌لی حارثی موحیه‌صه‌ی کورې مه‌سعودی کورې زه‌یدی له‌گه‌ل چه‌ند ره‌فیقي تر بو‌خورماک‌رین چونه‌ خه‌بیر له‌کاتی ناشتی و صلح پاشان عبدالله و محیصه‌ له‌یه‌کتر جودا بو‌ونه‌وه‌. پاشان موحیه‌صه‌ بو‌ جیگه‌ی عبدالله چوو دیتی عبدالله له‌کانی‌یه‌ک فره‌دراوه‌ ملیان شکاندوه‌ له‌خوینی خزی وه‌ردراوه‌ وه‌ کوژراوه‌. به‌هر حالیک شارديه‌وه‌ پاشان هاته‌وه‌ مه‌دینه‌ عبدالرحمن ی کورې سه‌هل برای عبدالله‌ی کوژراو: وه‌کوو خه‌به‌ری کوژرانی برای درایه‌ که زوژ گران بوو زانی له‌گه‌ل دووکورې مه‌سعود که موحیه‌صه‌و حویه‌صه‌ بوون. بو‌خه‌به‌ردانی قه‌ضیه‌ی هاته‌ه‌ خدمت پیغه‌مبه‌ر (د) عبدالرحمن چونکی جیگه‌رسوژ بوو له‌به‌ر کوژرانی برای و موده‌عیش بوو بو‌ قه‌صنیه‌ گيړانه‌وه‌ چوه‌و پتش نه‌گه‌رچی بجوړکتر بوو له‌ره‌فیقان پیغه‌مبه‌ریش (د) نه‌گه‌رچی زانا‌بوو که موده‌عی حقه‌ی قسه‌ی ه‌یه‌ به‌لام موحیه‌صه‌ له‌نه‌صلی قه‌صنیه‌ خه‌به‌ردار‌تر‌بوو چونکی عبدالرحمن یش له‌وی زانی بوو- نه‌ی ه‌یشت قسه‌ بکا.

فهرمووی با گه‌وره قسه‌بکا. ننجاً عبدالرحمن سکوتی کرد موحه‌یصه قسه‌که‌ی بۆ گیتراوه. پیغه‌مبهر (د) به‌خطابیکی جهمعی فهرمووی ئیتوه ده‌توانن سویند بخۆن له‌سهر ته‌عینی قاتل (کوژهر) بۆ خاتری استحقاقی به‌ده‌لی خوینی قاتل به‌لام مه‌به‌ستیشی له‌م دووانه (خطابه) ته‌نیا عبدالرحمنی برای کوژراو بوو. چونکی له‌وانیش مه‌علوم بوو. سویند له‌سهر وارته نه‌وانیش گوتیان چلۆن سویند به‌خۆن وه‌کوو نه‌م که‌سه کوژراوه ئیمه له‌وی حازر نه‌بووین وه کوژهریشمان نه‌دیوه به‌چاوی خۆمان فهرمووی مادام ئیتوه سویند ناخۆن با جووله‌که په‌نجاً که‌سی موته‌هم‌میان سویند بۆ ئیتوه بخۆن خۆیان له‌ده‌عوای ئیتوه نه‌جات بده‌ن- نه‌وانیش گوتیان ئیمه چلۆن اعتبار به‌که‌ین به‌سویند خواردنی قه‌ومیک که کافرن؟

(ش): خطابی: گویتی پیغه‌مبهر (د) بۆ سویند ابتدای به‌موده‌عیان کرد وه‌کوو موده‌عی سویندیان نه‌خوارد سویندی خسته سهر موده‌عا علییه‌یان. نه‌گهر فهره‌زه‌ن -فرضا- جووله‌که‌ش سویندیان نه‌خواردایه به‌سویندی موده‌عی رازی بوونایه وه موده‌عیش سویندی به‌خواردایه قصاصی له‌سهر جووله‌که لازم ده‌هات. به‌لام له‌قسامه‌ت ده‌رباره‌ی نه‌م ماده‌یه مستثنایه چونکی له‌قه‌سامه‌ت غه‌یری دیه‌ت نیه (قه‌صاصی نی‌یه لیته نه‌بی).

نه‌حکامی قه‌سامه‌ت وه‌کوو سائری نه‌حکامی تر نی‌یه له‌گه‌ڵ ده‌عوایه‌کانی تر موخالفه مه‌ته‌له‌ن له‌گون‌دیک پیس به‌عه‌داوه‌تیک پیشو به‌که‌کیان بریندار کرابن یا کوژرابن له‌لایه‌ن قه‌ومیک پاشان به‌کتیک له‌و قه‌ومه دیتیان کوژرابو له‌و گونده قاتلش مه‌علوم نه‌بوو وارثی کوژراوی قه‌ومه‌که به‌نجاً که‌س له‌نه‌هلی گونده‌که له‌وانه‌ی که موته‌هم‌می خوینه‌تی سویندیان ده‌دا که ئیمه بچ خه‌به‌رین له‌کوشتنی نه‌م پیاوه له‌پاشانیش دیه‌شیان لی ده‌ستینی. به‌لام له‌قه‌ضیه‌ی نه‌م جووله‌که‌نه چونکی نه‌ موده‌عی سویندی خوارد نه‌رازیش بوو به‌سویندی موده‌عا علییه‌یه‌کان دیه نه‌که‌وته سهر جووله‌که‌کان به‌لکی پیغه‌مبهر (د) له‌خالص مالی خۆی سه‌د ووشتری دا (چونکی پیغه‌مبهر به‌خۆی خاوه‌نی کاروباری موسولمانانه). موخاله‌فه‌ی قه‌سامه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌عوایه‌کانی تر نه‌مه‌یه: چونکی له‌هم‌مو ده‌عوایه‌ک سویند له‌سهر موده‌عا علییه‌یه. له‌قه‌سامه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌بوونی دوژمنایه‌تیک کۆن سوینده‌که له‌سهر موده‌عه‌یه وه دیه‌ش وه‌ده‌گری له‌مودعی علییه.

٧٩٦ عَنْ عَوْفِ ابْنِ مَالِكٍ (ض) أَعْدُ دَسِئاً بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ مَوْتِي ثُمَّ فَتَحَ بَيْتَ الْمُقَدَّسِ ثُمَّ مَوْتَانِ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقُعَاصِ الْغَنَمِ ثُمَّ اسْتِفَاضَةُ الْمَالِ حَتَّى يُعْطِيَ الرَّجُلُ مِائَةَ دِينَارٍ فَيُظْلُ سَاخِطاً ثُمَّ فِتْنَةٌ لِيَبْقَى بَيْتُ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا بَحْلَتُهُ ثُمَّ هَدَنَةٌ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيَغْدِرُونَ فَيَاتُونَكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا.

تهرجه مه

۷۹۶: ده گێرنه وه له عه و فی کوری مالک نه شجعه ی رهزای خودای لی بی گوتی هاته خدمهت پیغه مبه ر (د) له نیو ختیه تیک بوو له چه رمی ده باغ کراو فه رموی شش نیشانه برمه یه له پیش قیامهت. ۱- یه کیان مر دنی من. ۲- دووه میان گر تنی قودس. ۳- سی یه میان مر دنیکی زۆر نه ستوور عیله تیکتان تووش ده بی وه کوو (عه صاصه) تووشی حه یوانات ده بی شتیک له لووتی هه ل ده ژۆی و له نا کاو ده مری. ۴- چواره م پاره زۆر ده بی هه تا پیاو هه یه سه د دینار ده به خشی نه وی پاره که ی پی به خشراوه رقی ده به توه نه م مه بله غه ی پی که مه. ۵- پیته جه م فته یه که ه یچ مالیک له عه ره ب نامینی مه که ر به چته ناوی. ۶- شه شه م ناشتی و کوشتار نه کردنیک له بهینی نیوه و له بهینی به نی نه صفه ر ده بی پاشان نه وان غه در ده که ن ئنجا دینه سه رتان له ژۆر هه شتا به یداغ له ژۆر هه ر به یداغیتیک دوا زده هه زار هه یه که هه مووی ده کا نوسه دو شه ست هه زار.

«عن انس (رض) لكل غابر لواء يوم القيامة يُنصب».

ده گێرنه وه له نه نه س و عبدا لله کوری مه سعود رهزای خودای لی بی گوتیان پیغه مبه ر (د) گوتی بو هه ر که سیک غه در ی کرد بی له به جی گه یان دنی وه عده ی خو ی یه عنی وه عده ی دا بی و به جیشی نه گه یان دبی به یداغیتیک هه یه نه صب ده کۆی به نیشانه له سه ر نه م صفه ته به ده ی یه عنی تا مه خلوقات ی مه حشه ر بزانه نه م پیاو وه عده ی به جی نه گه یان دو وه.

کتاب بدأ الخلق

باسی سهره‌تای دروست بوونی گهر دوون

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۹۷: عَنْ عِمْرَانَ (ض) اِقْبَلُوا الْبُشْرَى يَا بَنِي ثَمِيمِ اِقْبَلُوا الْبُشْرَى. يَا اَهْلَ الْيَمَنِ
اِذَا لَمْ يَطْلُبْهَا بَنُو ثَمِيمِ كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَكَتَبَ فِي
الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ.

ته‌رجه‌مه

۷۹۷: ده‌گیتیره‌ده له‌عمرانی کوری حصین په‌زای خودای لئ بی گوتی سالی نزه‌می
هیجری چهند که‌ستیک له‌بنی ته‌میم هاتنه خدمت پیغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی نه‌ی به‌نی
ته‌میم موژده‌تان پئ ده‌دهم به‌شتیک که به‌یانی مه‌ده‌و مه‌عاده‌ موجه‌ بۆ نه‌وی بچنه‌ ناو
به‌ده‌شت. گوتیان: یه‌عنی نه‌قره‌عی کوری حابس گوتی: موژده‌ت دا. ئیمه‌ بۆین هاتوین
هه‌ندئ مالمان پئ به‌ی پیغه‌مبه‌ر (د) له‌جوابی نه‌وان پرویی پیروزی گۆزا چونکی بۆی
ناشکرا‌بوو نه‌مانه‌ طالبی ناخیره‌ت نین طالبی دونیان پاشان له‌خه‌لکی یه‌مه‌ن نه‌شعه‌ری
هاتن فهرمووی موژده‌تان پئ ده‌دهم ئیتوه‌ موژده‌م لئ قبول بکه‌ن چونکی به‌نی ته‌میم
قبوولیان نه‌کرد. گوتیان قبولمان کرد نئجا پیغه‌مبه‌ر (د) به‌یانی دروست بوونی یه‌که‌م
جاری عاله‌می بۆ کردن فهرمووی خودای گه‌وره‌ هه‌بوو به‌ وجودی نه‌زه‌لی بئ له‌نه‌و هیج
شتیک نه‌بوو پاشان ته‌ختی خودا دروست بوو (عه‌رش) له‌سه‌ر ناو یه‌عنی به‌ینی عه‌رش و
ناو چۆل بوو هیج نه‌بوو پاشان ته‌قدیری کردو اثباتی کرد هه‌موو شتیک له‌جه‌وا‌ه‌رو
نه‌عراض و نه‌فعال و نه‌قوالی عاله‌م واته‌ کاکله‌و قه‌پیلک و کرده‌وه‌و قسه‌کانی خه‌لک
له‌جیت‌گایه‌ک که له‌وح المحفوظه - پاشان ناسمانه‌کان و عاردی دروست کرد. پاشان
یه‌کیتک بانگی کردم نه‌ی کوری (حصین). ووشتره‌که‌ت رای کرد منیش که‌وقه‌ شوین
ووشتره‌که له‌به‌ر - سه‌رابی - کاتی نیوه‌رۆ که ببووه‌ فاصل له‌به‌ینی من و ووشتره‌که باشم
نه‌ده‌دیت والله‌ هه‌زم ده‌کرد وازم له‌ووشتره‌که به‌ینایه‌ به‌لام له‌مه‌جلیسی پروه‌عزو نامۆ‌گاری
و حیکمه‌تی پیغه‌مبه‌ر هه‌لنه‌ستامایه‌.

(ش): واوی (وكان) (وَكْتَبَ) (وَخَلَقَ) لهم حەدیشه بەمەعنا (ئەم) وا زاندرای لێره لەم حەدیشه ناو لەپێش هەموو شتێک بێ هەروەکوو ابن جریر وە غەیری ئەوانیش لە ابن عباس گێڕایەتیانەوه لەمەعناى [وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ]. عەرشی خودای گەوره لەسەر ئاوبوو ئاوی لەپێش هەموو شتێک خەلق کرد وەکوو ئیرادەى فەرموو عەالم خەلق بکا دوو کەلیکی لەناو دەرخت لەسەرەوهی ئاو راوەستا بوو بە -سما- واتە ئاسمان - بۆ ئاو پاشان ئاوی پەق و ووشک کرد کردی بەیدک عارد پاشان چینهکانی (طبقاتی) عاردی لەیه کتر جودا کردەوه. بوو بە حەوت تەبەقە وەکوو عارد بۆین نایەت دەفەرموی -وَاللَّهُ خَلَقَ كُلُّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ: وە دەفەرموی وکان عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ. ئەگەر کەستیک بلێ مەبەست لەناو لە (كُلُّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ) - نوظفەیه: لەحق دووره چونکی نوظفە ئاوی موطلق نی-یه بەلکی قورئان تەعبیری داوه بە ئاوی موقەیدە هەر وەکوو دەفەرموی - مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ - لەگەڵ ئەمەش زۆر حەیانوات هەیه لەنوظفە نی-یه وەکوو کرمی مێوہجات -تەعین بۆ مەبەست (موراد) لەناو ئەو ئاویە کە یەکتیکە لە عەنصر -بوونی ئاو بەمەخلوقی اول لەعەالم منافی نی-یه لەگەڵ والجان خەلقناہ من نار السموم یا لەگەڵ حەدیشی خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ - چونکی ئەصلى نورو ئاتە ئاگرو پۆناکی - ئاوه. انکاریش ناکرێ خەلقى ئاگر لەناو چونکی خودای گەوره بەتوانای خۆی ناوو ئاگری کۆکردووتەوه لەداری تەر - مِنْ الشَّجَرِ الاخْضَرِ نَاراً فَاذا هم توقدون - هەتا بەغایەتیک طبائعین - واتە ئەوانەى دەلێن هەموو شتێک لەسروشتە -گوتوویانە ئاو بەهەلبرژانی خۆی ئەبێ بەبوخار ئەبێ بەهەوا هەوا ئەبێ بەئاگر. هەروەکوو لەبابەگورگور لەشاری کەرکوک کە دەبینی بلیسە ئاگری گەوره کە پەیدا دەبی لەغازی پەیدا بوو لەبەنزین -کە شەلە-.

٧٩٨: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) يَقُولُ اللَّهُ شَتَمَنِي ابْنُ اَنَسَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اَنْ يَشْتِمَنِي وَيَكْتَبَنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ - اَمَّا شَتَمُهُ فَقَوْلُهُ اَنْ لِي وَكَدّاً وَاَمَّا تَكْنِيئُهُ فَقَوْلُهُ لَيْسَ يُعَيِّنُنِي كَمَا بَدَّعَنِي.

تەرجەمە

٧٩٨: دەگێڕنەوه لەئەبو هورەیره (پەزای خودای لێ بێ) پێغەمبەر (د) فەرمووی خودای گەوره دەفەرموی مەژۆ کە کوری ئادەمە جێتوی بەمن دا کە لایقیش نی-یه بۆ ئەو جێتو بەمن بدا و نەسبەتی درۆش وەبال من دەدا ئەمەش بۆ ئەو لایق نی-یه. ئەما جێتوہکەى

نم قسه‌یه که واپیشان ددها دهریاره‌ی هه‌بون‌ی منداله بۆ من به‌لام به‌درۆخستن‌ه‌وه‌که‌شی
نهمه‌یه ده‌لی خودا دووباره من زیندوو ناکاته‌وه وه‌کوو جاری پیشوو که منی دروست کرد
له‌دونیا. نهمه قسه‌ی بوت په‌رستانه که باوه‌ری‌یان به‌قیامه‌ت نه‌بوو.

۷۹۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخُلُقَ كَتَبَ فِي كِتَابٍ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ
الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي.

ته‌رجه‌مه

۷۹۹: ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بو هه‌وێره‌یه ره‌زای خودای لێ بی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی وه‌کو
خودای گه‌وره له‌ته‌جه‌لی پیشوو پێشی خه‌لقی عه‌لمه‌م ایجادی صوره‌تی هه‌موو عه‌لمه‌می
بۆخۆی کرد که وه‌کوو ئاوێنه هه‌موو صفاتی جه‌مالیه‌و جه‌لالیه‌ی خۆی تێدا بینی. چونکی
دیقن له‌ناو ئاوێنه غه‌یری دیتنی خۆیتی به‌خۆی. نه‌مری کرده قه‌له‌م له‌پاش کێشانی
صوره‌تی نهم هه‌موو عه‌لمه‌مه له‌جه‌واهرو نه‌فعال و نه‌قوال حوسن و قبح و کفرو نیمان -
واته له کاکله‌و قه‌یتلک و کرده‌وه‌و گوتن و باشی و خراپی و کافری و باوه‌ره‌ینان - باش و
به‌د به‌هره‌ر صه‌فه‌تێکی هه‌یانه بنووسه. له‌کتایێک که لوح المحفوظه ئنجا نهم که‌تابه‌ لای
خۆیه‌تی له‌سه‌ره‌وه‌ی عه‌رش (بزه له مه‌خلوقات هه‌ستی پێ ناکرێ). که به‌پراستی
میه‌ره‌بانیم زه‌لت‌ره له‌ ته‌وره‌بوونم. له‌سه‌ر موافقه‌ی قورئانی پیروژ [کتب علی نفسه
الرحمة]. به‌نیشاره وه‌ب‌ال نهم چه‌دیشه هه‌روه‌کوو فري‌دالدين عطار به‌فارسی گوتیتی:

خودرا پدید کرد زخود سری خود دمی

هه‌جده هزار عالمی اسرار امده

ئنجا له‌پیشاندانی پیشووی چلۆن عه‌لمه‌م نووسراو طه‌بع کرا گۆڕانی تێدانی‌یه نه‌گه‌ر نا
لازم دی گۆڕانی عیلمی نه‌زه‌لی به‌ جه‌هل نهم که‌می‌یه‌ش له‌کردگاری کائنات مه‌حاله بۆین
نیامی غه‌زالی فه‌رمویتی [لیس في الامکان اَبَدَ عَ مَا كَانَ]. ئنجا نه‌حوالی عه‌لمه‌م که
پیشان دانی به‌ره‌به‌ره‌و یه‌ک له‌دوو یه‌کی دونیا یه‌ بۆین چه‌زه‌تی عه‌لی فه‌رموویه‌تی [الناس
يخافون من الخاتمة انا اخاف من الفاتحة] چونکی نه‌حوالی به‌ده‌رخستن‌ی به‌ره‌ به‌ره‌ی
دونیا که ئا‌ثارو شو‌ینه‌واری تابعی نه‌حوالی پیشاندانی یه‌که‌م جاره که ئا‌ثارزو شو‌ینه‌واری
پیشاندانی (باطنه) که یه‌که‌م جار ه‌رووی داوه. یه‌عنی له‌پیشاندانی یه‌که‌م جار نه‌گه‌ر

جه وهري روحي له سهر نوقطه‌ی سه عادهت دانرايئ له دونيا ههر سه عیدو کامه رانه
 له قیامه تیش ههر کامرانه نه گهر له سه د نوقطه‌ی شه قاوهت و بهد به ختیش دانرايئ
 له هه مروی ههر به دهخته (کل شی یرجع الی اصله) ههر شتهک ده گهریته وه سه
 بنچینه که ی . بۆی مه به ست له نظر قضا ایجاد ی صورته ی عالمه له ته جهلی پیشوو
 چونکی (قضی) حه قیقه تن به مه عنا خه لقی ههر وه کوو فه رمویتی [فَقْضَاهُنْ سَبْعَ
 سَمَواتٍ فِي يَوْمٍ] به لام به مه عنا خه لقی بعد الفراغه . نه مهش له پیتان دانی پیشوو
 نه بن نایه ته جئ چونکی خه لقی له ته جهلی پاشووی ته درجی له دونیاو له به رزه خ و
 له به هشت و له جهه نهم دایه بن بزانه وهی خه لقی نیعمهت و عزاب بو مؤمن و کافر.
 یه عنی نابریته وه که فه راغهت ته حقوق بکا واته ههر به رده وامه .

(تهواو بوو نه مه بهرگی شه شه مه چاوه پئی بهرگی)
 جهوته م بن لهم نزیکانه به یاریده ی خودا)